

TORSDAGEN DEN 25 SEPTEMBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: SIWIEC

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 10.00.)

2. Årlig debatt om framsteg som gjorts på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

3. Anslagsöverföringar: se protokollet

4. Sociala paketet (andra delen: Gränsöverskridande sjukvård) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är rådets och kommissionens uttalanden om det sociala paketet (andra delen: Gränsöverskridande sjukvård).

Roselyne Bachelot-Narquin, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, kommissionsledamot Vassiliou, herr Bowis, medföredragande, föredragande för yttrandet, mina damer och herrar! Jag tackar parlamentet för att det gick med på att skjuta upp vårt arbetsmöte, som ursprungligen var planerat till början av denna månad.

Som ni känner till fäster det franska ordförandeskapet stor vikt vid samråd och dialog om lagstiftning. Jag ansåg att det var nödvändigt att ha ett första meningsutbyte med mina ministerkolleger vid det informella rådsmötet i Angers den 8–9 september, innan jag kom till er för att lägga fram – inte den franska uppfattningen naturligtvis – utan uppfattningen hos rådets 27 hälsoministrar.

Detta första meningsutbyte, liksom det inledande arbete som genomförts av rådets arbetsgrupp för hälsa, gör det inte möjligt för mig att besvara alla era frågor i detta högst komplexa och mångfacetterade ämne, men jag är säker på att dagens sammanträde kommer att ge kommissionsledamoten med ansvar för hälsa möjlighet att förklara Europeiska kommissionens viktigaste beslut och låta mig förmedla rådets första intryck till er.

Rådet stöder antagandet av ett direktiv om gränsöverskridande hälso- och sjukvård och patienträttigheter. Det skulle vara otänkbart att låta besluten på detta område vara helt i händerna på EG-domstolen. Enligt min åsikt, som jag delar med mina kolleger, bör detta inte uppfattas som kritik av domstolen eller ens av innehållet i dess domar, som ofta medför stora framsteg för patienterna. Inte desto mindre vore det lämpligt om EU:s hälsopolitik utvecklades av de båda medlagstiftarna, det vill säga av er och oss, som ett resultat av politisk dialog och en demokratisk process. Det måste vara vårt gemensamma mål att bygga upp en lagstiftning som bidrar till den rättsliga säkerheten.

Andra punkten: I Angers lovordade alla delegationer från de 27 medlemsländerna kvaliteten på det arbete som utförts under de senaste månaderna, och var eniga om att man hade tagit hänsyn till deras åsikter under de senaste samråden. Kommissionsledamot Androulla Vassiliou tackades varmt för detta vid det informella rådsmötet. Det slovenska ordförandeskapet har utan tvivel upplyst er om att rådet var väldigt tveksamt till textens första version, vars huvuddrag hade presenterats för rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 19 december 2007. Endast några få stater stödde den versionen. I själva verket fanns ett liknande motstånd mot den i parlamentet, vilket parlamentsledamöter bekräftade för mig under mina förberedande samråd med det franska ordförandeskapet i Strasbourg, Bryssel och Paris. Det råder inga tvivel om att den politiska dialog som kommissionsledamot Vassiliou inledde så fort hon tillträdde sin tjänst hjälpte till att lägga en god grund för förhandlingar, och rådet välkomnar detta.

Tredje punkten: När det gäller tidsplanen så kom detta förslag, som kommissionsledamöterna antog den 2 juli, för sent för att vi skulle kunna ha en första behandling under vårt ordförandeskap, men vi kommer att driva på förhandlingarna i rådet så långt som möjligt, samtidigt som vi inleder en politisk dialog med Europaparlamentet. I det syftet har arbetsgruppen för folkhälsa redan tagit upp direktivet vid flera tillfällen. Den sammanträder igen i morgon för att fortsätta att granska texten artikel för artikel. På detta område,

liksom med våra övriga politiska prioriteringar, kommer Frankrike att fullgöra sin uppgift i ordförandetriön genom att nära samarbeta med Tjeckien och Sverige. Låt mig för protokollet påminna er om att hälsan i EU, i patienternas tjänst, har varit en prioritet för vårt gemensamma 18-månadersprogram.

Fjärde punkten: När det gäller tillämpningsområdet för förslaget till direktiv vet jag, genom att ha talat med ledamöterna i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd när de var i Paris i maj, att många av er beklagar beslutet att endast ägna texten åt patientrörlighet och inte ta upp frågan om rörligheten för yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården. Med tanke på att jag själv var parlamentsledamot då man röstade om Evelyne Gebhardts betänkande och lämnade parlamentet endast några få dagar före debatten om Bernadette Vergnauds betänkande, förstår jag fullkomligt skälen till denna besvikelse. Att utelämnat sjukvårdstjänsterna från direktivet om tjänster på den inre marknaden skapar en gråzon som inte helt behandlas i det föreliggande förslaget till direktiv, som endast tar upp patientrörlighet. Man skulle till och med kunna säga att förslaget till direktiv har mer att göra med strävan att införliva och anpassa EG-domstolens rättspraxis än med att utesluta sjukvårdstjänsterna från tjänstedirektivet, och därför med vissa parlamentsledamöters krav på ett konkret sektoriellt instrument som omfattar sjukvårdstjänster. Detta ämne diskuterades inte av hälsoministrarna. I det avseendet är allting ändå en fråga om tidsplaner, och Europeiska kommissionens beslut kan berättigas av behovet av att så snabbt som möjligt reagera på utmaningarna inom området patientrörlighet, som redan omfattar ett väldigt stort område. Ett bredare direktiv som omfattar rörligheten för yrkesverksamma inom sjukvården skulle säkerligen inte ha haft någon möjlighet att antas före valet i juni.

Femte punkten: När det gäller textens innehåll har vi ännu inte tagit itu med alla föreslagna bestämmelser. Inte desto mindre kan ordförandeskapet i detta skede meddela att förhandstillstånd för sjukhusvård i rådets ögon är en nyckelfråga för EU:s medlemsstater. Den skulle till och med kunna betecknas som hälsoministrarnas största orosmoment. Under arbetslunchen i ämnet, som anordnades i Angers den 9 september, var de ministrar som där höll anföranden positiva till att man strävar mot en bättre balans mellan patienternas individuella rätt till rörlighet och upprätthållandet av nationella reglerande och planerande befogenheter, till nytta för alla.

Texten speglar denna förbättrade balans, i synnerhet genom att återinföra kravet på förhandstillstånd för sjukhusvård. Det är inte fråga om att sätta EG-domstolens rättspraxis i tvivelsmål, vilken konkretiserar hur fördragets principer om fri rörlighet tillämpas för hälso- och sjukvård, utan om behovet av att i positiv lagstiftning införliva den balans som domstolen redan har upprättat mellan principen om fri rörlighet och medlemsstaternas reglerande roll. Den skilde i själva verket mellan öppenvård, där tillhörighetssystemet inte kan kräva förhandstillstånd, och sjukhusvård, där kravet på förhandstillstånd framstår som en nödvändig och rimlig åtgärd.

I en tid av stora budgetbegränsningar – åldrande, teknisk utveckling – måste medlemsstaterna ha möjlighet att vara helt ansvariga för den vård de tillhandahåller i detta avseende, i synnerhet sjukhusplanering. Som domstolen själv erkände är ett syfte med denna planering att säkerställa fullgod och permanent tillgång till en balanserad sjukhusvård av god kvalitet i hela landet. Detta är också en del av arbetet med att kontrollera kostnaderna och i mest möjliga mån undvika slöseri med mänskliga, ekonomiska och tekniska resurser.

Jag skulle också vilja påpeka att kravet på förhandstillstånd gör att man kan tillhandahålla gränsöverskridande vård så snart det är medicinskt berättigat. I förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen erkänns i själva verket redan detta: tillståndet kan inte förvägras om likvärdig behandling inte finns tillgänglig inom en rimlig tidsrymd. Vi bör heller inte glömma att förhandstillstånd också är en skyddsåtgärd för patienterna, eftersom den ser till att all vård som ges i en annan medlemsstat blir ersatt.

Slutligen skulle direktivet, även om vi håller oss till vad vi anser vara den rätta tolkningen av domstolens rättspraxis, ändå erbjuda mycket mervärde genom att man där klargör patienternas rättigheter, förser dem med nödvändig information och ser till att denna rättspraxis tolkas på ett enhetligt sätt och därför tillämpas allmänt och konsekvent i alla EU:s medlemsstater.

Tack för er uppmärksamhet. Jag kommer att begära ordet igen i slutet av debatten för att besvara era frågor.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag har redan haft möjlighet att ingående diskutera förslaget med olika intressenter och aktörer i beslutsprocessen. Ni kanske minns att jag lade fram förslaget för utskottet för miljö och folkhälsa då det hade antagits av kommissionen, och vi hade ett fruktbart meningsutbyte. Och jag har också haft möjlighet till meningsutbyte med olika nationella parlament och självfallet med medlemsstaterna inom ramen för hälso- och sjukvårdsrådets informella möte i Angers nyligen. Det är nu ett stort nöje för mig att ta del av den här diskussionen, och jag ser fram emot den tillsammans

med er, ärade ledamöter, i plenum. Jag vill ta tillfället i akt att tacka Roselyne Bachelot-Narquin för hennes stöd och möjligheten hon gav mig att ingående diskutera frågan med ministrarna.

Jag skulle vilja sätta förslaget om patienträttigheter i sitt sammanhang. Efter EG-domstolens talrika diskussioner i frågan om unionsmedborgares fördragsmässiga rättighet att välja hälso- och sjukvård i den medlemsstat som de själva föredrar, och efter den konkreta begäran från Europeiska rådet och Europaparlamentet att lägga fram ett förslag för att lagstifta om rättigheten efter det att de sjukvårdsrelaterade bestämmelserna med rätta hade avlägsnats från förslaget till tjänstedirektiv, antog kommissionen förslaget om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård den 2 juli.

Det är utan tvivel det viktigaste hälsoinitiativet under den nuvarande kommissionens mandatperiod. Dess syfte är att ge patienterna större möjligheter och tillgång till hälso- och sjukvård, oavsett bostadsort, samtidigt som de nationella ansvarsområdena för sjukvårdsorganisationen respekteras.

Det har tre huvudsakliga mål: Det första är att klargöra de omständigheter under vilka patienter har rätt att söka gränsöverskridande hälso- och sjukvård och få ersättning samt göra den effektiv, om detta är rätta lösningen i deras bestämda fall. Det andra är att uppnå en trygg gränsöverskridande hälso- och sjukvård av god kvalitet i hela EU. Det tredje är att främja samarbete mellan hälso- och sjukvårdssystemen i EU.

Som jag nämnde är förslaget baserat på EG-domstolens rättspraxis. Det är helt i enlighet med fördraget å ena sidan och medlemsstaternas befogenheter att organisera och leverera hälsovårdstjänster och sjukvård å andra sidan.

Förslaget är uppbyggt kring tre huvudområden.

För det första klargörs och bekräftas de grundläggande principerna hos alla EU:s hälso- och sjukvårdssystem: allmängiltighet, rättvisa, tillgång till hälso- och sjukvård av god kvalitet, samt solidaritet. I förslaget erinras om den övergripande princip som understryks i fördraget och av domstolen, nämligen att de medlemsstater där sjukvården erbjuds är helt ansvariga för att bestämma reglerna och se till att dessa gemensamma principer följs.

I syfte att hjälpa medlemsstaterna att översätta denna princip i tydligare begrepp har vi föreslagit att man genom kvalitets- och säkerhetsnormer på ett bättre sätt förtydligar syftena hos den hälso- och sjukvård som erbjuds på deras territorium till patienter från andra medlemsstater.

Vi införde också en bestämmelse för att se till att patienter från andra medlemsstater får likvärdig behandling som medborgarna i den medlemsstat där behandlingen utförs.

För det andra klargörs i direktivet vad patienterna har rätt till samt förknippade villkor för att få hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat. Till exempel kan det för människor i gränsregioner vara lättare att söka sjukvård utomlands än att resa långa sträckor till närmaste inhemska sjukvårdsinrättning.

Mervärdet av en gränsöverskridande sjukvård är också tydligt då människor behöver mycket specialiserad behandling, som endast ett mycket begränsat antal läkare i EU kan tillhandahålla. Detta kan exempelvis vara fallet i fråga om sällsynta sjukdomar.

I verkligheten är dock de flesta patienter helt enkelt inte medvetna om att de har rätt att söka sjukvård i ett annat EU-land, och att de har rätt till ersättning för sådan vård. Och även om de är medvetna om denna rättighet är ofta reglerna och förfarandena långt ifrån tydliga. Detta är vad vi vill klargöra med det nya direktivet: alla patienter kommer att få samma tydliga information och garantier för gränsöverskridande sjukvård.

I praktiken innebär det att så länge vården omfattas av patienternas inhemska sjukvårdssystem så kan de få denna behandling utomlands och få ersättning upp till kostnaden för samma eller liknande behandling i hemlandet.

Vi klargör också att medlemsstaterna under vissa omständigheter har rätt att införa begränsningar för ersättningen eller betalning av sjukhusvård som erhållits utomlands genom förhandstillstånd, om det finns en tydlig risk eller möjlighet att det nationella sjukvårdssystemet undergrävs.

Dessutom klargörs i direktivet definitionerna av sjukhus- och icke-sjukhusvård, och på det sättet förenklas förfarandena och villkoren för tillgång till gränsöverskridande sjukvård.

I detta sammanhang skulle jag vilja betona att vi har behållit möjligheten att utvidga begreppet "sjukhusvård" till sjukvård som inte nödvändigtvis kräver sjukhusvistelse, men som i sig är kostsam eller kräver en väl utbyggd infrastruktur för att kunna tillhandahållas på ett riktigt sätt.

För det tredje fastställs i direktivet nya ramar för EU-samarbete på områden som vi har identifierat som nyckelområden inför framtiden och där vi måste agera samfällt på EU-nivå för att på ett bättre sätt bemöta utmaningarna framför oss. Detta görs i enlighet med de principer jag nämnde tidigare, genom rationaliserat och förbättrat samarbete, genom enkel teknisk vägledning och genom ett systematiskt sökande efter bästa praxis.

Dessa ramar kommer att göra det möjligt att utveckla ett förbättrat framtida samarbete på EU-nivå när det gäller exempelvis europeiska referensnätverk, i syfte att sammanföra expertis, kunskap och medicinska färdigheter, både för tillämpad medicinsk forskning och för diagnos och behandling. I synnerhet kommer detta att bli mycket viktigt för sällsynta sjukdomar, för tillhandahållande av nya behandlingsmetoder och för en snabb spridning av ny hälsoteknik.

Det andra området gäller bedömningen av hälsoteknik, genom vilken de mest effektiva behandlingsmetoderna kommer att identifieras på EU-nivå av medlemsstaternas främsta experter, och spridas för att främja deras användning. När det gäller nya behandlingsmetoder och deras höga kostnader måste vi, eftersom de tillgängliga resurserna är begränsade, se till att de väljs ut och används så ändamålsenligt som möjligt.

Det tredje området är e-hälsa, där tiden är kommen att främja tekniska krav för att uppnå interoperabilitet på alla nivåer och åtminstone hjälpa till att etablera e-hälsa som en integrerad del av morgondagens sjukvård.

För det fjärde finns ett behov av en bredare strategi på EU-nivå för insamling av hälsorelaterade uppgifter förknippade med gränsöverskridande sjukvård, för att bättre övervaka följderna av de föreslagna åtgärderna och förbättra den epidemiologiska kontrollen.

Slutligen behöver vi underlätta erkännandet av medicinska recept i alla medlemsstater. Vi måste dock hålla i minnet att recept som utfärdats i en annan medlemsstat endast kommer att ersättas av patientens ursprungsland om läkemedlet är godkänt och ersättningsberättigat i detta land.

Låt oss också vara tydliga med att initiativet inte handlar om att harmonisera sjukvårdssystemen. Det handlar inte om att byta roller i fråga om hanteringen av hälso- och sjukvården. Medlemsstaterna är ansvariga för att bestämma hur de ska organisera sina respektive system, vilka förmåner de ger sina medborgare och vilka behandlingar och läkemedel de betalar. Så kommer det att förbli.

Vad vi vill uppnå med lagstiftningsförslaget nu och framöver är att ge patienter möjligheter och information för att få tillgång till de säkraste och bäst lämpade behandlingarna av bästa kvalitet, var denna behandling än finns tillgänglig i EU. Mer samarbete mellan hälso- och sjukvårdssystemen kommer även att leda till större solidaritet och tillgång till ett större sjukvårdsutbud.

Målet med den föreslagna lagstiftningen är kort sagt att bereda väg för bättre sjukvård i EU.

Direktivet diskuteras redan i rådet, som Roselyne Bachelot-Narquin nämnde, och jag hoppas att diskussionerna kommer att fortlöpa snabbt även i parlamentet, och att de till sist bär frukt.

(Applåder)

John Bowis, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Vi känner alla till frågan som hänger i luften: Vad gör EU för mig? Här kommer ett svar: EU skapar en ny möjlighet för patienter. Det är goda nyheter. Vi måste bara se till att det fungerar, och de tre institutionerna kommer att samarbeta, och man kommer säkerligen att arbeta tillsammans i parlamentet, för att se till att det fungerar. Men vi talar om domstolsbeslut. Vi talar inte om ett tomt pappersark, så vi börjar inte från början. Vi måste ta hänsyn till de domstolsbesluten.

Domarna innebär i lekmannatermer att om din behandling otillbörligen försenas har du rätt att vända dig till en annan medlemsstat, genomgå behandlingen där och få räkningen skickad till hemlandet, så länge kostnaden är jämförbar och behandlingen är normalt tillgänglig. Det är enkelt. När jag lade fram mitt betänkande om patientrörlighet i parlamentet godtogs det av en överväldigande majoritet. Framför allt fastslog vi att detta måste beslutas av politiker, inte av jurister.

(FR) Fru Bachelot-Narquin! För att citera Jean Giraudoux: "Ingen poet har någonsin tolkat naturen så fritt som en advokat tolkar sanningen."

(EN) Det är därför vi vill att politiker och inte jurister tolkar detta. Det är därför vi kräver rättslig säkerhet, så att alla vet var de står – myndigheter, sjukvården, patienter, läkare. Och det är skälet till att vi måste få det att fungera för patienterna och sjukvården. Det måste bli en möjlighet och inte en mardröm för cheferna inom sjukvården där hemma.

Så vi har frågor. Vi har frågor som patienten har rätt att få svar på. Är jag kvalificerad? Om jag är det, vilket är nästa steg? Var kan jag ta reda på vart jag kan åka och vilken läkare jag kan konsultera? Vilka valmöjligheter har jag? Vilka är sekretesskraven? Och vad händer om något går snett?

Detta är frågor vi måste besvara. Och sedan finns det frågor som vi måste diskutera inbördes. Några av dem har redan tagits upp.

För det första förhandstillstånd. Min känsla säger att det är rättvist att ha förhandstillstånd för sjukhusvistelse. Domstolen bedömde inte att detta skulle vara fel i sig. Den sa att det är fel att neka under vissa omständigheter, så vi behöver se över detta mycket noga.

Vi behöver också se över frågan om recept. Ja, jag inser att hemstaten måste kunna avgöra vad som ska ordinerats, men om du ordinerar en läkemedelsbehandling som en del av vårdvinstelsen i en annan medlemsstat och du återvänder hem och de säger att du inte kan få resten av behandlingen, vad blir det då av patienten? Det är den sortens frågor vi måste besvara.

En annan fråga är ersättningen. Patienten vill slippa åka med fickorna fulla av pengar. Det måste finnas ett sätt att få räkningen hemskickad, exempelvis genom en clearingcentral.

Men detta är en åtgärd för patienterna – inte för sjukvården, som vi kan lämna därhän tills vidare. Patienterna står i centrum här – patienter, inte jurister – och det är för alla patienter, inte bara för några få.

Dagmar Roth-Behrendt, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Vi talar i dag om ett förslag som i sanning är inriktat på människor i Europeiska unionen, nämligen patienterna. Jag är mycket tacksam mot kommissionsledamoten för hennes inledning, men jag skulle också vilja uttrycka min tacksamhet mot Markos Kyrianiou för allt grundarbete som han utförde under en svår tid.

Varför kallar jag det en svår tid? Därför att medlemsstaterna i många fall fortfarande är de sista fossilerna i EU, huggna i sten, oförmögna att förstå att människorna är det centrala och inbillande sig att världen kretsar kring dem och deras system. Så är inte fallet. Patienterna står i centrum, och de är de svagaste länkarna i vårt samhälle, eftersom de är sjuka och försvarslösa.

Om vi talar om patientrörlighet i dag, med vetskapen om att det faktiskt är en rättighet på den inre marknaden, vilket innebär att den skulle ha införts redan för 20 år sedan, bör vi besinna om det är en läglig debatt och om medlemsstaterna håller jämna steg med utvecklingen. Jag hävdar att så inte är fallet! Om Eurobarometern i dag meddelar att 30 procent av alla människor i EU är omedvetna om sin rättighet att få vård utanför sitt eget land så innebär det att alla medlemsstater har misslyckats. De har inte informerat människor om deras rättigheter. De har inte meddelat dem vad de har rätt att göra och vilka alternativ som står öppna för patienter.

Ja, jag delar John Bowis och andra ledamöters åsikt, och kommissionens med, att medlemsstaterna helt klart bör behålla sina självstyrande sjukvårdssystem. Vi vill inte lägga oss i där, men vi vill samtidigt se till att patienterna har fri rörlighet.

Med hänsyn till medlemsstaternas oberoende inser jag också behovet av att kunna planera i förväg, i synnerhet när det gäller sjukhusvård. Av detta skäl bör tillstånd utgöra ett av huvudämnena för våra diskussioner. John Bowis har redan uttryckt den åsikten.

Genom nätverk och informationsställen måste man se till att patienterna vet vad de får göra, men de måste också veta var den bästa vården finns – vare sig det är i Tyskland eller på Cypern – så att patienterna också har möjlighet att bli framgångsrikt behandlade.

Om vi lyckas förbättra sjukvårdens kvalitet och människors tillgång till sjukvård nära hemmet, kommer det med all säkerhet att vara en fantastisk prestation, och ingen kommer behöva vända sig någon annanstans. Det är vad vi verkligen vill åstadkomma.

Jules Maaten, för ALDE-gruppen. – (NL) Herr talman, kommissionsledamot Vassiliou, fru Bachelot-Narquin! I förra veckan deltog jag vid presentationen av en ny webbplats om patienträttigheter på alla EU-språk, som anordnades av min danska kollega i ALDE-gruppen, Karen Riis-Jørgensen.

En dam från Danmark var där, men det hängde på håret. Hon hade bröstcancer och kom ingen vart i det danska systemet, eftersom hon hade fel antal tumörer. Om hon hade haft fem tumörer skulle hon ha fått behandling, men hon hade sju och var därför inte kvalificerad enligt kriterierna. Så på ett eller annat sätt var hon tvungen att bli av med två tumörer innan hon kunde få hjälp. Kort sagt, en ändlös kamp. I slutänden fann hon hjälp i Tyskland. Hon gjorde det – hon lånade pengar från vänner och familj och åkte till Tyskland, där hon fick hjälp. Hennes sekundära metastaser har nu försvunnit. Hon är botad, i den utsträckning som man någonsin kan säga att man är botad från cancer.

Det är omänskligt att tvinga en individ att kämpa mot systemet vid en tidpunkt då personen är sjuk, vid en tidpunkt då personen är svagare än någonsin. Det är att ge systemet företräde framför patienten. Jag anser att det är fullkomligt oacceptabelt! Danskarna betalade i slutänden en stor del av behandlingen, och allt slutade lyckligt. Men vad den kvinnan var tvungen att gå igenom hör inte till undantagen. Det händer alltför ofta.

Så kommissionens förslag innebär ett stort steg framåt för att hjälpa dessa patienter och min grupp är mycket angelägen om att stödja det. Vi måste också se till att denna debatt inte blir en ideologisk debatt. Detta är inte bara ytterligare ett direktiv om sjukvården. Detta handlar inte om hur man ska förändra sjukvården i EU. Det handlar inte om huruvida det ska finnas en fri marknad inom sjukvården. I mina ögon är det inte ens en subsidiaritetsfråga. Frågan är inte huruvida medlemsstaterna eller unionen segrar. Nej, frågan är huruvida patienterna vinner. Det är allt som verkligen betyder något. Vi kommer definitivt att bli tvungna att ta upp alla dessa andra frågor, kanske orda ordentligt om dem under valkampanjen, men i mina ögon och enligt min grupp är de inte relevanta för oss i dag.

Vi försöker inte harmonisera sjukvården, det är inte rätt tid för det och kanske kan det ändå inte genomföras. Men vi måste lära oss att använda oss av de möjligheter som Europeiska unionen ger oss, skalfördelarna som vi kan dra nytta av, så att verklig specialisthjälp kan ges människor med sällsynta sjukdomar. Denna möjlighet har naturligtvis funnits i årtal, men nu kan vi verkligen använda oss av den, och det måste vi göra.

Avslutningsvis anordnade parlamentet i förra veckan också ett möte där Dagmar Roth-Behrendt stod som värd och där Europeiskt patientforum lade fram sin programförklaring. Jag gläder mig över att patienterna gör sig hörda, för det är deras åsikter vi behöver. Vi är nu redo att fatta ett demokratiskt beslut, i juristernas fotspår. Men beslutet kommer nu att fattas av rätt instans, nämligen de folkvalda representanterna.

Ryszard Czarnecki, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Det är synd att vi inte hade möjlighet att diskutera denna konkreta fråga under föregående session, när vi diskuterade de två föregående lagstiftningsförslagen. Men som man säger, bättre sent än aldrig. Vi är nöjda med att kommissionens förslag verkligen går på parlamentets föreslagna linje, i den riktning som parlamentet uppmanade kommissionen att gå i detta avseende.

Om EU verkligen ska bli ett EU utan gränser så måste detta först och främst åstadkommas på sjukvårdsområdet. Att garantera sjukvården för invånarna i våra medlemsstater kommer att visa att vi verkligen har åstadkommit något för EU:s skattebetalare och väljare. Vad som, när allt kommer omkring, intresserar den genomsnittlige polacken, eller den genomsnittlige ungraren, cyprioten, engelsmannen eller italienaren mer än Lissabonfördraget är om de kommer att kunna få sjukvård utomlands under semestern, eller till och med om de kan företa en särskild resa för att dra nytta av ett specialiserat sjukhus.

Slutligen är jag övertygad om att de åtgärder som vi diskuterar i dag verkligen skulle kunna förbättra sjukvården för utlänningar och på samma gång öka EU:s auktoritet – en auktoritet som nyligen har skakats av ideologiska debatter och genom försök att pådyvla EU:s medborgare oönskade institutionella lösningar.

Jean Lambert, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag välkomnar starkt rådets uttalande om detta konkreta direktiv och dess begränsningar och sammanhang. I egenskap av parlamentets föredragande för uppdateringen av samordningen av de sociala trygghetssystemen, och även dess föredragande för tillämpningsförordningen, har jag ett mycket speciellt intresse i detta eftersom frågor om ersättning – hur den tillhandahålls, vilken information som ges, dess snabbhet och metod etc. – faller inom ramen för den förordningen. Jag anser att när vi talar om frågor som sjukvård för människor som är på semester på andra håll i EU, så bör vi komma ihåg att det faller inom ramen för det europeiska sjukförsäkringskortet och samordningen av de sociala trygghetssystemen. Det är uppenbart.

Vad man försöker göra genom direktivet är att ta fasta på några av de frågor som inte nödvändigtvis behandlas i den nämnda förordningen, och jag anser att vi måste vara försiktiga på denna punkt för att urskilja skiljelinjen mellan dem. Frågan om förhandstillstånd har naturligtvis varit oerhört viktig. Jag anser att vi måste vara

tydliga med att vi inte nödvändigtvis talar om en absolut rätt för patienter att flytta och få vård inom EU inom ramen för sina nationella system, och att deras nationella system ska ersätta dem. Det är en begränsad rättighet och jag anser att vi måste var på det klara med det.

Jag anser att vi också behöver vara på det klara med att vad som föreslås i direktivet, som jag förstår det, är att vad som kommer att betalas är vård som är tillgänglig inom det nationella systemet, inte nya eller andra behandlingar, så även detta begränsar rättigheten som vi talar om inom ramen för detta konkreta direktiv.

Det rådet inga tvivel om att förhandstillståndet behöver hanteras på ett bättre sätt, och att inte bara patienterna utan även de berörda förvaltningarna behöver förstå vad detta är och att det bör fungera snabbt i fråga om medicinska behov. Det är kriteriet som har fastslagits av domstolen: medicinskt behov. Förvaltningarna måste därför ta hänsyn till detta, och inte nödvändigtvis sitt eget kostnadsunderlag.

Det finns mycket bra i direktivet, och frågorna rörande bästa praxis, kvalitet, rättslig säkerhet och ansvarighet är också viktiga. Som John Bowis nämnde måste vi också göra framsteg i frågor som fortlöpande vård eller recept som kanske inte är giltiga i en medlemsstat på grund av dess egna system. Men vi måste också vara försiktiga – och detta gäller förordning (EG) nr 883/2004 såväl som direktivet – så att vi inte ägnar oss åt att hjälpa patienter att tjäna pengar genom att spela ut ett system mot ett annat. Jag anser inte att sjukvårdssystemen i allmänhet är betjänta av det.

Jag vill på min grupps vägnar göra klart att det inte är ett mål i sig att öka mängden gränsöverskridande vård. Dagmar Roth-Behrendt nämnde att de flesta patienter vill få vård hemma och ha den kvalitet och snabbhet som denna vård kan erbjuda. Att öka mängden i sig är alltså inte något mål. Det görs många påståenden om följderna av att man försöker öka mängden gränsöverskridande vård, vilka jag anser att vi behöver ta oss i akt för, och jag är glad att debatten har speglat detta.

Somliga hävdar att det inför konkurrens, att det driver upp den inhemska kvaliteten, och att vi till och med bör öppna marknaden för att faktiskt öka och uppmuntra den gränsöverskridande sjukvården. Parlamentet har dock tagit tydlig ställning: sjukvård är inte en tjänst som bilförsäkring. Den har en väldigt speciell roll och dess användare är inte bara konsumenter, utan potentiellt utsatta människor i behov av hjälp.

Många av dem som hävdar att det är bra att öka den gränsöverskridande sjukvården försäkrar också att den bara omfattar 2–3 procent. Jag vill veta vilken bedömningen är för framtiden och vilken effekten blir för de 98 procent som inte flyttar och för närvarande inte vill flytta.

Roberto Musacchio, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag är ledsen att jag inte kan dela övriga ledamöters optimism, eftersom jag är övertygad om att direktivet mycket väl kan åstadkomma mer för företagen än för sjukvården: ett sorts Bolkestein-direktiv fast för sjukvården.

Det centrala för EU måste vara att varje medborgare måste ha rätt till den bästa möjliga vården i sitt eget land. Den okränkbara rättigheten att få vård var som helst kommer annars att dölja att behandlingen inte finns tillgänglig i hemlandet – vilket är något som inte kan hänföras till subsidiaritetsfrågor. Det döljer också intressena hos dem som gärna vill spekulera i sjukvård, vilket gynnar försäkringsbolagens affärer och ökar medborgarnas kostnader liksom EU:s sjukvårdsutgifter.

Direktivet är i mina ögon missriktat eftersom det inte tar hänsyn till harmoniseringen, till den allmängiltiga karaktären hos den vård som EU måste garantera, och inte är grundat på uppfattningen att sjukvård är en rättighet som måste garanteras av den offentliga sektorn och inte lämnas åt människors möjligheter att teckna privat försäkring. Fackföreningarna är med rätta mycket oroad, och vi med dem.

Derek Roland Clark, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Herr talman! Det centrala i detta paket – uppsökandet av vård utanför sjukhus i andra länder än hemlandet – är att hemlandet ersätter kostnaderna, men enbart upp till det belopp som behandlingen skulle ha kostat där. Så det är fördelaktigt att åka till ett land där vården är billigare, så länge den samtidigt är bättre. Hälso turisterna kommer att bli tvungna att finna skillnaden mellan kostnaden på behandlingssorten och hemlandets kostnadsgrund. Det är sant att resekostnaderna i slutändan ersätts av hemlandet, men på hemlandets egen nivå, vilket gör att hälsoturisterna troligen får stå för mellanskillnaden för behandlingskosten och för resekostnaderna. De fattigaste har inte möjlighet att göra detta och får därför den lägsta vårdkvaliteten. De rika kan göra det, men de väljer troligen ändå privata kliniker. När det gäller väntelistor så kommer länder med undermålig och dyr sjukvård inte att besväras av hälsoturister, men där sjukvården är billig och bra kan landet snart bli överbelastat. Detta skapar därför ett tudelat sjukvårdssystem. Är det vad man kallar en oavsiktlig följd?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Fyra av hundra medborgare i EU söker vård utomlands. Enligt min uppfattning är emellertid hälsoturismen ett symptom på lokala tillkortakommanden och brister i vårdutbudet. Den italienska sjukvården spenderar omkring 40 miljoner euro om året på italienska medborgare som söker vård i andra länder, och det omfattar naturligtvis inte privata försäkringar.

Vilka är orsakerna till detta? Utan tvivel de mycket långa väntetiderna för behandling. I Italien måste man till exempel vänta 300 dagar för att genomgå en prostataoperation och väldigt ofta en månad eller mer för datortomografi. För det andra måste man betala för tjänster som tandvård eller kosmetisk kirurgi i Italien, vilket man inte behöver i andra länder. För det tredje – och jag vill göra alla uppmärksamma på detta – åker människor utomlands för att dra nytta av teknik som konstbefruktning, vilket är förbjudet eller delvis förbjudet i deras egna länder, eller företeelser som är rent ut sagt olagliga, såsom köp av levande organ. Även om Indien är ett sorgligt exempel kan det mycket väl ha funnits lika sorgliga exempel i andra länder innan de gick med i EU.

Sammantaget beslutar sig människor för hälsoturism på grund av att högkvalitativa och mindre kostsamma behandlingar erbjuds. I många fall anser jag dock att unionens tillsyn behöver skärpas, både som en garanti för konsumenterna och för att se till att konkurrensen blir rättvis. Det sociala sammanhang inom vilket tjänsterna erbjuds utgör ofta en blandning av offentligt och privat, även i de länder som nyligen har anslutit sig. Fru Vassiliou! Jag skulle därför, utöver de principer som ni har inriktat er på, vilja rekommendera sträng tillsyn av hur befintliga regler följs, vilka kräver användning av råmaterial, CE-märket och överensstämmelsedokument, eftersom kvaliteten hos medicinsk utrustning och medicinska behandlingar måste garanteras. Vi får inte glömma bort att det alltid finns någon...

(Talmannen avbröt talaren.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - Herr talman! Fru kommissionsledamot! Feminister! Nu har vi europaparlamentariker chansen att visa att vi just är europaparlamentariker. Att vi står upp för fördraget och de rättigheter som det ger oss. Att vi lagstiftar med patienternas bästa för ögonen, inte för att skydda och understödja den protektionism som ibland genomsyrar diskussionen. Att vi är övertygade om att det finns ett mervärde i att samarbeta för att kunna ge våra patienter bästa möjliga vård oavsett var den finns.

Det förslag som kommissionsledamot Vassiliou har lagt fram är en bra utgångspunkt och värd en eloge. Vi måste fullfölja hennes linje och se till att inga onödiga byråkratiska hinder sätts upp. Det betyder i klarspråk att medlemsstaterna inte har rätt att hindra den fria rörligheten utan att det finns anledning därtill. Krav på förhandsbesked får bara användas i undantagsfall – om det specificerats på kommissionens lista eller om det finns risk för en massutvandring av patienter som skulle underminera hälsosystemet. Att det skulle ske med tanke på att det är så få patienter som valt att söka vård utomlands är högst otroligt. Alltså, utgångspunkten är inga förhandstillstånd. Allt annat skulle strida mot fördraget.

Nästa steg i det här arbetet med att skapa förutsättningar för bästa möjliga vård är att implementera direktivet korrekt. Sjuka människor ska inte behöva gå till domstol för att få sina rättigheter och för att ta bort omotiverade krav på förhandstillstånd. Domstolen kommer att döma till den fria rörlighetens förmån, men vad det skulle kosta i pengar och hälsa om patienterna ska behöva tvinga fram sina rättigheter varje gång! Det hoppas jag verkligen att vi ska slippa få erfara och jag uppmanar mina kolleger att hjälpa till, och också fru ordförandeminister, och jag är helt övertygad om att vår kommissionsledamot hjälper oss.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Herr talman, fru Bachelot-Narquin, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Efter mitt initiativbetänkande om sjukvårdstjänster, som parlamentet antog den 23 maj 2007, föreslår nu kommissionen som en del av det sociala paketet ett direktiv som helt och hållet är inriktat på patienträttigheter inom gränsöverskridande sjukvård.

Jag är därför mycket ledsen över att texten har så låga ambitioner och att man inte tar hänsyn till de många interna utmaningar som måste lösas för att bekämpa de växande klyftorna på hälsoområdet, såsom åldrande befolkning, sociala klyftor, geografisk segregation och medicinska demografiska problem inom medicinsk demografi. I en fråga som är så viktig för EU:s medborgare kan rådet och parlamentet därför inte bara kodifiera EG-domstolens beslut. Vi måste finna en viss balans mellan att garantera både patienternas (som inte bara är konsumenter) rätt till gränsöverskridande vård och allas tillgång till kvalitetsmässig vård, och det solidariska ansvaret att uppnå social och territoriell sammanhållning och respekt för subsidiaritetsprincipen. Det finns fortfarande en oroande gråzon när det gäller definitionerna, till exempel av förhandstillstånd och begreppet sjukhusvård. Vi behöver ett klagörande här för att inte öppna för en diskriminering som kan ge upphov till ett tudelat sjukvårdssystem i EU, i stället för att skapa mervärde.

Sjukvård har inget pris men dock en kostnad. Direktivet å andra sidan – och det är bra – bekräftar både subsidiaritetsprincipen och behovet av närmare samarbete för att föra nätverken för medicinsk forskning och centrum för patientupplysning närmare varandra.

Debatten har inletts. Det måste bli en djupgående och fruktbar debatt hellre än en förhastad debatt, och alla inblandade aktörer måste ta del i den, i syfte att bygga en verkligt europeisk social modell.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Herr talman! Varför ska en patient behöva förlora synen i väntan på en gråstarrsoperation i Storbritannien – bara för att ta ett exempel – när ingreppet skulle kunna göras i en annan medlemsstat? Och varför ska någon som har ont och väntar på en höftoperation inte kunna dra fördel av att det saknas väntelistor i en del medlemsstater och att kostnaden ibland är lägre än i ursprungslandet? Och varför måste vissa hjärtpatienter vänta i månader på kirurgiska ingrepp för att vidga artärer, trots att det egentligen inte finns någon anledning till det?

Om en läkare rekommenderar behandling och denna behandling inte kan erbjudas där vi bor, behöver det finnas ett regelverk som gör att vi kan söka behandling på annat håll. Diskriminering och orättvisor när det gäller tillgången till sjukvård drabbar alltför ofta de som har det allra sämst ställt. Därför måste vi se till att medlemsstaterna kan godkänna behandling i ett annat land innan behandlingen genomförs. Vi får inte begränsa den gränsöverskridande sjukvården enbart till dem som har råd.

Detta nya direktiv får inte heller äventyra vårdstandarderna för de personer som väljer att stanna där de bor. Vi måste också se till att det finns säkerhetsmekanismer så att patienternas rättigheter och säkerhet sätts i första rummet. Därför är det viktigt att det utvecklas en mekanism för att överföra patientjournaler mellan patienternas hemland och landet där de får sin behandling.

Utöver detta behöver vi utveckla ett ersättningssystem för patienter som lider undvikbar skada när de behandlas i ett annat EU-land. Och när det gäller spridning av bästa metoder välkomnar jag artikel 15 i direktivförslaget, där det ställs krav på ett system med europeiska referensnätverk. Dessa centrum med specialiserad kompetens skulle kunna vara en bra kanal för kunskapsspridning, utbildning och informationsutbyte. Alltför ofta ser vi vårdförvärvade infektioner eller riktlinjer för cancerscreening; svaret finns i vår omedelbara närhet, och det är hög tid att vi börjar lära oss mer effektivt av varandra.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Herr talman! När det gäller sjukvården består våra främsta utmaningar i dag i att ge äldre människor en förbättrad hälsa, att förbereda oss inför att behandla geriatrika sjukdomar i förhållande till den åldrande befolkningen, att ge allmän tillgång till rätt nivå av sjukvård, att garantera ekonomisk stabilitet för de nationella sjukvårdssystemen, och då med särskild tonvikt på tillgången till sjukvård för funktionshindrade, barn, äldre personer samt sämre ställda familjer, att garantera patienträttigheterna vid gränsöverskridande sjukvård, att upprätta gränsöverskridande elektronisk interoperabilitet för sjukjournaler, samtidigt som personuppgifter skyddas, samt att erbjuda de anställda inom vårdsektorn goda arbetsförhållanden.

De konkreta åtgärder som föreslås i det sociala paketet i syfte att bemöta dessa utmaningar – t.ex. att utarbeta en kommuniké som handlar om att tillgodose behoven hos den åldrande befolkningen eller att utarbeta en grönbok om de anställda inom vårdsektorn – ger oss visst hopp om att vi inte kommer att hålla oss enbart på önskestadiet. Det gläder mig att så mycket fokus har lagts på frågan om gränsöverskridande sjukvård, vilket är så viktigt i dessa tider av ständigt ökande migration.

(Talmannen avbröt talaren.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - Herr talman! Direktivet innebär mer makt till EU över sjuk- och hälsovården och jag är emot att man öppnar upp för EU-lagstiftning på detta område. Sjuk- och hälsovård ska vara en nationell kompetens. Att patienter ska kunna ägna sig åt en form av sjukvårdsturism är en felaktig prioritering av våra gemensamma sjukvårdsresurser. Den nya grundregeln att ha rätt till vård i annat EU-land utan att förhandsbesked krävs öppnar upp för en gräddfil för unga, språkbegåvade, relativt friska personer och riskerar att utarma resurserna för dem med ett större vårdbehov, exempelvis våra äldre och människor med funktionsnedsättningar. Självklart ska alla ha rätt till vård om man blir sjuk i ett annat EU-land, men den rätten har vi redan, utan ny EU-lagstiftning på området. Sjuk- och hälsovård är fortfarande en nationell kompetens.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Herr talman! Vi önskar väl alla den snabbaste och bästa behandlingen om vi skulle bli allvarligt sjuka, men jag vill inte se en amerikansk modell där de resursstarka medborgarna får den bästa behandlingen och de svaga i samhället får andra klassens behandling – om de har tur. Har de otur

får de ingen behandling alls. Därför måste vi fastställa några grundläggande principer. Alla ska ha fri och lika tillgång till sjukvårdstjänster, och behandlingen ska ske baserat på turordning och behov. Detta innebär att en offentlig myndighet måste övervaka att "turordning" och "behov" fastställs utifrån en läkarbedömning. Det är de sjukaste som ska behandlas först, inte de rikaste. För alla medborgares fria och lika tillgång till sjuk- och hälsovårdstjänster skulle det vara en framkomlig väg att granska de offentliga anslagen till behandlingar på privata sjukhus samt skatteavdragen för privata sjukförsäkringar. EU:s lagstiftning ska inte följa någon ideologisk tankeskola som bygger på den inre marknaden. Den ska syfta till att skapa ett flexibelt system i Europa, som säkerställer alla medborgares minimirättigheter till behandling.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Direktivet om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård syftar till att lösa ett akut problem.

Det här problemet består i att det finns en konflikt mellan sjukvårdssystemens subsidiaritet och EU-medborgarnas rätt till fri rörlighet samt även deras grundläggande mänskliga rättighet att få tillgång till sjukvård. Alla medborgare som bor i en medlemsstat har rätt till fri rörlighet och deras hälsa är något som följer med dem. Om de inte kan ta del av sjukvården står de inför ett allvarligt hinder som begränsar deras fria rörlighet. Fullständigt likvärdiga tjänster är omöjligt att uppnå, eftersom man betalar olika skatt i olika länder för sjukvården samtidigt som behandlingsnivåerna varierar mellan olika länder.

Många politiker oroar sig visserligen för att det ska uppstå en vårdturism, särskilt från öst, men deras farhågor är ogrundade. För en patient är det väldigt viktigt att vara nära sina släktingar och att inte behöva konfronteras med en språkbarriär. Relationen mellan patient och läkare är mycket speciell. Om behandlingen ska bli lyckas beror till viss del på om patienten har förtroende för sin doktor och vårdinrättningen. Patientens beredvillighet att resa utomlands för att få behandling beror på hur allvarlig sjukdomen är. När det gäller livräddande behandlingar eller behandlingar av en allvarlig sjukdom saknar hindren betydelse.

Jag tror att det vore bättre om dessa frågor behandlades av Europaparlamentet än av EG-domstolen. Jag kan bara beklaga att vi – trots att vi är medborgarnas företrädare – har svårare att fatta beslut än EG-domstolen, som i varje fall så här långt har konstaterat att patienten har haft rätt.

Avslutningsvis skulle jag vilja säga en sak. Många av mina parlamentskollegor här talar om fattiga och rika. För mig som själv är läkare finns det bara patienter. För mig spelar det ingen roll om patienten äger en Ford eller är hemlös.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Herr talman! Först och främst skulle jag vilja säga hur roligt jag tycker att det är att se vår tidigare kollega Roselyn Bachelot hos oss här i dag och återigen få höra henne framhålla att EU-medborgaren står i fokus. Denna ståndpunkt är något som avspeglas i denna rättsakt. Jag skulle också vilja framföra mina komplimanger till kommissionsledamot Androulla Vassiliou, som har gjort att denna mycket komplicerade rättsakt har kommit till stånd.

Med denna rättsakt gör vi – Europaparlamentet, Europeiska kommissionen och rådet – verkligen något för folket. Genom det här direktivet införs rättsliga skyddsmekanismer för rörlighet samtidigt som det ger en rättslig grund när det gäller befintliga initiativ inom gränsöverskridande sjukvård.

Men när jag jämför detta direktiv med de tidigare versionerna, som mötte motstånd, kan jag konstatera att fokus nu ligger mer på patientrörlighet än på sjukvårdstjänster, och syftet med detta är att tillfredsställa medlemsstaterna. Jag har en kritisk ståndpunkt här. Gränsregioner som redan har genomfört ett antal bra initiativ inom gränsöverskridande sjukvård – t.ex. samarbetsavtalet mellan *Universitätsklinikum Aachen* och *Academisch Ziekenhuis Maastricht* i min egen region, provinsen Limburg, som ingår i EU-regionen Meuse-Rhen och som gärna skulle vilja vara ett pilotområde – håller på att bli alldeles för beroende av rörligheten och därmed också av försäkringsgivarnas godtycke och de nationella myndigheternas goodwill, eftersom fokus nu inte längre ligger på tjänsterna i sig. Vi bör titta mycket ingående på artikel 13 för att bestämma hur vi ska kunna få regioner att samarbeta i mycket högre utsträckning. Och när jag ändå tar upp denna fråga, fru kommissionsledamot, skulle jag vilja framhålla att vi i EU-regionen Meuse-Rhen mycket gärna skulle kunna tänka oss att vara ett pilotområde.

För det andra skulle jag vilja tala om patienternas delaktighet när det handlar om att inrätta nationella kontaktpunkter. Ulla Schmidt i Tyskland har genomfört ett utmärkt initiativ här och vi bör undersöka hur vi ska kunna integrera detta i våra mer omfattande planer.

En annan fråga är den "förteckning över behandlingar som inte kräver att patienten läggs in men som ska omfattas av samma regler som sjukhusvård", som har till syfte att undanta vissa inrättningar från detta

direktiv. Detta behöver också övervägas noga, eftersom vi inte kan ha en situation där en överdrivet strikt tolkning av denna lista omöjliggör samarbetsmöjligheter av det slag som jag redan har nämnt. Det är viktigt att veta att ett effektivt samarbete leder till att de bästa expertklinikerna inte blir dyrare, utan billigare och lättillgängligare för människor. Det är trots allt det vi vill åstadkomma.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Herr talman, kommissionsledamot Vassiliou och minister Bachelot-Narquin! EU har en viktig uppgift när det gäller att hjälpa medlemsstaterna så att de kan garantera alla en kvalitativ och överkomlig sjukvård, i närheten av hemmet om det går och utomlands om så krävs. Därför känner jag stor tacksamhet gentemot er, fru kommissionsledamot, för ert initiativ som utan tvivel har många positiva aspekter när det gäller att säkerställa kvalitet och trygghet, information till patienten, mer europeiskt samarbete, e-hälsa, referensnätverk och liknande.

Jag håller också med er, fru minister, när ni säger att det inte är bra att överlåta avgöranden om patienternas rörlighet till EG-domstolen och att det finns ett behov av lagstiftning här. Jag instämmer också i John Bowis och Jean Lamberts synpunkter om att vi kanske borde tänka på en bättre balans när det gäller frågan om godkännande av patientrörlighet, eftersom detta förhandsgodkännande är ett viktigt instrument för medlemsstaternas planering och politik.

Fortfarande är det en del frågor som återstår om vilka avgifter som ska tas ut och vilka mekanismer som ska förhindra att patientrörligheten leder till väntelistor i vissa länder. Men jag är säker på att vi ska kunna lösa dessa frågor och överväganden under de fortsatta diskussionerna om direktivet.

Ännu en gång skulle jag vilja tacka er för ert initiativ, fru kommissionsledamot. Och vi ser fram emot att samarbeta med er, fru minister.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Herr talman! I början av året genomförde jag ett antal samrådsmöten i min valkrets kring EU:s socialpolitik, och resultaten från dessa möten slussades sedan vidare till kommissionens samråd om kartläggningen av den sociala verkligheten.

Det blev väldigt tydligt för mig att medborgarna är mycket intresserade av att EU får en mer framträdande roll inom socialpolitiken och detta omfattar med all säkerhet patientrörligheten. Kravet på ett mer socialt Europa stärktes också under kampanjen för Lissabonfördraget, och denna respons från kommissionen behandlar visserligen inte alla medborgares farhågor, men den kommer i alla fall lägligt och är ett steg i rätt riktning.

Jag välkomnar verkligen förslagen om patientrörlighet, men håller med vissa av de föregående talarna om att det fortfarande är väldigt många frågor som behöver klargöras – särskilt frågan om förhandsgodkännande.

Kärnpunkten är ändå att patienterna måste stå i fokus för all politik och att de inte ska behöva oroa sig för kostnader, säkerhet och kvalitet.

Under tiden måste patienterna få fullständig information om sina nuvarande rättigheter, eftersom rättsosäkerhet alltid är till nackdel för personer som inte har så mycket egna resurser.

Det franska ordförandeskapet påpekade slutligen att vissa personer kommer att bli besvikna över att rörligheten för vårdpersonalen inte har behandlats. Jag är en av dessa personer. Oavsett hur politiken är utformad gäller att om vi ska sätta patienterna i fokus så är patientsäkerheten av största vikt och därför måste vi upprätta standardiserade ackrediteringssystem för vårdpersonal runtom i EU.

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Herr talman! Genom mitt inlägg i den här debatten skulle jag vilja framhålla att sett ur de nya medlemsstaternas perspektiv är det viktigt att låta de nationella myndigheterna ha möjlighet att införa begränsningar för utnyttjandet av sjukvård utomlands, framför allt på grund av de otillräckliga finansieringsanslagen till sjukvården i dessa länder. Fram till dess att det inte är så stora skillnader mellan de gamla och nya medlemsstaternas utvecklingsnivå är det också viktigt att tillämpa principen om att en patient har rätt att få ersättning för kostnaderna upp till ett värde av vad som skulle ha betalats om patienten skulle ha utnyttjat sjuk- och hälsovården i sitt eget land.

Slutligen bör det understrykas att de lösningar som har föreslagits, framför allt vad gäller införandet av det europeiska referensnätverket samt även EUnetHTA, det europeiska nätverket för utvärdering av medicinska

metoder, är en möjlighet att höja standarden på sjukvården samt även att utnyttja sjukvårdsresurserna mer effektivt inom EU.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Mina damer och herrar! Som ni säkert redan känner till är det kommande tjeckiska ordförandeskapets motto "Ett Europa utan gränser". I detta sammanhang är jag glad över att kommissionen i samarbete med EG-domstolen har kunnat lägga fram ett förslag som bryter en av dessa gränser, nämligen tillhandahållandet av sjukvård. Jag är positiv till att medborgarna är närmare en lösning, tack vare de förhandlingar som har förts så här långt. Eftersom jag själv är läkare skulle jag vilja se att de nödvändiga dokumenten antas så snart som möjligt, men jag antar att frågan är så komplex att det gamla romerska ordspråket "skynda långsamt" får gälla här. För närvarande anser jag att följande grundläggande frågor bör diskuteras: För det första bör vi ställa oss bakom att det är nödvändigt att ge patienter som har rätt till sjukvård i EU ett garanterat rättsligt skydd genom att hålla oss till EG-domstolens domslut. För det andra kan inte direktivet leda till att kommissionen får några nya befogenheter, eftersom dessa inte är avgörande. För det tredje anser jag att det är felaktigt att direktivtexten i första hand inriktas på rörlighet för patienter som behöver icke-akut vård, trots att det grundläggande syftet var att säkerställa fri rörlighet för medicinska tjänster. De fortsatta diskussionerna utgör en möjlighet, inte bara för det tjeckiska ordförandeskapet, utan även för Europa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Direktivet om gränsöverskridande sjukvård är något som jag både ser fram emot och oroar mig för.

Jag ser fram emot det eftersom jag vet att det finns så många personer som har fått ökade funktionshinder eller som har dött efter att ha väntat länge på behandling på de irländska allmänna sjukhusen. Tanken att mina väljare kommer att kunna få sina journaler och resa utan det hinder som E112-ordningen för förhandsgodkännande utgör – att resa och få behandling direkt – är fantastisk. Jag kommer definitivt att rekommendera mina väljare som faktiskt kan resa att göra det.

Men jag är också medveten om att detta ytterligare kommer att förstärka problemen i det irländska sjukvårdssystemet och jag känner oro för dem som inte har möjlighet att resa och måste förlita sig till detta system.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Herr talman! Den här frågan handlar om den enskildes rätt att söka sjukvård där det finns bra vård att få. Vänsterns företrädare Eva-Britt Svensson sa här tidigare idag att detta kommer att leda till sjukvårdsturism. Jag skulle vilja upplysa henne om att när sjuka människor söker vård, så är det för att de har ont, de lider, de är skadade och de behöver vård. Det handlar inte om turism.

Den här frågan handlar ytterst om byråkratins makt eller den enskildes rätt. Det handlar om huruvida man ska använda gamla gränser som ett hinder för människor att söka sjukvård eller om man ska använda den europeiska öppenheten som en möjlighet för människor över hela Europa att få den bästa sjukvård man kan få. Det var intressant med beskedet från vänstern, men eftersom jag har socialdemokratins företrädare här framför mig, Jan Andersson, och han kommer precis efter mig på talarlistan, så vore det intressant att av honom få veta: Delar han Eva-Britt Svenssons uppfattning om att sjuka människor som vill ha vård utomlands ägnar sig åt sjukvårdsturism? Vill han liksom hon bygga upp olika typer av hinder eller kommer du att verka för, och socialdemokratin att verka för, att vi har största möjliga öppenhet, där sjuka människor inte behöver be offentliga makthavare om lov för att få sjukvård. Den här frågan, Jan Andersson, handlar om det sociala Europa. Det handlar inte om hur enskilda beslutfattare ska bestämma över andra, utan om hur den enskilde ska kunna få den bästa sjukvården. Ordet är därmed ditt, Jan Andersson.

Jan Andersson (PSE). - Herr talman! Fru kommissionsledamot och speciellt välkommen till fru Bachelot. Vi samarbetade bra tidigare och jag hoppas vi kommer att samarbeta bra i framtiden också. Välkommen till parlamentet. Snabbt till herr Hökmark, detta är ingen inrikesdebatt. Jag relaterar inte mina åsikter till fru Svensson, jag framför mina egna åsikter.

Jag välkomnar det här direktivet av flera skäl. Vi behöver klagörande, rättsligt sett. Jag tycker att det är bättre än det utkast som fanns tidigare. Det finns stora fördelar framför allt för människor som bor i gränsregioner, vilket jag själv gör. När detta är sagt vill jag också säga att det är viktigt att det går att förena detta med de olika systemen runt om i Europa, kring organisation, finansiering och liknande frågor.

Framför allt en fråga det är viktigt att vi tar hänsyn till. Det är likabehandlingen. Vi vet om att det sker prioriteringar inom sjukvården, men det är viktigt att alla människor behandlas lika och att inte några på grund av sina resurser går före och att vi med en gränsöverskridande vård kan kombinera de här två sakerna. Då är frågan om förhandsgodkännande viktigt. Vi måste diskutera den frågan mera. Den gräns som ges i

direktivet är inte bra. Sjukhusvård, icke sjukhusvård. Det är väldigt olika mellan länder, det förändras över tiden. Vi måste hitta andra kriterier. Jag ser fram emot ett samarbete. Vi i vårt utskott kommer att syssla med finansieringen av de sociala trygghetssystemen, som är en del av detta samarbete. Jag ser fram emot samarbetet med de andra utskotten i denna fråga.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Herr talman! För patienterna är det viktigast att få bra, säker och billig vård, och i de allra flesta fall vill de få sin vård så nära hemmet som möjligt. Den nationella sjukvården behöver med andra ord kunna erbjuda sina tjänster på lämpligt sätt.

Det kommissionsförslag som vi har framför oss bör ändå välkomnas. Det är viktigt att vård och behandling också kan erbjudas i ett annat land. Det skulle ge ökad valfrihet och tydligare riktlinjer och råd, samtidigt som även frågor som rör hälsa och säkerhet skulle klargöras. För patienterna skulle detta i så fall vara en fördel.

För medlemsstaterna är detta en något mer komplicerad fråga, eftersom direktivet inte kan fungera ordentligt förrän medlemsstaternas elektroniska system för social välfärd och sjukvård är kompatibla. Det vet vi att de inte är i dag och att genomföra detta direktiv skulle kräva en hel del av medlemsstaterna. När direktivet har antagits behöver vi också se till att patientuppgifter kan överföras från ett system till ett annat, att informationssäkerheten garanteras och att patientens säkerhet garanteras. Patienten är det som är viktigast här.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Herr talman! Vägen till helvetet är stensatt med goda föresatser och man behöver inte vara någon professor för att se vad det här förslaget leder till i dess nuvarande form. Å ena sidan kommer det att vara ett topplag med dem som är rika, välutbildade och har rätt kontakter – vilket i princip alla vi här i kammaren är. Vi har möjlighet att hoppa över väntelistan i vårt hemland och söka de bästa experterna i EU. Vi har nämligen råd att betala för behandlingen och vi har råd att betala för resan och andra extra omkostnader. Å andra sidan har vi de fattiga och de underprivilegierade. De får stå långt bak i kön och när det till slut är deras tur får de den behandling som vi, de rikaste, inte vill ha. Vid högtidliga tillfällen presenterar EU sig självt som ett alternativ till USA, men poängen är att EU börjar likna USA alltmer – även inom hälsoområdet. Vår grupp stöder fri och lika tillgång till nödvändiga behandlingar. Därför säger vi nej till detta förslag.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Europas sociala landskap har förändrats. Vi står inför nya utmaningar som kräver en förnyelse av den europeiska sociala modellen. Europas sjukvårdslandskap håller också på att förändras. Framgångstalen ökar för vissa sjukdomar, liksom utgifterna för att driva sjukvårdssystemen. Men den sjukvård som medborgarna möter uppvisar också stora kvalitetsskillnader, både mellan medlemsstaterna och mellan olika medborgare. Överlevnadstalen för cancer varierar så mycket som 10 procent mellan medlemsstaterna.

Jag välkomnar Europeiska kommissionens planer på att undersöka sjukvårdsfrågan inom ramen för en förnyad social agenda. Samtidigt beklagar jag emellertid att medborgarnas hälsorelaterade rättigheter har kommit i fokus enbart på grund av en dom i EG-domstolen. Jag talar i egenskap av en som själv har överlevt cancer och som känner till fall där patienter har fått höra att "vi kan inte göra något mer för dig" i ett land och sedan fått effektiv vård i ett annat land.

Fri rörlighet innebär valmöjlighet. Valmöjligheten leder till större konkurrens och därmed till ökad kvalitet och möjligtvis också till lägre kostnader. Jag är övertygad om att direktivet om patientrörlighet kommer att sätta fart på Europa och få många positiva konsekvenser. Vårt gemensamma mål är hälsa för alla. Direktivet om gränsöverskridande hälso- och sjukvård innebär utan tvekan ökad närhet till medborgarna, som är mindre intresserade av diskussioner om befogenheter än av den kortaste vägen till hälsa – och det är helt naturligt den som är tydligt utmärkt.

Den mest framgångsrika EU-politiken är sådan politik som medborgarna känner i plånböckerna, vilket de gjorde med roaming-direktivet. När det gäller direktivet om gränsöverskridande hälso- och sjukvård kommer medborgarna inte att känna det direkt i sina plånböcker, åtminstone inte till att börja med, men de kommer att få ökad valfrihet för samma pengar. Och det är ingen dålig känsla, särskilt inte när det gäller hälsa.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Herr talman, fru minister, fru kommissionsledamot! När vi talar om ett socialt EU måste vi alltid sätta människorna och deras intressen främst. Det betyder att vi alltid först måste prioritera att genom hälso- och sjukvårdssystemet ge människor bästa möjliga vård lokalt. Det är den absolut första prioriteringen. Det är det förbehåll som måste vara grunden för vårt förhållningssätt till direktivet.

Det finns dock många problem som kräver andra lösningar, oavsett om det handlar om att människor reser eller arbetar i andra länder, har en sällsynt sjukdom eller att de kan få bättre vård i ett annat land. I dessa fall finns det således ett behov av att upphäva hindren för rörlighet och se till att rättslig klarhet skapas. Det är den andra prioriteringen.

Den tredje prioriteringen är att vi återigen måste komma ihåg att enligt EU:s fördrag är den nationella hälso- och sjukvården en fråga för medlemsstaterna, och vi måste respektera detta. Med andra ord är organisationen och finansieringen av hälso- och sjukvårdssystemen medlemsstaternas ansvar, och vi kan inte förändra detta genom vår lagstiftning. Det är inte en åsikt, vi kan inte det, och vi har inte för avsikt att göra det om vi inte någon gång i framtiden kommer överens om att inrätta en gemensam hälso- och sjukvårdspolitik. Det vore ett idealiskt scenario, men jag är rädd att vi långt ifrån är redo att ta ett sådant steg.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi och EU:s folk är nöjda över att vi äntligen kan börja diskutera förslaget i parlamentet.

Jag beklagar att PSE-gruppens hot mot kommissionen ledde till ett dödläge som varade i flera månader. Förslaget är bra och det ger mervärde för EU:s befolkning. Vi vill se att man politiskt skapar gränsöverskridande rättslig klarhet så att folk inte längre behöver vända sig till domstolen för att hävda sin grundläggande rätt till personlig frihet och rörelsefrihet.

Vi diskuterar ett direktiv om patientrörlighet, inte om hälso- och sjukvårdstjänster. Det främsta ansvaret för att se till att hälso- och sjukvården genomförs och att den håller hög kvalitet samt att finansiera den ligger alltså hos medlemsstaterna. Vi vet dock att vi behöver större samarbete mellan medlemsstaterna inom hälso- och sjukvården samt mer gränsöverskridande europeisk input i forskningen, framför allt när det gäller tillhandahållande av sjukhus och på utbudssidan.

Frågan gäller den fria rörligheten för patienter. Vi frågar inte om hälso- och sjukvårdssystem och högkvalitativa hälso- och sjukvårdstjänster kan organiseras utan oönskade sidoeffekter, utan vi frågar hur det kan göras. Vi rör oss mellan fyra poler: patienträttigheter, skydd av hälso- och sjukvårdssystemen, skydd av sjukförsäkringar och kvalitetssäkring av hälso- och sjukvården, säker finansiering samt rättslig klarhet.

Patienterna har ett legitimt intresse av att söka efter vad som verkar vara den bästa sjukvården. För att de ska kunna göra det behöver vi en rättslig ram och rättslig klarhet. Å andra sidan vill huvuddelen av befolkningen ha tillgång till vård så nära sina hem som möjligt. Vi har problemet med finansiering av sjukvården i medlemsstaterna. Större rörlighet till samma kostnad är därför den rätta lösningen. Vi har problemet med kvalitetssäkring av hälso- och sjukvårdstjänster. Vi borde inleda en debatt om europeiska minimistandarder även inom detta område.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Jag håller med andra ledamöter om att det är viktigt att vi äntligen lägger fram det här förslaget. Det tillgodoser ett behov, en realitet, och det betyder att vi verkligen kan göra någonting för människor.

Vissa ledamöter påstår att bara de som är rika kommer att ha möjlighet att få behandling utomlands. Vi måste se till att hälso- och sjukvården utomlands inte bara är tillgänglig för de mest välbärgade, bara för att de kan utnyttja lagstiftningen för att få tillgång till dyra behandlingar. Patienterna har rätt till klarhet och rättslig klarhet och vi kan arbeta för det. Det är vårt jobb.

Förslaget är verkligen positivt för EU-medborgarna. Det är givetvis inte perfekt, utan vissa förändringar behövs. Jag tänker på definitionerna av "sjukhus", "vård utanför sjukhus" och så vidare samt på att man bör ta upp särskilda fall där det kan vara berättigat med förhandstillstånd. Vi kommer säkerligen att ta upp detta under debatten.

Jag hoppas att vår debatt kommer att var lugn och pragmatisk samt att den inte kommer att baseras på ideologier. Man kommer att vara tvungen att ta itu med andra aspekter i den nationella lagstiftningen, men jag håller verkligen inte med dem som säger att förslaget undergräver medlemsstaternas möjligheter att organisera sin hälso- och sjukvård. Jag anser att det är oerhört viktigt att vi diskuterar förslaget.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Ansvaret för hälso- och sjukvården i EU ligger först och främst hos medlemsstaterna. Ansvaret för att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster enligt artikel 152 i fördraget erkänns fullt ut.

Syftet med förslaget är att införa och garantera en öppen ram för säker, högkvalitativ och effektiv gränsöverskridande hälso- och sjukvård inom EU och på samma gång garantera en hög nivå av hälsoskydd,

samtidigt som man fullt ut respekterar subsidiaritetsprincipen. Även om jag helhjärtat stöder direktivets avsikter och mål skulle jag vilja ta upp några tillkortakommanden i förslaget som kan övervinnas.

Vissa är rädda för att den här typen av vård kommer att skapa onödig press på vissa medlemsstaters sjukförsäkringssystem. Vi behöver en mer exakt definition av de förfaranden som rör tillhandahållande av vård och ersättning av kostnader för upprepade sjukhusvistelser och skador, liksom för komplicerade behandlingar. Vi måste fastställa en tidsram för ersättning av kostnader och samtidigt tydligt ange att vi genom direktivet varken vill eller kommer att lösa långsiktiga hälso- och sjukvårdsfrågor inom de inrättningar där hälso- och sjukvårdssystem och sociala system vanligen möts.

Termen "fördelaktig för patienten" måste specificeras. I första hand bör man ta hänsyn till de medicinska aspekterna, inte till de subjektiva fördelarna. När man specificerar termerna "sjukhusvård" och "öppenvård" skulle det vara bra om man också specificerar termen "specialiserad öppenvård". Dessutom kvarstår problemet med metoder för ersättning för recept som utfärdats i andra länder.

Precis som andra gånger när fri rörlighet har införts finns det vissa problem. Jag menar dock att dessa inte är oöverkomliga.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Det har sagts att hälso- och sjukvårdstjänsterna är en viktig pelare för den europeiska sociala modellen. Därför är det helt riktigt att vi bör ta itu med denna fråga för att garantera en hög nivå av hälsoskydd och lika tillgång till sjukvård för alla. Tyvärr verkar det inte som texten som diskuteras är ett steg i den riktningen.

Vi får inte glömma bort varför direktivet bör upprättas, nämligen för att se till att medborgarna har rätt att utnyttja hälso- och sjukvårdstjänster inom EU, inom ramen för den fria rörligheten. I praktiken kan texten ses som ett verktyg för att sjukvårdsmarknaden ska öppnas upp på gemenskapsnivå, någonting som är tämligen svårt och som mycket väl skulle kunna leda till en rätt till hälsa för de välbärgade.

I direktivet tar man enbart upp rätten till ersättning för de kostnader man lagt ut och det handlar bara om ersättning av sjukvårdskostnaden i förhållande till kostnaden i hemlandet. Kostnader för transporter och uppehälle i värdlandet ingår inte. Direktivet innehåller också andra kritiska punkter som har diskuterats, från behovet av att garantera tjänsterna håller en viss standard på gemenskapsnivå till den viktiga frågan om information.

Därför anser jag att det behövs en djupare reflexion så att vi tillsammans kan försöka ge EU-medborgarna de svar som fortfarande fattas i direktivet.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) För det första skulle jag vilja välkomna kommissionens hela förslag om ett nytt socialt paket. Behovet av att modernisera den europeiska sociala modellen är uppenbart under 2000-talet och i förhållande till Lissabonsstrategins mål angående fortsatt ekonomisk tillväxt och befolkningstillväxt.

Det direktiv som diskuteras är viktigt för att man ska kunna förstärka den sociala agendan, i synnerhet när det gäller att främja geografisk och yrkesmässig rörlighet, liksom ett längre och hälsosammare liv för EU-medborgarna. Jag hoppas att bestämmelserna i direktivet kommer att föra hälso- och sjukvårdstjänsterna närmare medborgarnas hem och då syftar jag på alla sociala kategorier, inklusive invandrare och personer som arbetar eller studerar utomlands.

Det är mycket viktigt att sjukvården tillhandahåller säkra, kvalitativa tjänster överallt i EU. I detta avseende skulle jag vilja betona vikten av utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal inom EU, liksom vikten av att man underlättar kommunikation och utbyte av god praxis inom gemenskapen. Med tanke på direktivets gränsöverskridande natur bör utbildningen omfatta studier i främmande språk och kännedom om grunderna i den interkulturella dialogen.

Dessutom är adekvat kunskap om informations- och kommunikationsteknik lika viktig för direktivets framgång. Det är till och med nödvändigt för att man ska kunna stärka den så kallade e-hälsan.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Hälso- och sjukvårdstjänster är en pelare i den europeiska sociala modellen och när man inrättar en inre marknad för dessa tjänster bör man inte uppmuntra sjukvårdsturism, som bara välbärgade patienter som kan många språk och har tillgång till information kan utnyttja.

Man behöver förtydliga villkoren för ersättning och beviljande av sjukvård, liksom begreppet hälso- och sjukvård. Jag är oroad över vilka konsekvenser direktivet kommer att få för de nya medlemsstaterna.

EU-medborgarna kommer inte att resa till länder där sjukvården är mycket dyr, tvärtom kommer de att åka till länder som Rumänien, Bulgarien eller Polen, vilket kommer att leda till en massutvandring av patienter från Västeuropa till Östeuropa.

Även om bestämmelserna om hälso- och sjukvårdstjänster i de nya medlemsstaterna i enlighet med tydligt definierade kvalitets- och säkerhetsnormer inte tillämpas på samma sätt för alla sorters hälso- och sjukvård växer efterfrågan på tandläkartjänster i Östeuropa hela tiden. Det kommer att leda till att priserna ökar i värdländerna, vilket gör att det blir svårare för medborgarna att utnyttja hälso- och sjukvården, dels på grund av priserna och dels på grund av att vissa företag kommer att leta efter klienter som är beredda att betala mer.

Att öppna upp EU:s marknad för hälso- och sjukvårdstjänster kommer att ha stora effekter på hälso- och sjukvårdssystemen i Östeuropa, och ojämlikheten kommer att öka. Ökad valfrihet när det gäller form och plats för sjukvården är positivt, så länge alla medborgare har tillgång till tjänsterna, oberoende av social ställning.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Herr talman! Syftet med det sociala paketet bör vara att se till att alla EU-medborgare har en universell och rättvis tillgång till högkvalitativa hälso- och sjukvårdstjänster. I viss utsträckning kan målet nås genom adekvat reglering på gemenskapsnivå, men många problem uppstår på grund av felaktiga och ineffektiva lösningar inom de enskilda medlemsstaterna. Därför bör kommissionen uppmuntra medlemsstaterna att reformera sina nationella sjukvårdssystem, främst genom att sprida god praxis och genom effektiva finansieringsmetoder.

En förutsättning för en effektiv hälso- och sjukvård är fri rörlighet för vårdpersonal mellan medlemsstaterna. I detta avseende måste jag rikta er uppmärksamhet på de restriktioner som allttjämt tillämpas för polska sjuksköterskor och barnmorskor som vill arbeta utomlands. Detta är diskriminering av polska arbetare och en uppenbar kränkning av principen om fri rörlighet för arbetskraft samt principen om likabehandling. Jag uppmanar kommissionen att sätta stopp för denna diskriminering och att åter ge de polska sjuksköterskorna rätt att utöva sitt yrke, utan restriktioner, i andra EU-länder.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd hade intensiva diskussioner om gränsöverskridande hälso- och sjukvård när tjänstedirektivet debatterades. Den överenskomna kompromissen uppnåddes bara genom att hälso- och sjukvårdstjänster, på grund av sin specifika natur, ströks från direktivets räckvidd. Eftersom problemet är komplext välkomnar jag debatten.

Patienterna måste, även innan de efterfrågar hälso- och sjukvård i en annan medlemsstat, ha tillgång till tydlig och begriplig information, framför allt när det gäller behandlingskostnadernas nivå, möjligheten till ersättning från sjukförsäkringsgivaren och behovet av förhandstillstånd. Vi måste anta regler på gemenskapsnivå som gör det möjligt för patienterna att utnyttja hälso- och sjukvården överallt inom EU, snarare än att göra dem till offer för systemet.

Arlene McCarthy (PSE). - (EN) Herr talman! Många talare betonar att alla patienter, oavsett om de reser eller stannar hemma, är berättigade till högkvalitativ och säker sjukvård. Låt oss inte glömma att en av våra största demografiska utmaningar är en åldrande befolkning som utan tvekan vill ha tillgång till hälso- och sjukvård nära hemmet. Vi behöver tydlighet för att kunna respektera patienternas rätt till hälso- och sjukvård, och på samma gång måste vi respektera att organisationen av sjukvårdstjänsterna, framför allt finansieringen, enligt EU-fördraget ligger inom medlemsstaternas behörighet. Vi måste inse att 27 stater har olika system, olika finansieringssystem. Jag beklagar att man inte är tydlig på denna punkt i direktivet, men jag litar på att våra föredragande kan förtydliga dessa frågor. Om vi vill hålla advokaterna utanför måste vi vara tydliga, inte bara för att undvika att patienterna vänder sig till domstol, utan också för att undvika att de vänder sig till domstol på grund av att de har nekats gränsöverskridande hälso- och sjukvård.

Vi behöver således vara mer nytänkande i vår strategi. Jag anser att den ideala blandningen är att ha patientrörlighet och samtidigt uppmåna medlemsstaterna att köpa in experttjänster, att inte bara behandla en patient utan grupper som lider av samma problem. Det är mer kostnadseffektivt, och på så sätt har patienterna möjlighet att vara nära familj och vänner.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Herr talman! I teorin är direktivet underbart, men i praktiken skulle det kunna vara en mardröm. Jag säger detta eftersom det skulle kunna leda till att tjänsterna blir bättre på vissa ställen och sämre på andra. Ta följande exempel. Om alla patienter i ett litet land som Cypern med neurokirurgiska problem åker till Sverige eller Storbritannien för att få neurokirurgisk behandling, vad kommer då att hända med neurokirurgin på Cypern? Standarden kommer oundvikligen att minska, och

detta gäller även behandlingar av hjärt- och kärlsjukdomar, ortopediska behandlingar, onkologiska behandlingar med mera. Så vi måste vara mycket försiktiga.

Jag stöder helt och hållet direktivet, men vi måste se till att vi inte gör bra vårdinrättningar bättre och dåliga sämre. Vi måste vara försiktiga när vi höjer hälsonivån i EU, i stora länder såväl som i små.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Syftet med den nya sociala agendan är, bland annat, att upphäva hindren för rörlighet i ett samhälle som accepterar likhetsprincipen, där det inte borde finnas några hinder för någon. En mycket viktig fråga är förslaget till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård. Det behövs för att människor ska kunna fungera i dagens snabba värld, där människor reser hundratals kilometer för att delta i möten. Därför är det oerhört viktigt att alla EU-medborgare vet att om deras liv är i fara kommer någon att rädda dem och att de är garanterade hälsa utan onödiga regler eller hinder. Vi bör se till att alla EU-medborgare vet att de måste ha ett europeiskt sjukförsäkringskort för att kunna få tillgång till sjukvård i en nödsituation. Patienterna måste veta att i en nödsituation ska de behandlas på samma sätt som medborgarna i det land de behandlas i. Kvalitet, produktivitet och, framför allt, patientsäkerhet är de frågor som bör vara viktigast för oss.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Herr talman! Jag skulle vilja tacka kommissionen för att den har lagt fram detta direktiv. Jag anser att det är otroligt viktigt att politikerna har möjlighet att diskutera patienträttigheter, snarare än att det ska vara upp till EG-domstolen att fatta beslut inom ett så viktigt område. För mig är patienterna allra viktigast. Vi måste koncentrera oss på patienterna och därför måste vi också reflektera över hur vi ska inrätta direktivet så att vi kan fokusera på att ge alla patienter möjlighet att få bra vård. Därför anser jag att det är viktigt att se till att man genom direktivet gör det möjligt för patienterna att stanna i sitt hemland och att de även där har tillgång till bra behandling. Följaktligen anser jag att förhandstillstånd bör bara regel snarare än undantag.

Det är vad jag menar att vi bör fokusera på. Dessutom håller jag med min kollega Daciana Octavia Sârbu om att vi måste se till att direktivet inte skapar en klyfta mellan öst och väst, och mellan nord och syd i Europa.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag välkomnar kommissionens förslag. Frågan som ställs är "Vad kan EU göra för mig?" Jag anser att det är viktigt att vi gör sjukvården tillgänglig i hemlandet om den inte redan är det. Eftersom jag är en av dem som har dragit fördel av gränsöverskridande hälso- och sjukvård – men jag hade råd med det – anser jag att det är viktigt att den är tillgänglig för alla i gemenskapen. Därför är det viktigt att se till att behandlingarna inte tillhandahålls för sent. Det är en av de saker jag anser är viktiga när man utvecklar politiken.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Herr talman! Jag menar att det finns ett antal principer som man bör beakta i den här frågan. Den första är att patienternas hälsa givetvis måste vara det centrala.

Vi får inte lämna över frågan om dessa rättigheter till domstolsbeslut. Vi som lagstiftare måste skapa lagen inom detta område.

För det tredje får inte konkurrens mellan nationella hälso- och sjukvårdstjänster uppmuntras i direktivet eller bli resultatet av det. Inte heller får konkurrens i allmänhet uppmuntras inom området.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) De nya medlemsstaterna har problem med en omfattande migration av högt kvalificerad arbetskraft inom sektorn för hälsovårdstjänster, vilket leder till svåra obalanser som kommer att bli utgiftskrävande att korrigera. De nya medlemsstaterna måste få stöd genom EU:s utökade finansieringsprogram för att kunna utveckla en flexibel hälsovård för alla patienter på ett handfast och icke-diskriminerande sätt.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) EU:s politik för rörlighet är ett av EU:s viktigaste politikområden, som ger medborgarna möjlighet att etablera sig och arbeta i de länder där de kan höja sin levnadsstandard. Den fria rörligheten hämmas dock avsevärt av oron över om det är möjligt att få ersättning för sjukvårdsbehandling utomlands.

Jag förordar därför att det inrättas ett europeiskt sjukförsäkringsprogram som erkänns av alla medlemsstater och som underlättar det europeiska samarbetet inom området för gränsöverskridande hälso- och sjukvård. Det kommer att leda till att vi utvecklar en modern social agenda som kan bidra till att skapa möjligheter inom utbildning och sysselsättning.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Herr talman! I detta förslag till direktiv läggs tonvikten vid patientintresset och jag välkomnar att kommissionen och ministern anlägger detta mänskliga perspektiv. Jag uppskattar

också det förbättrade samarbetet mellan medlemsstaterna vad gäller respekten för nationella hälsovårdssystem och jag hoppas att denna möjlighet för EU:s medborgare ska förstärkas genom tillhandahållandet av korrekt information, något som behövs. Effektivitet och medmänsklighet – det är vad som tilltalar mig i förslaget till direktiv.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Jag är stolt över att detta direktiv har utarbetats och drivits av två cypriotiska kommissionsledamöter, Markos Kyprianou och Androulla Vassiliou. Direktivet är riktigt och nödvändigt och måste genomföras.

Fokus i direktivet läggs framför allt på patienten, som ges rätt till bästa möjliga vård, i synnerhet när den inte kan tillhandahållas i patientens hemland.

De praktiska svårigheterna har effektivt kartlagts och måste uppmärksammas, eftersom bristfällig tillämpning i slutänden kan omintetgöra en idé som i andra avseenden är sund.

Roselyne Bachelot-Narquin, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig börja med att vara lite personlig och säga hur glad jag är över att återse mina kolleger från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottets ordförande Jan Andersson, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jiří Maštálka med flera. Jag vill framföra mina varmaste hälsningar till dem.

John Bowis, som talade för PPE-DE-gruppen, satte frågan i sitt rätta sammanhang när han undrade: Vad kan EU göra för mig? Han tog på nytt upp frågan om ett europeiskt grannskap, i likhet med flera andra, exempelvis Dagmar Roth-Behrendt för socialdemokratiska gruppen och Jules Maaten för ALDE-gruppen.

Många av dem som talade efter John Bowis betonade också att patienterna ska ges företräde framför stater och system. Det är helt riktigt. Likväl får vi inte hamna i att ställa patienter mot stater och sjukförsäkringssystem eftersom varje form av destabilisering av sjukförsäkringssystemen skulle få förödande konsekvenser för hälso- och sjukvårdens organisation och i synnerhet för de patienter vi vill värna om.

Därför vill jag svara Dagmar Roth-Behrendt att det här inte handlar om patientens rätt till rörlighet inom EU, som är en självklar och grundläggande rättighet. Den fråga som tas upp i direktivet gäller ersättning och ersättningsvillkor, och huruvida man har rätt till ersättning eller inte. I artikel 152 i fördraget slås det fast att medlemsstaterna får organisera och finansiera hälso- och sjukvården i det egna landet som de vill.

En central aspekt av frågan om förhandsgodkännande är balanserade och sunda finanser i de nationella hälsovårds- och sjukförsäkringssystemen, framför allt i de fattigaste länderna. I denna text påminns vi om det ansvaret, och medlemsstaterna kan under inga omständigheter använda sig av direktivet för att undfly sitt ansvar.

Jean Lambert sa i korthet att gränsöverskridande vård inte är ett mål i sig och Derek Roland Clark påpekade att vi kanske bör se till att bestämmelserna i det nya direktivet inte i sista hand gynnar de mest välbärgade, högutbildade och välinformerade patienterna, medan de fattigaste patienterna givetvis missgynnas.

Kärnfrågan här, den fråga vi nu diskuterar och som kommissionen och rådet nog bör överväga, är emellertid förhandsgodkännande för sjukhusvård, eftersom det verkligen är där det föreligger störst risk för en avreglering av de nationella systemen.

Jean Lambert frågade om förslaget till direktiv var förenligt med förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen. Domstolen har slagit fast att dessa båda ersättningssystem är förenliga. Vi måste därför se till att de båda systemen organiseras på rätt sätt. I det föreliggande förslaget till direktiv prioriteras genomförandet av förordningen, vilket förefaller rimligt. Principen om patientens valfrihet måste dock fortsätta att tillämpas om en patient av andra skäl än rent ekonomiska föredrar att utnyttja de möjligheter som öppnar sig genom EG-domstolens rättspraxis.

I likhet med Bernadette Vergnaud beklagade en del ledamöter att texten inte täcker alla svårigheter patienter kan stöta på inom EU, och i synnerhet i sitt ursprungsland. Om vi tittar enbart på de svårigheter som tas upp i denna text kan man konstatera att det inte är sannolikt att en mer vittfamnande text skulle ha varit bästa sättet att lösa en del högst konkreta problem, exempelvis rörande ersättning till patienter som reser till ett annat EU-land för att studera, arbeta eller helt enkelt ha semester.

Direktivet handlar inte heller enbart om hälsovårdstjänster, på gott och ont. Därför är det inte meningsfullt att beskriva det som någon sorts "Bolkesteindirektiv". Det är inte alls vad direktivet handlar om.

När de grundläggande principerna väl har slagits fast – och jag har noterat dem – måste därför detta direktiv ge oss möjlighet att bevara vissa regleringsmöjligheter, såsom finns mellan kommissionen och rådet men även mellan många ledamöter i alla grupper, vad gäller respekten för patientens valmöjligheter. När det gäller förhandsgodkännande för gränsöverskridande hälso- och sjukvård måste medlemsstaterna även i fortsättningen ha ansvaret för vilka vårdalternativ de erbjuder.

När en stat ställer vissa villkor för tillgång till vård som ges av folkhälsoskäl – exempelvis systemet med läkares remittering, eller vad som brukar kallas "gate-keeping" på engelska – så ska de systemen iakttas och tillämpas när patienter vänder sig till ett hälsovårdssystem i ett annat land än hemlandet.

Självklart kan inte diskussionen om direktivet frikopplas från kommissionens kommande meddelande eller från rådets förslag till rekommendation om gemenskapens åtgärder inom området för sällsynta sjukdomar. Jag menar att det är fullt möjligt att föra dessa diskussioner samtidigt. En annan fråga som många ledamöter berört är hälsoinformationssystemens interoperabilitet. Direktivet kan bidra till detta i lagstiftningshänseende.

Självklart befinner vi oss bara i inledningen av dialogen och diskussionen om denna fråga, som ska omfatta så skilda ämnen som dataskydd och transparenta normativa delar och räckvidd. Med hjälp av den rättssäkerhet direktivet skapar bör vi emellertid kunna fortsätta utvecklingen mot ökad interoperabilitet, vilket inte betyder att det är vårt enda mål. Vi vill helt enkelt ha harmonisering och ökad kompatibilitet.

Tack allihop för era genomtänkta och värdefulla bidrag, som har varit mycket klagörande för debatten.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Det har varit en mycket intressant diskussion.

Låt mig säga att vi ofta hör frågan om hur vi ska få medborgarna att närma sig EU.

Detta är ett exempel på hur vi kan få medborgarna att känna att EU gör någonting just för dem. Med det nuvarande systemet finns många orättvisor. Genom den tydliga lagstiftningsram som tillhandahålls i förslaget till direktiv när det gäller medborgarna och diverse frågor försöker vi ge medborgarna tydlig information om deras rättigheter och hur de kan utöva dessa.

Visst finns det problem. Jag lyssnade mycket uppmärksamt på er oro, och jag är säker på att vi under debatten och våra kommande överläggningar måste ta itu med dessa frågor så att vi i slutänden får ett resultat som verkligen gagnar medborgarna.

Detta är inte ett andra Bolkesteindirektiv – långt därifrån – och vi ska inte tänka i de banorna. Direktivet handlar om patienternas rättigheter och hur dessa rättigheter kan utövas.

Vi försöker inte att harmonisera hälsovårdssystemen. Medlemsstaterna kan fortsätta att driva och reglera sina hälsovårdssystem, och de kan själva avgöra vilka förmåner de vill erbjuda sina medborgare och i vilken omfattning.

Vi försöker inte att uppmuntra till hälsovårdsturism. Vi försöker inte att erbjuda medborgarna en möjlighet att skönhetsoperera sig. I stället försöker vi att ge medborgarna rätt till god hälso- och sjukvård när de är sjuka och behöver det.

Vi förväntar oss inte heller att en våg av EU-medborgare ska strömma från sina hemländer till andra medlemsstater. Enligt våra beräkningar och konsekvensanalyser kommer endast en liten andel medborgare att söka sig utomlands. Varför? För att de vill få den vård de behöver i närheten av familjen, de vill tala sitt eget språk och vistas i en bekant miljö.

Det finns dock tillfällen då de behöver extra hälso- och sjukvård som deras hemland inte kan tillhandahålla. Detta är en rättighet vi ger dem – en extra rättighet att på basis av adekvat information själva besluta vart de ska vända sig för att få vård.

Vi har faktiskt uppmuntrats av EG-domstolen att lagstifta. Vi kan inte hela tiden överlåta åt domstolen att från fall till fall besluta om patientens rättigheter. Det är inte rättvist. Hur många europeiska medborgare har råd med advokat och kan kosta på sig att gå till domstol? Bara ett fåtal. Därför måste vi erbjuda alla patienter lösningar, ge dem korrekt information och låta dem själva bestämma vad de behöver.

Nu är det dags för oss att samarbeta – rådet, kommissionen och parlamentsledamöterna – och försöka hitta bästa tänkbara lösningar för patienterna.

(Applåder)

Talmannen. – Tack, fru kommissionsledamot! Av applåderna att döma tror jag att parlamentet är belåtet.

Jag har mottagit sex resolutionsförslag⁽¹⁾, som ingivits i enlighet med artikel 103.2 i arbetsordningen.

Jag vill upplysa er om att PPE-DE-gruppen nu har dragit tillbaka sitt resolutionsförslag.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum om några minuter.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Hälso- och sjukvård för romer är en fråga man systematiskt har blundat för och sällan tagit i beaktande inom EU, trots att tillgång till hälso- och sjukvård är en grundläggande rättighet för EU:s medborgare. Den förnyade sociala agendan om gränsöverskridande hälso- och sjukvård måste ta i tu med de problem romer stöter på när de inte kan få hälsovårdstjänster i närheten av där de bor. De flesta romer lever i städernas utkanter, mildt sagt från hälsovårdsinrättningar. Att de är avskurna från dessa tjänster leder till att den förväntade livslängden för romer beräknas ligga tio år under riksgenomsnittet. Förebyggande åtgärder och vaccination mot vanligt förekommande sjukdomar i romska samhällen, liksom frågan om akutsjukvård och regelbundna hälsokontroller, återstår fortfarande att lösa. En annan faktor som begränsar romernas tillgång till hälso- och sjukvård sammanhänger med att de ofta saknar id-kort som gör att de kan ansöka om försäkringar och socialhjälp. I samband med kommunistregimernas fall blev många romer inte registrerade, de glömdes bort eller ströks från ländernas medborgarregister. Slutligen måste de romska kvinnornas hälsa uppmärksammas, eftersom det är de som bär upp de romska samhällena. Om kommissionen ska hjälpa EU-medborgare att få tillgång till hälsovårdstjänster inom EU måste den se till att detta tillämpas generellt och rättvist.

Lasse Lehtinen (PSE), skriftlig. – (FI) I ett välfungerande EU måste patienten kunna begära att få god vård överallt där den finns att tillgå. Om det är väntelister för en hjärtoperation eller en höftledsoperation i ett land måste det vara möjligt att få tillgång till behandling i ett annat land utan någon protektionistisk lagstiftningsdjungel. Att undanröja hinder innebär också att befintliga resurser utnyttjas mer effektivt. Många av uttalandena mot den fria rörligheten för patienter och tjänster vädjar till de sämsta sidorna hos Europatanken – främlingsfientlighet och misstro. Välfungerande hälsovårdstjänster i både privat och offentlig regi hör hemma i välfärdssamhället – det europeiska välfärdssamhället.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Gränsöverskridande hälso- och sjukvård är en viktig del av det sociala paketet. Eftersom EU har underlättat fri rörlighet och rätten att bo och arbeta i andra EU-länder fanns det ett trängande behov av att klargöra patienternas rätt till hälso- och sjukvård i andra medlemsstater.

Trots en rad domar i EG-domstolen inom detta område är medborgarna ännu inte fullt medvetna om sina rättigheter. Dessutom får de inte korrekt information om exakt vad de har rätt till och hur de ska gå till väga för att få behandling eller ersättning.

I Nordirland har pilotprojekt genomförts i angränsande länder för att folk ska kunna utnyttja de hälsovårdstjänster som ligger bäst till för dem. Dessa projekt har varit mycket framgångsrika och blivit mycket uppskattade av de patienter som deltagit. Jag vill i detta sammanhang berömma de brittiska och irländska läkarförbunden för deras insatser när det gäller att främja gränsöverskridande hälso- och sjukvård mellan Nordirland och Irland.

Även om jag välkomnar kommissionens arbete kan jag inte hjälpa att jag tycker den är sent ute. Nu när denna fråga har blivit utredd och fått en rättslig ram hoppas jag uppriktigt att medlemsstaterna kommer att samarbeta fullt ut.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Vi är fortfarande glada över att Europaparlamentet undantog hälsovårdstjänster från det allmänna tjänstedirektivet. Hälsovård är när allt kommer omkring en speciell sektor som kräver en speciell strategi.

Grundförutsättningen i förslaget, som ligger i linje med gällande rättspraxis, måste vara att det är medlemsstaternas ansvar att organisera och finansiera sin egen hälso- och sjukvård. Det betyder å ena sidan att patientens rörlighet inte får upphöjas till en absolut rättighet och å andra sidan att det inte finns några ursäkter för att inte investera i det egna landets hälsovårdssystem. Det förutsätter också med nödvändighet

(1) Se protokollet.

att medlemsstaterna måste få låta patienten betala den verkliga kostnaden. Det måste finnas solidaritet, men också en möjlighet att tillämpa olika taxor för patienter som via socialförsäkrings- och skattesystemet bidragit till finansieringen i sitt eget land och utländska patienter som inte har gjort det.

Det är en god sak att vi har direktivet, men alla med inblick inom området vet att mycket arbete fortfarande återstår. Enligt min mening är nyckelkriterierna fortfarande kvalitet, tillgänglighet och ekonomisk hållbarhet på grundval av en socialt ansvarsfull solidaritet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jag anser att tillgång till hälso- och sjukvård av god kvalitet är ett grundläggande värde i det sociala Europa. Patienternas rättigheter inom EU och gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna på detta område är en väsentlig del av det sociala paketet. Patienterna måste få tillgång till hälsovårdstjänster av hög kvalitet i alla medlemsstater och de måste få möjlighet till ersättning med belopp motsvarande vad de skulle få i hemlandet. I dagsläget finns betydande skillnader inom EU både när det gäller kvaliteten på hälsovårdstjänster och ersättningsbelopp. Jag menar att det finns ett brådskande behov av en utvärdering av EU:s hälsovårdssystem och den medicinska teknik som används. Lämplig utrustning på alla sjukhus med den teknik som krävs för att ställa diagnos och behandla olika tillstånd är en grundförutsättning för att tillhandahålla hälso- och sjukvård av god kvalitet. Läkare och sjuksköterskor flyttar mellan olika medlemsstater på jakt efter högre lön men också bättre diagnos- och behandlingsmöjligheter. Det är viktigt att direktivet om patienters rättigheter enligt EU:s prioriteringar omfattar en minimiförteckning över hälsovårdstjänster som fullt ut ska omfattas av sjukförsäkringsbudgeten.

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

5. Välkomsthälsning

Talmannen. – Mina damer och herrar! Låt mig på era vägnar hälsa en delegation från Knesset välkommen, under ledning av Amira Dotan.

Inom ramen för de regelbundna kontakterna mellan Europaparlamentet och Israel kommer ett interparlamentariskt möte att äga rum under denna sammanträdesperiod. Det blir det trettiofjärde mötet mellan våra båda församlingar.

Jag hälsar Amira Dotan och ledamöterna i hennes delegation varmt välkomna. Vi har redan haft tillfälle att samtala en lång stund med dem, vilket skedde i tisdags.

Vi önskar er framgång och hoppas att ert arbete ska präglas av en vilja att inleda en dialog och en önskan om ömsesidig förståelse – nödvändiga egenskaper i en beslutsam strävan efter fred i Mellanöstern.

Europaparlamentet följer den processen mycket uppmärksam och är fast beslutet att vara en objektiv och aktiv aktör som bidrar till fred i Mellanöstern.

(Applåder)

*

* *

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Herr talman! Det här handlar om byggnaden i Strasbourg och beslutet att återvända dit.

Generalsekreteraren skickade ett e-brev i tisdags morse där han meddelade att vi skulle återvända i oktober. Tydligen har man varken haft omröstning eller fattat något beslut i presidiet, vilket är underligt.

Harald Rømer nämnde inte om expertutlåtandet fanns tillgängligt. Jag var tvungen att förlita mig på information från vice ordföranden för öppenhet för att få veta att generalsekreteraren hade talat om för presidiet att han skulle göra utlåtandet tillgängligt för ledamöterna på begäran på franska och tyska, vilket är de versioner som finns. Det skulle dock inte översättas.

Jag har nu skickat sammanlagt tre e-brev de två senaste dagarna och bett om att få utlåtandet på franska, utan att få något svar. Jag finner detta oacceptabelt och jag tar nu upp frågan enligt artikel 28 i arbetsordningen om offentlighet och artikel 96 om insyn.

Jag vill veta på vilka grunder vi ska återvända till Strasbourg. Jag har läst det meddelande som skickades till presidiet i måndags, men det verkar som om arbetena endast avser innertaken. Så vad vet vi för det första om anledningen till raset? Är anledningen konstruktionen, materialen, kvaliteten på byggnationen eller inspektionen av byggnaden? Det måste vara en av dessa fyra.

För det andra, vad innebär det för resten av byggnaden? Vi vet inte om hela byggnaden har undersökts. Finns det bristfälliga material? Enligt ryktet är det stål som använts i byggnaden av samma sort som det som fanns i Charles de Gaulle-flygplatsens tak, som rasade in. Är det sant eller inte?

(Protester)

Om ni inte säger sanningen kommer rykten att spridas.

Det här har ingen koppling till Marios Matsakis oro för asbest i byggnaden – en fråga som han energiskt driver vidare, även den utan att få någon reaktion, tror jag.

Först och främst vill jag veta varför jag inte har fått utlåtandet, på vilka grunder man har fattat beslutet att återvända till Strasbourg, om byggnaden är riktigt säker och vem som har beslutat att den är det?

(Applåder)

Själv anser jag inte att detta är en politisk fråga – det bör den inte vara och jag hoppas att den inte hanteras som en sådan. Människor kunde ha dött om de hade varit där i augusti, och de kan dö om något går fel. Skulle jag kunna få några svar?

(Talmannen avbröt talaren.)

Talmannen. – Fru Ludford! Såvitt jag vet är ni brittisk medborgare. Brittiska medborgare är kända för sin pragmatism och sin självbehärskning. Får jag därför råda er att hålla huvudet kallt nu. Det fanns ingen anledning att missbruka rätten att ställa frågor.

Vi håller på att förbereda ett e-brev till alla ledamöter. De tekniska detaljerna kommer att läggas fram i e-brevet på lämpliga språk. Lita på parlamentets administration! Vi gör allt som behövs. Det fanns ingen anledning att förmana oss att tala sanning. För oss är ärlighet en förpliktelse i alla frågor, och det gäller även denna.

(Applåder)

Alexander Alvaro (ALDE). - *(DE)* Herr talman! I tisdags satte fem ledamöter från fyra olika politiska grupper upp ett stort anslag för att offentliggöra skriftlig förklaring nr 75. Nödvärdigt tillstånd erhöles från behörig k v e s t o r , <http://europa.eu/whoiswho/public/index.cfm?fuseaction=idea.hierarchy&nodeID=54022&personID=123318&lang=sv> Fazakas, innan anslaget sattes upp. Någon tog bort anslaget på tisdag eftermiddag utan att informera någon av författarna till den skriftliga förklaringen. I går kunde vi inte hitta det. I dag upptäckte vi att det finns hos säkerhetstjänsten. Skälet var att man hade fattat ett politiskt beslut om att den skriftliga förklaringen inte kunde tillkännages.

Sedan när har administrationen beslutat vad som är politiskt rätt och fel, särskilt när den behöriga kvestorn har gett sitt godkännande? Vi är demokratiska parlamentsledamöter med rätt att framföra vår ståndpunkt. Man måste inte instämma i förklaringens innehåll, men att ta ned anslaget utan att informera författarna är fel och en orimlig inskränkning av ledamöternas rättigheter. Jag ber er att uttala er i denna fråga.

(Applåder)

Talmannen. – Herr Alvaro! Ert inlägg, som är fullständigt berättigat, är det första jag har hört om denna händelse. Jag försäkrar er att vi ska undersöka frågan.

6. Uttalande av talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag har av talmanskonferensen blivit ombedd att uttala mig kort om morgondagen, Europeiska språkdagen. Det gör jag så gärna, men ha tålamod eftersom uttalandet är skrivet på flera språk, vilket gör uppgiften något skrämmande för mig. Jag ber er att notera detta uttalande.

Den 26 september 2008 firar vi Europeiska språkdagen. Inom ramen för denna stöder EU tillsammans med Europeiska rådet en rad europeiska initiativ för att främja språks och kulturers värde och att belysa för den europeiska allmänheten vikten av att lära sig språk.

(DE) Europas språkliga mångfald är en grundläggande del av vårt intellektuella arv och en av våra kulturella skatter. På vägen mot ett enat Europa har språklig mångfald gradvis blivit mer som en möjlighet snarare än ett hinder. I kommissionens senaste meddelande om flerspråkighet beskriver man därför med rätta vår språkliga mångfald som ett trumfkort.

(FR) Flerspråkighet och att främja språklig mångfald är hörnstenar i vår dagliga verksamhet i Europaparlamentet. Vårt motto är: inget lagstiftningsarbete utan översättning.

(IT) Översättning och tolkning av vårt arbete som företrädare för människorna i EU spelar en viktig roll för att garantera dess legitimitet och öppenhet och för att föra vårt parlament ännu närmare de europeiska medborgarna.

(ES) Det bör noteras att Europaparlamentet är den enda internationella organisation som har en webbplats och webb-tv på 23 olika språk.

(PL) Ett EU enat i mångfald behöver inte oroa sig för sin framtid.

(DE) Mina damer och herrar! Tack för er uppmärksamhet.

(Applåder)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Herr talman! Jag vill ta upp en ordningsfråga. Om ni har tillgång till information och kan tala om för oss att det är säkert att återvända till Strasbourg, varför kan ni inte uttala er nu innan vi lämnar plenarsammanträdet och riskerar att återvända till en byggnad som några av oss fortfarande tror är osäker?

Talmannen. – Fru Lynne! All information som jag har fått tillgång till tyder på att byggnaden i Strasbourg är precis lika säker som byggnaden här i Bryssel.

7. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

7.1. Icke-kommersiella medier i Europa (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (omröstning)

7.2. Mervärdesskatt på behandling av försäkringstjänster och finansiella tjänster (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (omröstning)

7.3. Årlig debatt om framsteg som gjorts på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1:

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Herr talman! På PPE-DE-gruppens vägnar skulle jag vilja lägga fram ett muntligt ändringsförslag för att omformulera ändringsförslag 1. Innan jag gör det vill jag säga att betänkandet från Gérard Deprez och hela utskottet är utmärkt, och PPE-DE-gruppen vill rösta för det. Vi har dock en viktig synpunkt, nämligen frågan om rösträtt för migranter i EU. Det är inte för att vi är emot beviljande av rösträtt i allmänhet, utan för att vi anser att subsidiaritetsprincipen bör gälla för sådana beslut. Vallagen är inte en EU-fråga.

Vi vill därför finna en gemensam grund för ändringsförslaget genom att föreslå en omformulering. Vi ber våra kolleger i de andra grupperna att stödja den nya formuleringen så att vi alla kan godkänna detta utmärkta betänkande.

Den nya formuleringen lyder:

(EN) "ett förslag om integrering av långvarigt bosatta i det politiska livet på EU-nivå och lokal nivå; ett steg framåt som skulle bidra till att dessa långvarigt bosatta integreras socialt, kulturellt och politiskt."

(DE) Jag ber om ert stöd.

Talmannen. – Jag ser att det finns invändningar.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades inte.)

7.4. Mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (omröstning)

– Före omröstningen:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Jag har begärt ordet i enlighet med artikel 166 i arbetsordningen, med hänsyn till artikel 45.2 i parlamentets arbetsordning.

Artikel 45.2 ändrades nyligen för att förbjuda ändringsförslag till resolutionsförslag i initiativbetänkanden.

Följden, som vi kommer att se i nästa omröstning, blir att om en parlamentsgrupp vill ändra en rad eller en punkt i ett initiativbetänkande så måste den lägga fram ett helt separat, alternativt resolutionsförslag där det enda som skiljer är ett kommatecken eller att ett enda ord har lagts till eller tagits bort.

Det kanske verkade som en bra idé när artikeln ändrades, men vad som händer nu är att det blir svårt att nå överenskommelser i kammaren, och att nå överenskommelser borde vara ett av våra huvudmål. Det är omöjligt att nå en överenskommelse mellan politiska grupper om det enda vi kan göra är att lägga fram en separat text, vilket vi kommer att se i omröstningen strax.

Herr talman! Jag begär att ändringsförslaget till artikel 45.2 ses över eftersom följderna blir absurda och eftersom det stör de politiska relationerna mellan grupperna i kammaren.

(Applåder)

Talmannen. – Jag måste påpeka att Europaparlamentet i sin vishet har fattat detta beslut.

(Inpass av Doris Pack)

Jag är rädd för det, fru Pack, men det kan inte ändras. Under tiden måste vi följa lagens ordalydelse.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Ignasi Guardans Cambó bör kanske fråga sin grupp eftersom den var en av förespråkarna för artikeln. Jag vill ändå säga detta: det betänkande som vi röstar om i dag, Marianne Mikkos betänkande om mediernas koncentration och mångfald, är det första betänkande som vi godkänner enligt detta förfarande. Ett förfarande som hindrar oss från att ha en omfattande debatt, som hindrar oss från att lägga fram ändringsförslag en dag när det har skett ett allvarligt, mycket allvarligt, angrepp mot yttrandefriheten i Italien, där man har meddelat att 25 journalister har avskedats från den enda tv-kanal som Berlusconi för närvarande inte har makten över. Sättet som vi diskuterar dessa problem på anser jag tyder på en brist på vilja från parlamentets sida att införa regler, lagar eller direktiv om mediernas koncentration och mångfald, vilka det finns ett alltmer trängande behov av i EU.

(Applåder från mitten och vänster)

Marianne Mikko (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vill tacka alla som bidrog till detta mycket viktiga och aktuella betänkande om mediernas mångfald och koncentration i Europeiska unionen. Betänkandet handlar om att säkra demokratin. Vi har försökt inkludera allt som stärker demokratin i detta betänkande. Därför bör ni försöka fokusera och tänka er för innan ni röstar. Vad är ni för och vad är ni emot? Vi sänder detta budskap till våra medborgare i dag. Var snälla och tänk efter.

(Applåder)

Pál Schmitt, för PPE-DE-gruppen. – (HU) Herr talman! Som skuggföredragande för denna fråga vill jag hålla med dem som säger att systemet inte är bra som det är. Jag skulle ha velat uttrycka folkpartiets åsikt i den parlamentariska debatten, men som skuggföredragande fick jag inte ordet.

Jag skulle vilja fråga varför mångfald i medierna är så viktig, men inte mångfald av åsikter? Jag skulle ha velat förklara att vi inte är överens om vissa saker, men jag fick inte ordet. Av alla i parlamentet fick två personer tala om denna fråga: föredraganden och kommissionsledamoten. Vi måste absolut fundera över om det här systemet är bra, för vi är nyfikna på varandras åsikter, och detta kallas mångfald av åsikter. Herr talman! Hjälp oss att realisera detta.

(Applåder från höger)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag ger ordet till Daniel Cohn-Bendit, men sedan måste vi gå vidare till omröstningen. Vi kan dra lämpliga slutsatser om följderna av vårt eget beslut. Om vi har fattat ett tvivelaktigt beslut så har vi rätt att ändra det själva, men ändringen måste göras enligt vederbörligt förfarande.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Herr talman! Den här dumheten som ni just hänvisade till antogs av majoriteten i parlamentet, trots att vi röstade emot den. Det var ert beslut! Skäll ut er ordförande nu så att han får det ändrat!

(Applåder från mitten och vänster)

Talmannen. – Vi vill egentligen inte skälla ut någon, men slutsatser kan dras om majoriteten i kammaren så önskar.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag har inte för avsikt att i detalj granska Monica Frassonis felaktiga uttalande, men jag vill klargöra en sak för kammaren. I Italien är det inte president Berlusconi utan andra grupper som äger tv-kanaler. I Italien finns det tre statliga tv-kanaler: Rai 1, Rai 2 och Rai 3, det finns Mediaset-gruppen och så finns det LA7 ...

(Protester från mitten och vänster)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Det finns ingen anledning att hetsa upp sig. Ni har fattat ett beslut.

Om parlamentet har fattat ett beslut som majoriteten anser vara oklokt så kan det ändras. Men en bestämmelse följs till dess att den ändras. Det är den princip som vi följer i parlamentet.

(Applåder)

7.5. Kontroll över energipriserna (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1:

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag har en verklig ordningsfråga med hänsyn till den nya arbetsordningen. Man har sagt att eftersom debatten har förkortats kan vi nu inkomma med fler skriftliga förklaringar utöver den enda skriftliga förklaring vi fick avge innan den nya arbetsordningen började gälla. I dag försökte jag inge två skriftliga förklaringar, men webbplatsen ville inte tillåta det. Så min åsikt i debatten om kontroll över energi har inte noterats någonstans.

Kan ni se till att det tekniska problemet blir löst? Den ändrade arbetsordningen följs inte.

Talmannen. – Ni kan inge en skriftlig förklaring, fru Gacek, men det var inte rätt tillfälle att ta upp frågan.

7.6. Vitbok om hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (omröstning)

7.7. Kollektiv gränsöverskridande förvaltning av upphovsrätt (omröstning)

7.8. "IASCF: Översyn av stadgan - IASB:s offentliga redovisningsskyldighet och sammanställning - Förslag till förändring" (omröstning)

Piia-Noora Kauppi, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Som ni redan har sagt vill PPE-DE-gruppen begära att omröstningen om denna resolution skjuts upp. Styrningen av International Accounting Standards Board kommer säkerligen inte att lösas de närmaste två veckorna, så vi har tid att rösta om resolutionen vid nästa minisession här i Bryssel.

Anledningen är att vi har fått några nya förslag från kommissionen, och det kanske är möjligt att bättra på en del av ordalydelsen i resolutionen.

Tidsfristen var mycket snäv och därför vill vi ha mer tid samt ha omröstningen om denna under nästa sammanträdesperiod i Bryssel.

Pervenche Berès, ordförande för utskottet för ekonomi och valutafrågor. – (FR) Herr talman! Jag uttalar mig i egenskap av ordförande för utskottet för ekonomi och valutafrågor. I den nuvarande finansiella krisen inser alla att redovisningsstandarder och deras eventuella procykliska natur är en central fråga. Styrningen av de strukturer som utvecklar dessa redovisningsstandarder är en mycket viktig fråga.

Kommissionen, som redan uppmanats att beakta dessa frågor i Radwan-betänkandet, har valt att lägga fram ett förslag som inte involverar de som ansvarar för stabiliteten på finansmarknaden. Förslaget utarbetades hastigt tillsammans med amerikanska myndigheter vars mandatperioder snart löper ut, och det har förkastats av alla kandidater i det amerikanska presidentvalet. Dessutom rådfrågades varken rådet eller Europaparlamentet.

I en anda av kompromiss och öppenhet går vi med på att åter ta upp diskussionen, om kommissionen å sin sida går med på att ompröva sitt förslag och lyssna på parlamentets förslag. Därför vill jag att kommissionen gör ett uttalande och åtar sig att ompröva sitt förslag. I så fall skulle vi kunna stödja Piia-Noora Kauppis förslag.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen har ingen synpunkt på denna fråga.

Talmannen. – Kommissionen har inte uttryckt någon åsikt.

Fru Berès! Förstod jag er rätt att ni skulle stödja förslagsställaren, Piia-Noora Kauppi, under dessa omständigheter?

Då ska vi rösta om förslaget.

(Parlamentet godkände förslaget att skjuta upp omröstningen.)

7.9. Sociala paketet (omröstning)

– Före omröstningen:

Philip Bushill-Matthews, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Bara för att kort bekräfta att PPE-DE-gruppen har beslutat att dra tillbaka sin resolution om det sociala paketet. Vi hade en mycket utförlig debatt under den senaste sammanträdesperioden, då alla grupper luftade sina åsikter ordentligt. Under tiden har vår grupp lyckats få föredragandeskapet för det förnyade sociala paketet, vilket återspeglar den stora vikt vi lägger vid sociala frågor. Vi ser fram emot att under de kommande månaderna få väl övervägda synpunkter från alla politiska grupper så att vi tillsammans kan utarbeta ett betänkande som hela parlamentet kan vara stolt över.

(Applåder från PPE-DE-gruppen)

8. Röstförklaringar

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Herr talman! Jag vill bara att det förs till protokollet att jag röstade för Alessandro Fogliettas betänkande, men min voteringsutrustning fungerade inte.

Muntliga röstförklaringar

– Förslag till resolution: Årlig debatt om framsteg som har gjorts under 2007 på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) (B6-0425/2008)

Simon Busuttill (PPE-DE). – (MT) Det är naturligtvis svårt att bli förstörd i denna kaotiska situation. Jag ville försöka förklara min röst för den resolution som vi just har antagit, som vi just har samtyckt till, om den årliga debatten om framsteg som gjorts på området för frihet, säkerhet och rättvisa. I dag sammanträder rådet (rättsliga och inrikes frågor) för att diskutera och godkänna den europeiska pakten för invandring och asyl. Detta är ett mycket viktigt ämne och det är ett mycket viktigt förslag som diskuteras i rådet och jag hoppas att man i den diskussion, som hålls i rådet i dag, infogar en deklaration i pakten om behovet av att mer rättvist och jämlikt fördela invandringsbördan. Jag hoppas att ministrarna godkänner pakten i dag och att den innehåller en hänvisning till detta gemensamma ansvar.

ORDFÖRANDESKAP: DOS SANTOS

Vice talman

– Förslag till resolution: Årlig debatt om framsteg som gjorts på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Av många skäl var den resolution vi just har röstat om oacceptabel för mig och säkert för min grupp också. Huvudskälet är naturligtvis att jag anser att Europa absolut inte behöver en ny "olaglig" invandringsvåg. Absolut inte.

Det är alldeles för lätt för arbetsgivare i den privata sektorn och regeringar att fortsätta importera fler och fler utländska medborgare från länder utanför EU. Det orsakar en kompetensflykt från utvecklingsländerna till Europa, och i sista hand gagnar det varken utvecklingsländerna eller Europa, tvärtom. Vi borde äntligen – och här vänder jag mig i första hand till regeringar och näringslivet – se till att det mycket stora, verkligen mycket stora, antalet utländska medborgare, som redan är här och som inte är och aldrig har varit riktigt införlivade i vårt samhälle, assimileras, omskolas och integreras på den ordinarie arbetsmarknaden.

– Betänkande: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). – (EN) Herr talman! Jag röstade för Mikko-betänkandet eftersom jag anser att medierna har en viktig roll att spela i att trygga demokratin. Med EU:s utvidgning är det vår roll att garantera att normer samordnas till skydd för grundläggande friheter och demokrati. Jag var delaktig i det yttrande om Marianne Mikkos betänkande som lades fram av utskottet för industrifrågor, forskning och energi och jag skulle vilja gratulera henne eftersom jag anser att den nya tekniken har lett till uppkomsten av nya mediekanaler med nya sorters innehåll, och medierna förblir ett viktigt politiskt verktyg. I detta sammanhang är medial mångfald ett oeftergivligt krav för den demokratiska samhällsmodellen.

När äganderätten till medierna koncentreras till bara ett fåtal händer gynnar detta monopoliseringen av reklammarknaden och utgör ett hinder för nya aktörer. Konkurrenslagen har bidragit till att hålla tillbaka mediekoncentrationen, men dessa problem finns fortfarande kvar i flera medlemsstater där marknaden domineras av några få stora aktörer.

Därför bör man rekommendera betänkandets förslag att koppla samman medielagstiftningen och konkurrenslagstiftningen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Herr talman! Medial mångfald innebär mångfald i spridningen av information och i programföretagens karakteristiska egenskaper. Båda dessa områden hotas för närvarande i mediesektorn. En ständigt ökande ägarkoncentration bland medieföretag som konkurrerar inom denna sektor har lett till en situation där information som är värdefull ur social och kulturell synpunkt är svår att finna i labyrinten av lättillgängliga och standardiserade nyheter för alla. Det är svårt att förutsäga vad försämringen av situationen inom denna sektor kommer att leda till, inte bara för enskilda konsumenter utan för samhället som helhet.

Föredraganden gjorde rätt i att betona den roll som programföretagen inom public service-sektorn har som väktare av mångfalden med uppgift att sända information av hög kvalitet. Det är också rätt att föreslå en modell där det finns starka public service-medier utanför den konkurrensutsatta mediemarknaden, som existerar sida vid sida med privata medieföretag som drivs av vinstintresse. Det kan inte råda någon tvekan om hur viktig balansen är mellan dessa två pelare. Texten i betänkandet samt föredragandens avsikter verkar klara och tydliga. Den kompromiss som nåddes under kulturutskottets diskussioner är bra. Dessutom bör

den rättsliga statusen hos de nya metoderna att sprida information, som Internetbloggar och andra användargenererade webbplatser, klart definieras så att folk som skapar dessa former blir medvetna om sina rättigheter och skyldigheter och alla eventuella sanktioner.

(Talmannen avbröt talaren.)

Frank Vanhecke (NI). - *(NL)* Herr talman! Jag gläds åt att höra parlamentet säga att alla medlemsstater måste garantera medial mångfald och att programföretag i public service-sektorn verkligen har en viktig roll där. Det är helt rätt och riktigt. I ett normalt samhälle betyder det demokrati och informationsfrihet och framför allt informationsfrihet för oppositionsgrupper.

Mätt med dessa kriterier är inte Belgien och inte heller Flandern några demokratier. Mitt politiska parti till exempel, ett stort politiskt parti i det landet, diskrimineras rutinmässigt och öppet och bojkottas av det flamländska public service-bolaget och till på köpet på grundval av officiella direktiv. Varför? Därför att våra idéer och våra åsikter inte är "politiskt korrekta" eller avviker från huvudfåran. För inte alls så länge sedan medgav den f.d. chefen för public service-bolaget öppet att belgiernas kung hade gjort honom till friherre för att tacka honom för hans diskriminerande insatser mot oppositionspartiet.

Detta betänkande, som för övrigt inte alls är så dåligt, kunde med fördel ha inbegripit en punkt om behandlingen av oppositionspartier som inte rättar in sig i ledet.

Koenraad Dillen (NI). - *(NL)* Herr talman! Jag avstod från att rösta om detta betänkande. Det framhäver med rätta olika svårigheter med medial mångfald och ägarkoncentrationen i flera medlemsstater.

Som flamländare har jag ett och annat att säga i ämnet. För det finns ingen stat i EU som har större behov av till exempel en neutral medieombudsman för att garantera yttrandefrihet och mångfald än Belgien. Här i Bryssel, landets institutionella centrum, bojkottar, som min ledamotskollega just sagt, inte bara de privata medierna utan också regeringsorganen skamlöst det största oppositionspartiet och vägrar folk rätten till fri och balanserad information.

Kanske kan stadgan om mediefrihet som föredraganden förespråkar omöjliggöra detta slags övergrepp. Annars lär hela saken bara vara ett spel för gallerierna.

Jag undrar också varför föredraganden är så pigg på strängare kontroll för det allra friaste mediet – Internet, och bloggare i synnerhet – för att inte nämna ett stort intresse för författarrättigheterna. För det är precis de stater som inte har någon verklig medial mångfald som mest vill ha strängare kontroll av Internet. Detta betänkande förser dem med ytterligare skäl och det är beklagligt.

Pál Schmitt, för PPE-DE-gruppen. - *(HU)* Tack herr talman! Jag kommer att tala ungerska. Mångfald i medierna är ett särskilt viktigt område för Europeiska folkpartiet så vi har beslutat att vår grupp, i stället för att förkasta betänkandet, ska lägga fram ett alternativt förslag till beslut. Samtidigt som vi bevarar fördelarna i det ursprungliga betänkandet har de delar som vi inte kan acceptera tagits bort från texten, och de rekommendationer som vi tyckte var viktiga att betona har lagts till.

Vad gruppen bland annat hade invändningar mot var att betänkandet särskilt nämnde enskilda medlemsstater, medan vi är övertygade om att ett betänkande om medial mångfald måste vara neutralt och ha allmän giltighet. Syftet är inte att skämma ut vissa länder som dåliga exempel. Likaså har vi inte kunnat acceptera att betänkandet fastställer att vissa medieimperier i första hand drivs av vinstintressen och materialistiska intressen. Det är en överdriven generalisering som vi inte kan acceptera.

Betänkandet, som har utlöst en våldsamt politisk debatt, måste i alla händelser fästa kommissionens uppmärksamhet på att den borde behandla denna fråga på ett sätt som är lämpligt med tanke på ämnets allvar och undersöka vilka åtgärder på gemenskapsnivå eller nationell nivå som behöver vidtas för att genomföra mångfald. Tack.

– Gemensamt förslag till resolution – Kontroll över energipriserna (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). - *(SK)* Jag stöder en effektiv kontroll av energipriserna. Prisvolatiliteten under de senaste månaderna gynnar helt klart inte EU:s medborgare, medan spekulanter och mellanhänder gör vinster. Dessutom har vi en absolut oacceptabel situation där energipriserna bestämmer livsmedelspriserna. Vi kan inte stillatigande acceptera det cyniska argumentet att det finns tillräckligt med mat globalt men att inte alla har råd att köpa dyr mat.

Enligt Världsbankens experter är energi från biomassa ansvarig för upp till 80 procent av den snabba ökningen av livsmedelspriserna. I det sammanhanget har jag vid flera tillfällen betonat att vi behöver öka livsmedelsreserverna och reglera användningen av livsmedelskällor för energisynen. Detta är huvudproblemet vid kontroll av livsmedelspriserna och måste därför ägnas mycket mer speciell uppmärksamhet.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Vi står för närvarande inför snabba ökning av energipriserna. Detta påverkar direkt livskvaliteten för EU:s invånare och ökar inflationen. Det innebär att vi bör skapa instrument för att skydda Europas invånare från följderna av dessa prisökningar. Även om vi på senare tid fått se oljepriserna sjunka, anser jag att vi bör ägna större uppmärksamhet åt mekanismer som syftar till att garantera prisstabilitet. Det finns också en föreställning om att energimarknaderna bör bli öppnare för insyn så att de i framtiden skulle bli mindre mottagliga för spekulation på världsmarknaden. Medan vi diskuterar energifrågan är det nödvändigt att betona att vi i första hand måste intensifiera insatserna för att öka andelen energi som från förnybara källor, inklusive kärnkraft, i andra hand införa ny kolteknik och i tredje hand starta ett vittomfattande program för att förbättra energieffektiviteten.

– Betänkande: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Jag röstade mot Foglietta-betänkandet och jag skulle vilja tacka alla ledamotskolleger som stödde mig i att förkasta det.

Även om fetma är ett ökande problem, för denna vitbok oss inte närmare någon lösning. Tvärtom presenterar den ett slumpmässigt hopplock av diverse rekommendationer och krav på lagstiftning. Detta får oss att verka löjligen. Jag är tacksam att åtminstone förslaget om de röda, gula och gröna färgkoderna på livsmedelsetiketterna förkastades, men andra förslag har överlevt, inbegripet några som föregrep beslut som nu håller på att fattas på området för livsmedelsmärkning, för vilket jag är föredragande inför parlamentet.

Vi beslöt att vi ska kräva censur för reklam, att vi vill förbjuda syntetiska transfettsyror, men ämnar samtidigt ange transfettsyrenehållet på livsmedelsetiketterna, att vårt midjemått ska mätas officiellt i framtiden och att saltinnehållet ska övervakas vilket är liktydigt med att kräva ett ingripande i matrecept. En ny definition av begreppet hälsosam kosthållning har införts, där en av föreskrifterna är att hälsosam kosthållning endast är möjlig med ekologiska produkter. Detta innebär diskriminering mot dem som bedriver ett konventionellt jordbruk.

Det ska inte finnas någon dålig mat, som vårt rättssystem skulle bannlysa från marknaden. Alla konsumenter har rätt att få information, men de har också rätt till respekt, vilket innebär att de måste få fatta egna beslut.

Skriftliga förklaringar

– Betänkande: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Detta betänkande om ideellt drivna, icke-kommersiella, lokalsamfundsmedier i Europa tar upp ett område som anses böra få ett ökat ekonomiskt bidrag från EU-stödprogrammen. Detta är ännu ett exempel på hur olika särintressen i detta parlament försöker öka antalet EU-stödprogram och dessutom öka de ekonomiska resurserna till dem för att kunna dela ut anslag till höger och vänster.

Det ter sig ofattbart att stöd till ideellt drivna icke-kommersiella lokalsamfundsmedier skulle kunna ses som en uppgift att hantera på EU-nivå. Subsidiaritetsprincipen leder självklart till slutsatsen att detta är en uppgift för medlemsländerna eller regionala politiska enheter. Där finns kunskapen om dessa medier och där finns möjligheten att väga sådana utgifter mot resursbehovet för exempelvis vård, skola, omsorg osv.

I subsidiaritetsens namn har vi röstat nej till detta betänkande i dess helhet.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (EN) "Lokalsamfundsmedier" spelar ofta en viktig roll i lokala samhällen. De är en inflytelserik källa till information bland de lokala medierna; ibland t.o.m. de lokala samhällenas enda röst. Därför borde EU fokusera mer på dessa medier, särskilt efter förkastandet av Lissabonfördraget, eftersom de kan tjäna som ett effektivt medel att ge medborgarna EU-relaterad information.

Som föredragande för betänkandet om aktiv dialog med medborgarna om Europa stöder jag helt och fullt alla slags kommunikationsmedel som kan bidra till att föra EU närmare medborgarna. Icke desto mindre är jag övertygad om att en viktig förutsättning för såväl lokalsamfundsmedier som andra lokala medier, som finansieras, även delvis, med offentliga medel, är att vara oberoende inte bara av den nationella makten utan också av den lokala.

Jag vet att lokalsamfundsmedier, särskilt finansieringen av dem, borde vara en viktig angelägenhet för medlemsstaterna på grund av deras olika former och lokala inriktningar. Vad vi kanske kan hjälpa till med på EU-nivå är att göra frågan mer synlig. Detta betänkande är ett första steg i den riktningen.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Resetarits-betänkandet, som jag stödde, hänvisar till hur viktigt det är att medierna förstärker den kulturella och språkliga mångfalden. Denna vecka startade den första tv-kanalen någonsin på gaeliska – en välkommen utveckling när det gäller att främja språklig mångfald i både Skottland och Europa.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Lokalsamfundsmedier har alltid haft en viktig roll att spela i vårt samhälle. Sådana medier kan gynna den interkulturella dialogen genom att bekämpa negativa stereotyper. EU måste inse detta till fullo genom att förbättra det juridiska erkännandet av lokalsamfundsmedierna och deras tillgång till radiofrekvenser för sändningar. Jag röstade för betänkandet.

Daniel Strož (GUE/NGL), skriftlig. – (CS) Med hänsyn till lokalsamfundsmedier och alternativa medier anser jag att det står utom allt tvivel att dessa kan bidra till mer mångfald i medierna och en ökad medborgarmedvetenhet. Enligt min åsikt visar erfarenheten i EU:s flesta medlemsstater tydligt att yttrandefriheten nästan har blivit en myt och att karaktären på de så kallade kommersiella medierna skapas av deras ägare. Nivån på objektiviteten i den information som ges av lagstadgade medier avgörs ofta påtagligt av intressena hos dem som innehar den politiska makten, oavsett vilka stadgar och rättsliga ramar som fastställts för sådana medier. Detta gör det ännu viktigare att förhindra missbruk av lokalsamfundsmedier och alternativa medier, och att inte hindra dem från att få verka utanför gränserna för det uppdrag som sådana medier anses ha. Jag håller med om att dessa medier förtjänar att få allmänt juridiskt erkännande i de länder som tillhör EU. Men de föreskrifter som måste reglera deras verksamhet behöver redan från början utformas så att de förhindrar att lokalsamfundsmedier och alternativa medier sviker sin uppgift, sin sociala roll.

– Betänkande: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. – (EN) Jag kan inte stödja detta betänkande. Även om jag håller med om och välkomnar många av dess förslag är jag oroad över att tillämpningsområdet för momsbefrielse när det gäller investeringsfonder minskar. Jag anser att det är bättre att behålla status quo.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) EPLP anser att en uppgradering av momskraven för finansiella tjänster länge har behövts. Föredraganden har ägnat sig åt sin uppgift med stor omsorg. Vi anser att han visat en mycket positiv inställning till att låta kunderna stå för kostnaderna och att han förstår de problem som kan uppstå. Vi är osäkra på hur några punkter kan lösas rent praktiskt – särskilt att företagen själva får avgöra om man ska tillämpa moms. Därför har vi vissa reservationer som inte kan uttryckas i de särskilda ändringsförslagen eftersom det var en blockröstning för förslagen 1-28. EPLP stöder föredraganden men skulle ha röstat mot ändringsförslag 6 och 21.

Jag skulle personligen vilja tacka Joseph Muscat för hans arbete med detta och andra betänkanden och för hans kollegiala inställning i parlamentet. Jag hoppas att hans karriär går stadigt framåt och att vi inom kort kan välkomna honom tillbaka som Maltas blivande premiärminister.

– Förslag till resolution: Årlig debatt om framsteg som gjorts på området för frihet, säkerhet och rättvisa (artiklarna 2 och 39 i EU-fördraget) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Även om vi är för ett samarbete mellan medlemsstaterna på området för frihet, säkerhet och rättvisa röstar de brittiska konservativa mot detta betänkande eftersom vi framhårdar i vårt motstånd mot alla krav på ytterligare harmonisering på området. Särskilt är vi emot kraven i betänkandet på att anta de bestämmelser i Lissabonfördraget som kan antas under nuvarande arrangemang.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag är glad att en mycket stor majoritet har antagit resolutionen om den årliga debatten om framsteg som gjorts under 2007 på området för frihet, säkerhet och rättvisa.

Det är en text av hög kvalitet som kraftfullt påminner oss om hur viktigt det är med ett snabbt antagande av Lissabonfördraget, som kommer att stärka området för frihet, säkerhet och rättvisa genom att svara för grundläggande förbättringar i fråga om legitimitet och effektivitet i EU:s verksamhet.

Den uppmanar också kommissionen och rådet att ange vilka nya mål som ska prioriteras i nästa fleråriga program för området frihet, säkerhet och rättvisa för perioden 2010–2014.

Till sist föreslår den flera viktiga åtgärder som ska vidtas på området för grundläggande rättigheter och medborgarskap, vad beträffar gränsskydd, invandring och asyl. Det är samma åtgärder som vår politiska grupp prioriterar och de flesta av dem återfinns också i den europeiska pakten för invandring och asyl som måste omsättas i konkret handling.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Även om vi håller med om flera punkter i denna resolution om det så kallade området för frihet, säkerhet och rättvisa – en eufemism för den verkliga processen med att införa rättsliga och inrikes frågor, där medlemsstaterna har exklusiv behörighet, i gemenskapssystemet – inbegriper den en rad mål, prioriteringar och förslag som vi kraftigt förkastar.

Skälet är framför allt att man i resolutionen inte vill lyssna på förkastandet av det så kallade Lissabonfördraget – och insisterar på att det ska införas senast i slutet av 2009 och kräver att processen med att införa rättsliga och inrikes frågor i gemenskapssystemet ska skyndas på – vilket vittnar om den brist på respekt som majoriteten i parlamentet visar mot det irländska folkets suveräna och demokratiska beslut.

Ett annat skäl är också att den har som mål att Schengens informationssystem (inbegripet beslut som rör Prümfördraget), Frontex och EU:s invandringspolitik (som är selektiv, har skyddskaraktär och kriminaliserar invandring) ska utvecklas.

Och trots att resolutionsförslaget kritiserar att "EU de facto håller på att skapa polisiärt och rättsligt samarbete med tredjeländer, främst Förenta staterna, genom bilaterala avtal på ett antal områden, och därigenom kringgår formella förfaranden för beslutsfattande och parlamentarisk kontroll" ifrågasätter parlamentet inte resolutionen.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. – (DE) 1. Förslaget beskriver Lissabonfördraget som "en viktig och brådskande förutsättning för att EU ska kunna bli ett område med frihet, säkerhet och rättvisa". Lissabonfördraget har förkastats till följd av den irländska folkomröstningen. Det är hög tid att det accepteras.

2. Förslaget kräver att andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) kommer till fullständig användning och att Frontex förstärks. Gränsskyddsbyrån Frontex är ansvarig för det operativa genomförandet av den omänskliga politiken med att stänga EU för människor i nöd. Denna politik är en förolämpning mot mänskligheten och måste därför förkastas utan vidare.

Søren Bo Søndergaard och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) I stort sett stöder vi tanken på att ge varaktigt bosatta rätt att rösta i EU-val och lokala val. Men vi anser att det är medlemsstaternas sak att bestämma om rätten att rösta i lokala val i enlighet med gällande internationella konventioner.

– **Betänkande: Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag skulle vilja betona hur viktigt det är att skydda mångfalden i medierna (redan omnämnd i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) för att stödja en demokratisk process som kan ge de olika medborgarna i Europa information på ett öppet sätt. Vi vet att politiska påverkningar alltför ofta styr medierna, särskilt dem inom public service, som behöver en ansenlig och stabil marknadsandel så att de kan frigöra sig från olämplig finansiering och politisk lobbying.

Jag kommer därför att rösta för det här resolutionsförslaget som innebär att tre europeiska universitet ska få i uppgift att övervaka pluralismen genom användning av indikatorer för tillförlitlighet och opartiskhet. Jag instämmer också i att det behövs ett övervakningssystem för att garantera redaktionellt och journalistiskt oberoende i alla medlemsstater.

Tiden är mogen – med tanke på den kommande valkampanjen för 2009 års Europaparlamentsval – att vi tillsammans utarbetar en stadga om mediefrihet för att ta itu med den utsatta situation som många förläggare och journalister befinner sig i.

Slutligen behöver verkligen de nya mediekanalerna med europeisk och global täckning finansiering, men den nya tekniken måste samtidigt användas på ett ansvarsfullt sätt (bloggförfattarnas och bloggutgivarnas ställning måste till exempel klargöras) och större mediekompetens bör främjas i hela EU.

Jean-Marie Cavada (ALDE), skriftlig. – (FR) Jag bekräftar på nytt att jag anser att yttrandefrihet och medial mångfald är mycket viktigt. Bloggar är verktyg som kan hota folks privatliv och kan ställas i samma kategori som "brott mot presslagarna", om de är osanna och uppsåtliga.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), skriftlig. – (DE) Ett system med medial mångfald är en grundläggande förutsättning för att den europeiska modellen för ett demokratiskt samhälle ska överleva. Men ägarkoncentrationen av medierna skapar en omgivning som bidrar till uppkomsten av monopol, reser hinder för marknadsinträde och leder till ett likformigt medieinnehåll.

Utvecklingen av mediasystemet drivs mer och mer av vinstmotiv. Om intressekonflikter mellan ägarkoncentrationen av medierna och den politiska myndigheten ska undvikas, måste konkurrenslagstiftningen och medislagstiftningen anpassas till varandra. Faktum är att sådana intressekonflikter skadar fri konkurrens och mångfald. För att stärka mångfalden finns det också ett behov av att trygga en balans mellan public service-program och privata program.

Dessutom kräver jag åtgärder för att förbättra mediegruppernas konkurrenskraft för att skapa ekonomisk tillväxt. Europeiska och nationella konkurrensregler måste tillämpas konsekvent så att hård konkurrens och en öppen marknad kan garanteras. Särskilt nationell mediereglering måste vara öppen och effektiv.

Av detta skäl välkomnar jag kommissionens avsikt att utveckla indikatorer för att mäta mediernas mångfald. Jag kräver också att ytterligare indikatorer införs för att mäta sådana faktorer som demokrati och uppförandekoder för journalister. Dessutom anser jag att föreskrifterna för mediekoncentration också bör reglera möjligheten till tillträde till Internets innehåll och dess spridning.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – Marianne Mikkos betänkande utgör ett lysande exempel på när goda intentioner går för långt och hamnar i konflikt med mediernas oberoende och yttrandefrihetens grundvärden. Mikkos ursprungliga förslag – som bland annat innehöll möjlighet att registrera, kräva replikrätt och göra det lättare att åtala upphovsmannen för bloggar – står långt från den uppfattning jag har om yttrandefrihet och fri opinionsbildning. Lyckligtvis omarbetades betänkandet på dessa områden innan förslaget gick till plenum. Denna omarbetning var emellertid inte tillräcklig för att jag skulle kunna stödja betänkandet; förslaget står nämligen fortfarande på många punkter i konflikt med mediernas oberoende, fri opinionsbildning och yttrandefrihet.

Ändringsförslag 5 – som slutligen bifölls av parlamentet – är ett bättre alternativ till betänkandet. Ett bättre, men inte ett bra alternativ. Frågan om mediernas koncentration och mångfald är viktig och bör diskuteras. Men denna resolution är inte rätt väg att gå. Frågor som rör media måste alltid handskas på ett ansvarsfullt och genomtänkt sätt. När det kommer till mediernas oberoende, fri opinionsbildning och yttrandefrihet kan jag inte kompromissa; dessa värdegrunder är alldeles för fundamentala för att rucka på. Jag lade därför ner min röst i dagens omröstning. Med detta agerande vill jag visa mitt stöd för debatten, men också framhålla min oro över de återkommande ansatserna att reglera frågor som rör media och yttrandefrihet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Med de förändringar som införts i EU:s arbetsordning, som under dessa omständigheter inte accepterar särskilda ändringsförslag, är det inte Marianne Mikkos betänkande som vi just har röstat om utan snarare ett vittomfattande förslag till en alternativ resolution.

Den slutliga resolution som antagits är klart bättre än betänkandet och vi röstade för den enbart av det skälet, men den har kvar några synpunkter som vi inte håller med om.

Det huvudsakliga skälet till vår meningsskiljaktighet rör det sätt på vilket den försöker åstadkomma en pseudobalans genom att länka samman den så kallade konkurrenslagstiftningen med medislagstiftningen. Erfarenheten har visat att kapitalets intressen väger mer än alla rättigheter och friheter, inberäknat yttrandefrihet i media, och mycket ofta ifrågasätter mångfalden.

Fastän den på annat ställe fastställer att "huvudmålet för offentliga myndigheter bör vara att skapa förutsättningar som åstadkommer en hög mediekvalitet (inberäknat i offentliga medier), säkerställer mediemångfald och garanterar journalisternas fulla oberoende", vet vi att detta är svårt att nå när den demokratiska statens roll är svag. Sanningen är att när de viktigaste mediekanalerna ägs av ekonomiska och finansiella grupper garanteras inte yttrandefrihet och journalistiskt oberoende.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag gratulerar min kollega Marianne Mikko till hennes betänkande. Jag kommer att rösta för det gemensamma alternativa förslaget till resolution som min grupp lagt fram tillsammans med liberalerna och de gröna, som står närmast mig. Jag ser inget skäl till att något som är olagligt i skriftlig eller muntlig form skulle vara lagligt på Internet. Naturligtvis kan genomförandet bli svårt, men det är inget skäl för överksamhet. När allt kommer omkring har vi ju fartbegränsning på avlägsna landsvägar, trots att det är mycket svårt att övervaka dem. Ändå används inte detta som argument för ett fritt fram.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Detta betänkande och de alternativa resolutionsförslagen till det ligger utanför den lagstiftande proceduren och är inget annat än ett tyckande från EU-parlamentets federalistiska majoritets sida om att EU ska lägga sig i än mer på kultur- och medieområdet. Under beredningen av detta betänkande gick föredraganden alldeles för långt i sin ambition att finna sätt att kontrollera och övervaka bloggvärlden. Som tur var backade utskottet något i sitt förslag till sessionen och en del partigrupperes resolutionsförslag är bättre än förslaget till betänkande. Men fortfarande kvarstår grundfrågan – varför behöver detta betänkande över huvudtaget behandlas i EU-parlamentet?

Frågan om mediekoncentrationen är viktig - så viktig att den fortsatt ska skötas i medlemsstaterna. Vi har därför röstat nej till detta betänkande i dess helhet.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jag röstar för Marianne Mikkos betänkande om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen.

Tillgång till fria och skiftande medier i alla medlemsstater är oerhört viktigt nu för tiden. Systemet med två pelare för privata och offentliga tv- och audiovisuella medietjänster har utvecklats mycket bra. För att denna utvecklingsprocess ska kunna fortsätta så fördelaktigt som möjligt måste stabil finansiering ordnas för offentliga radio och tv-bolag som gör det möjligt för dem att främja allmänna och samhällseliga intressen, bevara mångfalden i medierna och ge folk tillgång till innehåll av hög kvalitet.

Jag stöder också att man skapar en stadga för mediefrihet. Denna skulle bli ett brohuvud för försöken att garantera yttrandefrihet. Journalisternas oberoende måste emellertid skyddas genom särskilda rätts- och samhällsgarantier.

Ägarkoncentrationen av medierna är också ett problem eftersom det uppmuntrar till uppkomsten av monopol. Det finns därför ett behov av slå samman konkurrens- och medielagstiftningen för att garantera tillgång, konkurrens och kvalitet. Betänkandet täcker mer eller mindre alla de viktiga punkterna och av det skälet stöder jag föredraganden.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. – (RO) Vi är alla överens om att mångfald bör vara en central del av massmedia. Mångfalden måste uppmuntras och ett antagande av Marianne Mikkos betänkande är ett viktigt steg i rätt riktning.

Medlemsstaterna bör uppmärksamma och stödja behovet av en balanserad massmediemarknad. De bör anstränga sig på både individuell och kollektiv nivå för att ge Europas medborgare tillgång till korrekt och varierad information.

Kulturell mångfald, det ständigt ökande behovet av att integrera immigranter och minoriteter samt angelägenheten att ge den aktiva befolkningen kvalitativ information, är de främsta skälen till att inrätta en stadga om mediefrihet. Jag ger mitt fulla stöd till Europaparlamentets förslag att offentliga medieföretag bör uppmuntras att fungera som alternativa informationsleverantörer till de företag som är grundade enbart på kommersiella kriterier.

Det viktigt att Europas medborgare aktivt utövar sina rättigheter och skyldigheter, och att de blir upplysta om den information som ges samt att de kan förstå och ha ett kritiskt förhållningssätt till den. Detta bör man ta hänsyn till i de europeiska institutionernas och medlemsstaternas framtida åtgärder.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Den nya tekniken har lett till att det har skapats nya mediekanaler och att även mediernas innehåll har förändrats. Ett vittomspännande mediasystem är viktigt för demokrati och tankefrihet. Jag röstade för de flesta av Marianne Mikkos förslag.

Doris Pack (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Ägarkoncentration inom media är ett utbrett problem som måste bekämpas. För det första är det ett problem i flera EU-länder och det är därför oacceptabelt att peka ut ett enskilt land. För det andra uppmuntrar man i betänkandet flera gånger kommissionen att vidta åtgärder inom ett verksamhetsområde där subsidiaritetsprincipen gäller.

Om detta hade ändrats, eller om jag hade kunnat rösta för en sådan ändring, hade jag godkänt Marianne Mikkos betänkande.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den ökade ägarkoncentrationen inom media leder till större monopol och kväver den nödvändiga åsiktsmångfalden.

I dag förefaller tillgången till information både obegränsad och otillräcklig. En stor proportion av medie- och Internettjänsterna ägs av företagsgrupper, som också är sina egna kunder och får bäst reklam. Det är

viktigt att främja en kvalitativ public service-tv som är diversifierad, öppen och självständig. När det gäller yttrandefriheten på Internet bör EU prioritera ett offentligt samtal för att säkra yttrandefrihet och skydda personlig information. Debatten har bara börjat. Det går att hitta lösningar genom att samarbeta med allmänheten.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Ändringen av arbetsordningen som vi antog den 8 juli 2008 resulterade i nya bestämmelser för initiativbetänkanden. Under den andra sammanträdesperioden i september har vi haft möjlighet att se hur dessa bestämmelser fungerar i praktiken.

Under måndagskvällens debatt om initiativbetänkandena visade det sig dock att förändringen inte var särskilt lyckad. I diskussionerna om betänkandena var det endast föredraganden och en representant från kommissionen som hördes. Diskussionen tappade sin dynamik eftersom skuggföredragande inte heller tilläts yttra sig. Till och med bestämmelsen att ledamöter som deltagit i förberedandet av betänkandet har rätt att ge skriftliga kommentarer är problematisk. För närvarande får varje ledamot endast yttra sig skriftligen en gång per sammanträdesperiod.

Även omröstningsförfarandet för initiativbetänkanden är problematiskt. Enligt den nya bestämmelsen får inte ändringsförslag behandlas i kammaren. Endast ett alternativt resolutionsförslag får inges av en politisk grupp.

Bristerna i vårt beslut fick i praktiken konsekvenser för Marianne Mikkos betänkande om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen. Det relativt väl avvägda betänkandet innehöll några punkter som berörde vissa enskilda medlemsstater. Jag anser att innehållet i ett betänkande som handlar om ett så pass känsligt ämne bör vara neutralt. Jag hade inte för avsikt att rösta emot betänkandet, men vi hade ingen möjlighet att rösta om ett resolutionsförslag som ingetts av vår politiska grupp, PPE-DE-gruppen. Jag vill att den bestämmelsen ändras.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Herr talman! Pluralism i medierna innebär mångfald i informationsspridningen och i programföretagens inriktningar. Båda dessa är för närvarande hotade inom mediesektorn. Den ständigt ökande ägarkoncentrationen inom de konkurrerande medieföretagen har lett till att det nu är svårt att hitta information som är värdefull ur ett socialt och kulturellt perspektiv, i virrvarret av de lättillgängliga och likriktade nyheter som är avsedda att passa alla. Situationen inom mediesektorn blir bara värre, och det är svårt att förutspå vilka konsekvenser det kommer få för den enskilda konsumenten, men även för samhället i stort.

Föredraganden gjorde rätt i att lyfta fram hur viktiga de offentliga programföretagen, och deras uppdrag att sända information av god kvalitet, är för att värna om mångfalden. Hon gjorde även rätt i att föreslå en modell med en stark offentlig mediesektor som står utanför den konkurrensfyllda mediemarknaden, men verkar sida vid sida med de privata medieföretag som är vinststyrda. Det råder inga tvivel om hur viktig balansen mellan dessa två är. Både betänkandets text och föredragandens avsikter förefaller tydliga och transparenta. Den kompromiss som nåddes under diskussionerna i utskottet för kultur och utbildning var mycket lyckad.

Dessutom bör den rättsliga ställningen för de nya metoderna för informationsspridning, såsom bloggar och andra användargenerade webbplatser, formuleras tydligt så att de personer som skapar dem är medvetna om sina rättigheter och sitt ansvar samt eventuella påföljder. Vi kommer att se mer av den sortens innehåll. Att grunda dessa åtgärder på etiska normer är ett steg i rätt riktning.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. – (PL) I resolutionen om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen, som har antagits, gjorde parlamentsledamöterna, inklusive jag själv, rätt i att förespråka bättre tillgång till diverse massmedia och yttrandefrihet.

Det bör dock påpekas att vad gäller bloggar skiljer sig resolutionen betydligt från den ursprungliga versionen av betänkandet av Marianne Mikkos och utskottet för kultur och utbildning. I betänkandet förmodade man att det skulle göras ett klargörande av ställningen för bloggar och användargenererade webbplatser så att de skulle omfattas av bestämmelser som liknar de som gäller för andra publikationer. I den resolution som sedan antogs efterlyses i stället ett öppet samtal om bloggarnas ställning. Det är därför jag har röstat för resolutionen.

Enligt min mening spelar Internet och i synnerhet bloggar en viktig roll för att främja mångfalden i medierna och yttrandefriheten, och de bör därför slippa restriktioner. Punkt 25 i den tidigare versionen av betänkandet kunde feltolkas som ett hot mot yttrandefriheten för de upphovsmän som använder detta allt populärare medium. Jag tycker absolut att parlamentet i framtiden bör förkasta liknande försök till reglering eller kontroll.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Under dagens omröstning gav jag mitt stöd till resolutionen om mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen. Jag håller med om föredragandes grundprincip, nämligen att det måste råda viss jämlikhet när det gäller normerna för att värna om demokratin och de grundläggande friheterna.

I dagens värld har massmedia ett enormt inflytande, som bara växer. Medieformerna utvecklas och förnyas, vilket är positivt. Det gör mediesektorn mer dynamisk och varierad. Jag anser att i detta avseende finns ett behov av att inrätta ett system för övervakning och genomförande, utifrån indikatorer för medial mångfald som fastställts på ett tillförlitligt och opartiskt sätt. Vi bör värna om medial mångfald som en viktig del av demokrati och frihet, så att alla EU-invånare garanteras tillgång till kostnadsfria och varierade massmedier.

Jag inser även värdet av att inrätta en stadga om mediefrihet, vilket skulle säkra programföretagens och journalisternas sociala rättigheter, och även yttrandefriheten.

– Gemensamt förslag till resolution – Kontroll över energipriserna (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De fortsatt stigande oljepriserna leder till allvarliga problem för tillväxten inom EU, särskilt när det gäller den negativa effekten på konsumenternas köpkraft och livskvalitet.

EU:s utrikespolitik är central i det avseendet. Då EU:s ekonomi fortfarande är starkt beroende av energiimport är det nödvändigt att inrätta en gemensam energipolitik grundad på solidaritet, säkerhet och diversifiering av källor och externa försörjningsled.

I min egenskap av föredragande för det regionala samarbetet i Svartahavsområdet har jag upprepade gånger betonat hur viktiga och brådskande dessa åtgärder är. I dag uppmanar jag dock kommissionen och rådet att prioritera konkreta åtgärder för att minska EU:s energiberoende snarast. Min vädjan gäller oljeimporten, men även gasimport och genomförandet av Nabuccoprojektet.

Jan Andersson, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi har röstat emot ändringsförslag 1 om beskattning av oväntade vinster då vi anser att den föreslagna texten är otydlig och vi ifrågasätter hur detta ska genomföras och framförallt vad förslaget i slutändan syftar till. Vi har dock röstat för det ändringsförslag som förordar sänkt moms för energibesparande varor och tjänster då det kan vara ett av många sätt att stimulera övergången till mer energieffektiva alternativ. Vi vill dock påpeka att skatter är nationell kompetens och beslut om dessa kan bara fattas av medlemsstaterna.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för resolutionen eftersom man lyckas lyfta fram den känsliga frågan om diskrepansen mellan råoljans värde på den internationella marknaden och slutpriset på bränsle, utan att ha den känsloladdade inställning som vissa regeringar, däribland den portugisiska, har haft.

I Portugal visade minister Manuel Pinho både en stor förvirring (och begränsad förmåga att ingripa) och en oacceptabel inblandning i tillsynsmyndigheternas oberoende. Detta är bara önsketänkande i upptakten till valet.

Jag godkänner inte någon administrativ prisreglering eller skattesamordning på Europainivå när det gäller bränsle.

Jag kan gå med på skattintervention (moms och produktionsskatt), under förutsättning att det sker tillfälligt och selektivt, till förmån för de värst drabbade hushållen och industrisektorerna.

Enligt min mening består lösningen huvudsakligen i att förstärka de gällande bestämmelserna för olja. Vi bör inte förvänta oss att konkurrensmyndigheten ska sluta upp bakom ministerns uttalande och konsumenternas klagomål. I stället bör konkurrensmyndigheten inom sin befogenhet att ta initiativ göra vad den kan för att få bukt med det klimat av misstroende som råder angående dess kapacitet att övervaka oljesektorn. Den portugisiska allmänheten förtjänar en garanti att det inte förekommer några konkurrensbegränsande metoder i prissättningen. Om det bekräftas att sådana förekommer måste konkurrensmyndigheten göra ett opartiskt ingripande och införa avskräckande påföljder.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Jag ger med glädje mitt stöd till de i huvudsak användbara idéerna i resolutionen om stigande energipriser. Nationella och regionala myndigheter måste komma med handlingsplaner för att skydda de mest utsatta medborgarna så fort som möjligt.

På medellång sikt kommer en övergång till förnybara energikällor i förening med ökad energieffektivitet att ge oss ett skydd mot de oundvikliga prissvängningar som man får räkna med när man förlitar sig på fossila bränslen, men här och nu behövs det konkreta åtgärder för att få bukt med bränslefattigdomen.

Jag håller dock inte med om att liberalisering av energimarknaden är en lösning på problemet med stigande priser.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för det gemensamma förslaget till resolution om kontroll över energipriserna. Jag röstade dock emot ändringsförslag 1 som yrkade för en särskild EU-skatt. Eftersom energipriserna varierar mycket inom EU är detta något som måste och borde göras på nationell nivå.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade emot resolutionen om energipriser. Jag håller helhjärtat med om att problemet med stigande energipriser kräver ett politiskt agerande, men jag tar helt avstånd från resolutionens ”låga koldioxidutsläpp”. Jag tror inte att en ökning av energi från kärnkraft skulle vara positivt för miljön och jag anser att den politiska uppmärksamheten bör riktas mot förnybara kärnkraftsfria energikällor.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar det positiva utslaget i dagens omröstning om att synliggöra energifattigdomen och sänka momsens på energisparande varor.

– **Betänkande: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)**

Jan Andersson, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Det finns mycket som EU kan göra för att minska problemet med fetma och som vi borde fokusera på i parlamentet. Därför är det bra att parlamentet idag röstade för betänkandet som rör kost, övervikt och fetman. Parlamentet beslut innebär bland annat att parlamentet kräver ett förbud mot transfetter.

Men vi anser samtidigt att betänkandet kunde ha avhållit sig ifrån att ha en mängd åsikter om vad olika skolor ska göra och servera. Det anser vi avgörs bäst på nationell eller lokal nivå.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Kampen mot det allvarliga folkhälsoproblemet övervikts- och fetmarelaterade sjukdomar måste börja redan i barndomen.

I betänkandet uppmanas medlemsstaterna, de lokala myndigheterna och skolförvaltningarna att övervaka och höja skolmåltidernas kvalitet och näringsriktighet.

Det är viktigt att livsmedel innehåller information om näringshalten, i synnerhet skillnaden mellan de naturliga transfettsyror som finns i kött och mjölkprodukter och de som framställs industriellt (artificiella). När den skillnaden inte anges blir konsumenterna förvirrade och det skapas en negativ bild av hälsosamma mjölkprodukter, vilket ger oönskade följder för konsumtionen och skadar folkhälsan (genom till exempel minskat intag av viktiga näringsämnen som kalcium och protein).

Europeiska indikatorer såsom midjemått är användbara för att övervaka de riskfaktorer som diverse fetmarelaterade sjukdomar medför. Kunskap om spridningen av bukfetma gör det lättare att planera effektiva åtgärder för att minska dessa problem.

Jag tycker att det är en bra idé att märka livsmedel med färgkoder, eftersom Europas invånare behöver lätttydda symboler för att kunna göra hälsosamma val, snarare än tydlig och lättförståelig märkning.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Övervikt och kostrelaterade sjukdomar är allvarliga folkhälsoproblem, och kampen mot fetma måste påbörjas redan i barndomen.

Alessandro Fogliettas betänkande innehåller en mycket lämplig uppmaning till medlemsstaterna, de lokala myndigheterna och skolförvaltningarna att övervaka och höja skolmåltidernas kvalitet och näringsriktighet.

Jag anser att livsmedel alltid bör innehålla information om näringsvärdet, och i synnerhet en angivelse om artificiella transfetter, eftersom de påverkar hälsan mycket negativt. Om man misslyckas med att skilja på artificiella transfetter och naturliga fetter vilseleder man konsumenterna och bidrar till en negativ bild av vissa animaliska livsmedel som innehåller naturliga transfetter, till exempel kött och mjölkprodukter.

Jag röstade också för förslaget att ta fram europeiska indikatorer såsom midjemått och övriga riskfaktorer i samband med fetma, då jag tror att de kan vara till hjälp i framtiden för att bedöma vilka risker människor står inför, och för att de genomförda åtgärderna ska lyckas.

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. – (EN) Jag kan inte ge mitt stöd till betänkandet eller ändringsförslag 6 eftersom jag känner att det är fel att ett betänkande som handlar om hälsa innehåller skatte- eller momsfrågor.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Alessandro Fogliettas betänkande och välkomnar betänkandet om vitboken om hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma. Fetma är ett stort problem i Europa och de besvär som hör samman med fetma och dålig kost ger allvarliga konsekvenser för våra samhällen. Jag kommer från Skottland, och där har regeringen gjort lyckade insatser för att förbättra kosten på offentliga institutioner, till exempel skolor och sjukhus. Sådana initiativ bör uppmuntras i EU.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jag röstade för Alessandro Fogliettas initiativbetänkande, som antagits av utskottet, om kost, övervikt och fetma som en del av vår folkhälsostrategi. Jag uppskattar grundidén att näringslivet bör ges en chans att minska hälsoproblem som beror på övervikt eller fetma genom självreglering, samtidigt som kommissionen skulle ha möjlighet att se till att det faktiskt görs något för att till exempel reklamen ska bli mer förnuftig och ansvarsfull (särskilt den som riktar sig till barn) och för att människor ska få i sig mindre salt, fett och socker.

Det är viktigt att ge konsumenterna detaljerad information genom märkning av livsmedelsförpackningar, så att konsumenterna får en chans att välja mellan bra, bättre och sämre mat. Enligt min mening, och i motsats till nuvarande praxis, bör artificiella transfetter definitivt anges i beskrivningen av livsmedel. I det avseendet röstade jag emot vår grupps linje.

Jag stödde dock min grupps åsikt angående användning av färgkoder när man märker livsmedel. Syftet med färgkodade etiketter är att tydligt tala om hur pass bra en produkt är för hälsan. Färgkoderna har varit mycket omdiskuterade i Europa, och är ofta missvisande, och således värdelösa. Många brittiska matvarukedjor har därför haft för avsikt att slopa en praxis som de hade antagit tidigare.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jag kommer att rösta för Alessandro Fogliettas betänkande om vitboken om en strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma.

Jag håller med föredraganden om att det finns ett behov av att omstrukturera åtgärderna inom hälsa, sport och kost. Problem som övervikt och ohälsosamma matvanor är vanligast bland socialt och ekonomiskt eftersatta delar av befolkningen. En av de första åtgärderna för att lösa problemet kan genomföras i skolan. Ett första steg mot en hälsosammare livsstil skulle bestå av fler idrottslektioner och en balanserad kost för barn och ungdomar, och kostlära borde vara ett obligatoriskt ämne i alla europeiska skolor. Även märkning av livsmedel skulle vara bra, eftersom det skulle hjälpa konsumenterna att jämföra produkter och skilja på bra och dålig mat.

Betänkandet ger ingen perfekt lösning, med det innehåller förslag till några mycket bra åtgärder. Åtgärderna kan leda till att vissa saker blir bättre och därför ser jag dem som mycket positiva.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Det är lovvärt av kommissionen att engagera sig i hälsosam mat och motion för alla medborgare för att förhindra att de blir överviktiga, feta och kroniskt sjuka. Jag stöder absolut avsikten att ringa i varningsklockan inför fetmaepidemin, som har drabbat tre miljoner barn och 20–30 procent av de vuxna, medan 14 miljoner barn och hälften av den vuxna befolkningen är överviktig.

Jag välkomnar att man erkänner och analyserar den effekt som smakförstärkare har på konsumtionsmönstren. Exempel är glutamat, guanylat och inosinat, vilka finns i stora mängder i många färdigrätter och industriellt producerade livsmedel.

Samtidigt beklagar jag att mitt ändringsförslag inte antogs. Förslaget innebar främjande av hälsosamma matvanor genom att konsultera Euro-Toques, en sammanslutning av kockar som följer en hederskodex för att bevara produkternas kvalitet och skydda den lokala produktionen. Jag tror vi gör klokt i att använda deras fackkunskaper för att främja bästa praxis, bland annat i skolmatsalar, och för att utveckla en smak hos de unga för kvalitetsmat och hälsosamma matvanor.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar Alessandro Fogliettas betänkande om vitboken om hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma. Betänkandet innehåller flera positiva rekommendationer som t.ex. förslaget om ett förbud över hela EU mot transfettsyror, som har befunnits ha ett samband med hjärtsjukdomar och kvinnlig infertilitet. Jag instämmer dock med mina kolleger och stöder åtgärder som går ännu längre. Skolorna ska till exempel inte behöva ha marknadsföring av ohälsosamma livsmedel inne på sina områden. Min röst avspeglar mina åsikter.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Fetman har antagit epidemiska proportioner. De fetaste människorna i Europa finns i Grekland, där tre av fyra är överviktiga och där man har sett en 956-procentig ökning av snabbmaten.

För att bekämpa fetman måste kraftfulla åtgärder vidtas här och nu:

- moms på frukt och grönsaker måste sänkas,
- moms på hälsokostprodukter och skyddet för traditionella produkter måste sänkas,
- korrekt näringsintag måste tillförsäkras redan från tidig barndom,
- i skolorna måste maten i kantinerna kontrolleras, och barnen ska ha gymnastik,
- annonsering och missledande information om produkter med högt fett-, socker- eller saltinnehåll ska förbjudas,
- märkning med tydlig näringsinformation ska vara obligatorisk så att konsumenterna kan göra hälsosamma val,
- syntetiska transfetter och smakförstärkare i industriellt producerad färdigmat ska förbjudas.

I början av 2009 ska kommissionens program för gratis distribution av frukt och grönsaker i skolorna träda i kraft. EU bidrar till detta med totalt 90 miljoner euro årligen, och till detta kommer nationella bidrag. Den grekiska regeringen måste se till att medel finns för att omedelbart inleda detta program.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Tydlig märkning på livsmedel kommer att underlätta kampen mot fetman. Jag blev mycket besviken när jag läste i betänkandet om avslaget för obligatorisk märkning med färgkoder på förpackningarnas framsidor. Det är en åtgärd som jag starkt stöder. Jag välkomnar uppmaningen om ett förbud över hela EU mot artificiella transfettsyror.

– Gemensamt förslag till resolution – Socialt paket (B6-0378, 0427, 0429, 0433 och 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Det finns flera grundläggande principer som måste uppfyllas för att patienter inom EU ska ha rätt att söka vård i en annan medlemsstat.

Vi kan inte tillåta att EG-domstolen fastställer en policy i frågan från fall till fall och bit för bit. De kommer att fatta beslut som enbart grundas på marknaden och inte på sjukvårdens unika karaktär som en samhällsomfattande tjänst som inte är marknadsstyrd.

Patienternas hälsa och välmående måste stå i centrum för de lagar vi stiftar inom området.

Fram till dess att vi är överens om att harmonisera de nationella sjukvårdssystemen med högsta standard, måste medlemsstaterna fritt kunna planera, finansiera och styra tjänsterna för att erbjuda högkvalitativ offentlig hälso- och sjukvård inom det egna landet.

Konkurrens mellan de nationella sjukvårdsorganen får inte bli ett mål för eller ett resultat av lagstiftningen. Patienterna gynnas inte av att hälsa behandlas som vilken produkt som helst som kan köpas och säljas. Det anser jag skulle sänka standarden.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Denna resolution innehåller synpunkter på lämpliga politiska åtgärder vad gäller bland annat anställningsskydd, kampen mot fattigdom, arbetsmarknadsåtgärder, integration av äldre på arbetsmarknaden, yrkesmässig rörlighet och löneskillnader. Denna typ av betydelsefulla arbetsmarknadsfrågor ska absolut inte regleras genom pekpinnar från EU-institutionerna. Medlemsstaterna har bättre förutsättningar än EU-institutionerna att utveckla en framgångsrik politik inom dessa områden. Eventuella internationella samordningar ska ske inom ramarna för globala organisationer med bred demokratisk legitimitet, såsom ILO. Vi har således röstat nej vid slutomröstningen om denna resolution.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Vi är fortfarande glada över att parlamentet undantog hälso- och sjukvården från ramdirektivet om tjänster. Hälso- och sjukvård är trots allt en specifik sektor som kräver ett specifikt angreppssätt.

Den grundläggande förutsättningen i förslaget, som ligger i linje med fast rättspraxis, måste vara att organisation och finansiering av hälso- och sjukvården är medlemsstaternas ansvar. Det betyder å ena sidan

att patientrörligheten inte kan göras till en absolut rättighet, och å andra sidan att det inte finns några ursäkter för att inte investera i det egna hälso- och sjukvårdssystemet. Det innebär också med nödvändighet att medlemsstaterna måste kunna debitera patienten den verkliga kostnaden.

Det måste finnas solidaritet, men det måste också finnas möjlighet till olika behandling för patienter som har bidragit i sitt eget land genom socialförsäkrings- och skattesystemet, och utländska patienter som inte har gjort det.

Det är bra att direktivet finns, men alla som känner till den här sektorn inser att mycket återstår att göra. Enligt mitt tycke är kvalitet, tillgänglighet och ekonomisk hållbarhet inom hälso- och sjukvården, baserat på solidaritet med socialt ansvar, själva nyckelkriteriet här.

9. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 13.00 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

10. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

11. Valprovning: se protokollet

12. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

13. Läget för reformeringen av Europaskolorna (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen från Katerina Batzeli och Erna Hennicot-Schoepges om läget för reformeringen av Europaskolorna (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, frågeställare. – (FR) Fru talman! Jag tackar kommissionsledamoten för att han gått med på att ta upp denna fråga som ställdes för ungefär fyra månader sedan. Låt mig påminna er om det ansvar som ligger hos utskottet för kultur och utbildning, och som, enligt bilaga VI, avsnitt XV.2 i arbetsordningen, omfattar "främjande av systemet med Europaskolor".

Dessa skolor undervisar i första hand EU-tjänstemännens barn. Dessa barn ingår i kategori I och utgör cirka 70 procent av det totala antalet barn, de betalar inga avgifter och kommissionen bidrar med 60 procent av finansieringen. Barn i kategori II, som utgör cirka 5 procent, och i kategori III, utgörande 25 procent, betalar skolavgifter på mellan 4 000 och 16 000 euro.

De 14 existerande skolorna undervisar nästan 21 000 elever, från förskole- till gymnasienivå, av totalt 100 miljoner elever i unionens 27 länder, på 14 officiella språk och med identiska läroplaner för alla språksektioner. Jämfört med hur situationen är för alla andra skolbarn inom EU är alltså dessa elever mycket privilegierade.

År 2006 lovade kommissionen att reformera systemet – vilket var ett lovvärt åtagande – för att etablera ett europeiskt utbildningssystem som kunde tillämpas på alla typer av skolor som ville utfärda en europeisk studentexamen, med en gemensam läroplan och om möjligt undervisning på modersmålet.

Skolan i Parma, vilken har godkänts av styrelsen för Europaskolorna, kommer att bli den första skola som utfärdar en europeisk studentexamen i juni 2009. Av den anledningen genomförde styrelsen för Europaskolorna en noggrann utvärdering av studentexamen med tanke på den pågående reformeringen.

En undersökning beställd av parlamentets utskott för kultur och utbildning, och som kommer att finnas tillgänglig i oktober, visar att 94 procent av dem som tagit studentexamen går vidare till högre utbildning vid de stora europeiska universiteten och att 62 procent av dem studerar vid ett universitet utanför hemlandet. Det finns alltså en mycket större rörlighet bland dessa studenter än andra.

Det innebär att vi har ett europeiskt utbildningssystem som har visat sitt värde. I sina resolutioner från 2002 och 2005 förespråkar Europaparlamentet en genomgripande reformering av skolsystemet för att få bättre styrning och större öppenhet.

Är det inte, med tanke på EU:s successiva utvidgning och det växande antalet EU-organ och arbetsplatser, nödvändigt att omedelbart reformera modellen för Europaskolorna och börja införa den i de allmänna utbildningssystemen?

Är det inte dags att erbjuda EU-medborgarna en väl beprövad, flerspråkig och flexibel undervisningsmodell som motsvarar önskemålen om rörlighet, och att dra nytta av de erfarenheter man gjort vid Europaskolorna? Jag vet naturligtvis vad svaret kommer att bli: det har vi inte befogenhet till. Vi borde åtminstone arbeta för detta. Visst är väl bilden av Europaskolorna som elitistiska och kategoriindelningen av eleverna i dessa skolor inte förenliga med målen om en inre marknad, rörlighet och större social sammanhållning?

Vilka framsteg har man gjort i processen med reformering och större öppenhet för att se till att de europeiska skolsystemen kan utvecklas mot ett europeiskt utbildningsväsende, och samtidigt bevara det som hittills har uppnåtts? Vilka finansieringssystem inom gemenskapen kan ställas i utsikt för att förbättra driften av de godkända skolorna? Parma kan kanske visa oss vilken väg vi ska gå.

Till sist vill jag fråga kommissionsledamoten vilka framsteg som gjorts när det gäller utbildning för barn med särskilda behov? Jag är väl medveten om att ämnet är av stort intresse för många ledamöter och jag tackar kommissionsledamoten och talmannen för detta tillfälle till offentlig debatt.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Jag tackar parlamentets ledamöter för dessa frågor och för detta tillfälle att återigen diskutera problemen i parlamentet.

Reformeringen av systemet med Europaskolor är en prioriterad fråga för kommissionen, och är en av de svåraste frågor vi arbetar med. Kommissionen har alltid starkt varit för ett öppnare system för Europaskolorna, och framsteg har gjorts. Politisk enighet i frågan märktes under ministermötet i november 2006, under det nederländska ordförandeskapet för Europaskolorna.

Efter formellt godkännande från styrelsen i april 2008 av hur man konkret ska gå till väga för att uppnå målet, kan nu alla godkända skolor i medlemsstaterna undervisa enligt den europeiska läroplanen och utfärda europeisk studentexamen. Det är nu upp till behöriga myndigheter i medlemsstaterna att ta initiativ till att konkretisera denna möjlighet till att använda det europeiska skolsystemet i sina nationella skolor.

Öppnandet av det europeiska skolsystemet ligger i linje med parlamentets önskan att se till att detta ska vara möjligt både på orter där det finns ett decentraliserat EU-organ (så kallade "typ II-skolor") och där det inte finns någon direkt EU-representation (så kallade "typ III-skolor").

Efter att ha funnits i nästan 50 år har den europeiska studentexamen verkligen fått ett högt egenvärde. Kommissionen vill bevara denna examens höga kvalitet.

Styrelsen för Europaskolorna godkände i april 2008 en översyn av avtalet om en europeisk studentexamen. Ackrediterade skolor kan nu utfärda en europeisk studentexamen.

År 2007 inledde utskottet för kultur och utbildning en undersökning för att analysera akademisk och yrkesmässig karriär hos tidigare elever vid Europaskolorna, som ledamoten just nämnde. Undersökningen kommer att visa vilka särskilda fördelar och möjliga svårigheter som tidigare elever vid Europaskolorna har upplevt.

Generalsekreteraren för Europaskolorna har också inlett en undersökning för att göra en extern utvärdering av den europeiska studentexamen. Det kombinerade resultatet av båda dessa undersökningar kommer att ge oss viktiga kunskaper för att bedöma hur vi ytterligare kan förbättra det europeiska skolsystemet för att på bästa sätt anpassa det till elevernas skiftande behov.

Slutligen kan jag informera om att Europaskolorna kraftigt har ökat sina ansträngningar för att integrera barn med särskilda behov. Under läsåret 2004/2005 hade Europaskolorna 274 elever med särskilda utbildningsbehov. Under det senaste läsåret var 411 elever med särskilda behov inskrivna vid Europaskolorna. Budgeten för barn med särskilda behov var för 2008 3 123 000 euro. Under 2004 låg motsvarande kostnad strax över 2 miljoner euro.

Kommissionen vill tacka parlamentets *Disability Intergroup* för initiativet att sätta av en reserv på 200 000 euro för ett pilotprojekt rörande ett resurscentrum för barn med särskilda behov. Detta initiativ ger det europeiska skolsystemet en möjlighet att bättre uppfylla dessa barns behov.

Styrelsen för Europaskolorna godkände i juli 2008 förslaget att använda parlamentets reserv på 200 000 euro för att göra en utvärdering av dagens policy rörande barn med särskilda behov i Europaskolorna. Studien kommer att göra att Europaskolorna kan förbättra kvaliteten på integrationen av dessa barn.

Europeiska kommissionen inledde i juli 2008 de ekonomiska förfarandena för att frigöra de reserverade medlen på 200 000 euro. Överföringen till budgetmyndigheterna inleds för närvarande.

Vi har nått framsteg, men det är av största vikt att Europaparlamentet stöder den reformeringsprocess som kommissionen inlett för att avsluta reformen och omsätta den i handling så snart som möjligt. Återigen, den huvudsakliga rollen måste spelas av medlemsstaterna. Jag vill betona att våra kontakter med medlemsstaterna är goda.

Jag hoppas att det svenska ordförandeskapet – då menar jag inte ordförandeskapet i EU utan i styrelsen för Europaskolorna – kommer att vidareutveckla dessa initiativ. Jag vill också betona att betänkandet som utarbetats av Herbert Bösch, ledamot av Europaparlamentet, har varit till stor nytta och att han har varit mycket betydelsefull i den här frågan.

Jag kommer själv att göra allt jag kan för att utveckla systemet med Europaskolor. Vi har stora svårigheter med ett system som utformades 1953, och måste därför införa vissa stora förändringar för att göra systemet flexibelt och smidigt.

Cornelis Visser, för PPE-DE-gruppen. – (NL) Fru talman! Jag har bett att få ordet eftersom jag är bekymrad. Vi talar i dag om Europaskolorna, och för det vill jag tacka Erna Hennicot.

Jag vill gärna fästa kommissionsledamot Siim Kallas uppmärksamhet på en särskild aspekt av Europaskolorna, nämligen religionsundervisningen. Under förra året nåddes jag av flera oroande rapporter. Som ni alla känner till beslutade styrelsen för Europaskolorna i fjol att det krävs minst sju elever med samma språk för att undervisning i ett ämne ska ske på elevernas modersmål. För allmänna ämnen som geografi och matematik är detta inget problem men det blir mycket svårt när det gäller religionsundervisning.

Höjningen av minimiantalet elever innebär att det nu finns Europaskolor där eleverna inte längre kan få religionsundervisning på sitt eget språk. Jag är mycket bekymrad över detta, speciellt på förskolenivån. Jag anser att religion, att tala om och lära sig de normer och värderingar som vi värdesätter så högt i EU, är extremt viktigt. När det gäller religion är känslor mycket viktiga, och som vi vet uttrycker barn bäst sina känslor på sitt modersmål.

Jag anser att det är oacceptabelt att vissa elever kan få religionsundervisning på sitt modersmål och andra inte, på grund av språk och nationalitet. Jag vill be kommissionsledamoten att tänka över detta och fastställa tydliga riktlinjer. Alla elever, vare sig de talar engelska, tyska eller nederländska, måste få samma möjligheter och samma kvalitet på undervisningen.

Man måste även tänka på lärarna. Regeln om minst sju elever innebär att frågan om huruvida elevunderlaget är tillräckligt uppstår vid varje läsår, och lärarna vet inte om det blir någon religionsundervisning nästa år. Denna osäkerhet i yrket får konsekvenser när det gäller att hitta duktiga religionslärare inom alla språk. Jag uppmanar kommissionen att betona vikten av religionsutbildningen för föräldrar och elever i Europaskolorna, och att kämpa för fortsatt religionsundervisning på elevernas modersmål vid dessa skolor.

Maria Badia i Cutchet, för PSE-gruppen. – (ES) Herr kommissionsledamot! Vi har redan noterat att Europaskolorna som offentliga utbildningscentra grundades gemensamt av medlemsstaternas regeringar för att ge flerspråkig och mångkulturell utbildning främst åt barn till EU-personalen, och att de av flera anledningar nu till stora delar behöver reformeras, främst med tanke på nya behov.

Unionens institutioner har blivit flera, unionen har utvidgats och ökningen av antalet organ har gjort att elevprofilen i Europaskolorna har förändrats, både kulturellt, språkligt och elevantalsmässigt. Antalet ansökningar till skolorna har ökat kraftigt.

Den ökade flexibiliteten i anställningsavtalen har också lett till nya familje- och anställningsvillkor som påverkar sociala mönster, familjemönster och familjernas behov.

Som parlamentet redan har noterat i två resolutioner krävs en reformering för att modernisera skolorna så att de erbjuder den önskade kvaliteten på de tjänster för vilka de har inrättats, är tillgängliga och kan övervinna problem med antagning och segregation.

Jag välkomnar därför kommissionsledamotens tillkännagivande om de två undersökningar som nu är på gång. Vi får se om de ger resultat.

Kort sagt, trots det ökade antalet gemenskapsspråk och den växande komplexiteten inom många områden, måste vi göra framsteg genom reformering, öppenhet och förbättring av Europaskolorna, samtidigt som vi ser till att deras kvalifikationer erkänns i alla unionens medlemsstater.

Jag skulle vilja ställa två specifika frågor till kommissionsledamoten.

Den första rör ett antal klagomål som jag har fått från föräldrar till elever som har studerat vid Europaskolan: det verkar som om en poäng räknas av från medelbetyget efter det att eleverna har tagit sin europeiska studentexamen och ska fortsätta sina studier. De blir alltså med andra ord bestraffade. Jag vill gärna veta om ni är medveten om denna praxis, och orsaken till den.

Den andra frågan rör barn till parlamentsassistenter. Jag har också fått klagomål från assistenter som måste skicka sina barn som kategori tre om de vill att barnen ska gå i Europaskolorna. De måste med andra ord betala skolavgifter. Jag har besökt webbsidan som informerar om hur Europaskolorna fungerar, jag har den framför mig och tänker läsa den på franska eftersom det var det språk jag fann den på. Här står, under kategori ett:

(FR) "Barn till personal som tjänstgör vid gemenskapens institutioner och vid de organisationer som räknas upp nedan, och som är direkt anställda under en oavbruten period av minst ett år."

(ES) En förteckning innehållande tolv punkter följer, där punkt fyra lyder:

(FR) "Personer med ett direkt bindande anställningsavtal med EU-institutioner, skyddat av privaträtt."

(ES) Sådan är situationen för de personer eller grupper som vi mycket väl kan tycka borde tillhöra kategori ett. Jag skulle vilja fråga er varför barn till parlamentsassistenter tillhör kategori tre och måste betala skolavgifter.

Hannu Takkula, för ALDE-gruppen. – (FI) Fru talman! Jag vill först på min grupps vägnar säga att det är helt riktigt att dagens system är ganska komplicerat. Det måste förenklas, och vi vet att utbildningsfrågor i grund och botten faller under medlemsstaternas behörighetsområde, men när det gäller Europaskolorna ligger det också under gemenskapens behörighet. Där det finns EU-organ måste det också finnas Europaskolor. Det är grundprincipen. Vi ska också komma ihåg att våra olika strategier gör att vi kan säga till EU:s medborgare att utbildning alltid är en investering i framtiden. Det är på denna grund vi bör agera när det gäller Europaskolorna.

Jag vill fortsätta med att ta upp några problem som rör utbildning. Det första problemet gäller i vilken utsträckning utbildning är kostnadsfri. Jag anser att vi bör ha en debatt inom EU om att göra all utbildning avgiftsfri, vilken skola det än gäller. Alla barn och unga bör få en chans till en god utbildning och möjlighet att få god undervisning, och att inte behöva betala är en garanti för att så ska ske. Jag menar att om detta är medlemsstaternas önskan, och om vi verkligen tror på att utbildning är en investering i framtiden, så kan vi nå målet.

Det är också viktigt att utbildningen sker på elevens modersmål eftersom det är grunden till identiteten. Barn och ungdomar i Europaskolorna kommer från olika kulturer och olika nationer. Det är viktigt att de undervisas på sitt eget språk, men det är också av största vikt att komma ihåg att vi behöver resurser för specialundervisning, och också att eleverna måste läras kulturell medvetenhet eftersom de ofta är rotlösa på grund av att de reser från det ena landet till det andra och till nya och främmande omgivningar. Därför måste vi också se till deras totala personliga utveckling och växande som människor. Detta är dessutom grunden för EU:s människorättspolitik och EU-begreppet humanitet.

När det gäller de speciella resurser jag nämnde ovan är klassernas storlek något man kunde satsa på. Klasserna får inte vara för stora, och alla barn ska ha en chans till anpassade lösningar.

Jag vill avsluta med att säga att den verkliga utbildningsstandarden bland oss EU-medborgare kommer att mätas i hur vi behandlar människor i vår närhet som har det sämre än vi, och hur vi tar hand om barn och ungdomar. Europaskolorna är ett skyltfönster mot omvärlden. Hur ser vår verkliga utbildningsstandard ut? Hur tar vi hand om våra unga? Är vi beredda att investera i dem och deras framtid? Jag hoppas EU har råd att göra det, och att man faktiskt investerar i barn och ungdomar och i Europaskolorna.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! 50 års erfarenhet av Europaskolorna, som möter sådana problem som olika språk, kulturell mångfald och migration, får en att undra om inte dessa erfarenheter borde användas för att göra denna skoltyp mer allmänt tillgänglig. Det är inte bara barn till tjänstemännen vid EU:s institutioner som behöver lära sig främmande språk på högsta nivå och integration med sina kamrater i andra europeiska länder. Det är inte bara de som behöver en speciell form av undervisning, bara för att deras föräldrar arbetar utomlands.

Vi är emot diskriminering. Varför ska då barn som inte är barn till EU-tjänstemän uteslutas från Europaskolorna? Jag vill också betona den fråga som behandlas av utskottet för kultur och utbildning, nämligen behovet av att återinföra de klassiska språken, grekiska och latin, i skolorna i Europa, även med betoning på att lära ut latin och grekiska i Europaskolorna. Jag anser att vi omgående måste överväga att utvidga och reformera Europaskolorna och de principer efter vilka de arbetar.

László Tőkés, för Verts/ALE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag välkomnar varmt Erna Hennicot-Schoepges och Katarina Batzelis initiativ, båda ledamöter i utskottet för kultur och utbildning. Såsom ledamot i samma utskott vill jag ställa en muntlig fråga till kommissionen, och delta i denna debatt om reformering av Europaskolorna.

Vi talar om vikten av flerspråkighet. Låt mig ta tillfället i akt och ta upp ett stort problem som vi har i Rumänien, där det nyligen genomförda initiativet från ministeriet för regional utveckling, som gällde att avsluta översättningen av EU:s regionala åtgärdsprogram från rumänska till ungerska, mötte hårt motstånd från det rumänska socialdemokratiska partiet, som leds av flera av ledarna från den förra kommunistregimen. Observera att detta sker i en av de 27 EU-medlemsstaterna under Europaåret för interkulturell dialog, vid en tidpunkt när kommissionsledamot Leonard Orban utfärdat ett policydokument med titeln *Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande*. Under Europaåret för interkulturell dialog kunde en debatt om reformering av Europaskolorna inte vara viktigare, eftersom vi lever i ett mångkulturellt och flerspråkigt Europa där olika kulturer och språk existerar sida vid sida. Vi måste uppmuntra och underlätta kulturellt samspel för en framgångsrik europeisk integration.

Vårt europeiska utbildningssystem måste därför återspegla denna multikulturella egenskap, och tillåta en hälsosam och smidig samexistens. Europaskolorna inrättades särskilt för att uppfylla dessa behov, för att ge en multikulturell och flerspråkig utbildning och samtidigt stärka den europeiska identiteten. I ett allt större EU med större rörlighet hos medborgarna och fler organ som skapas i de olika medlemsstaterna har det blivit en utmaning att kunna uppfylla behoven. Det finns ett stort behov av att fokusera på reformer, vilket dagens debatt också understryker, eftersom det har visat sig vara alltmer komplicerat att erbjuda flerspråkig och flexibel utbildning av hög kvalitet.

Låt mig betona att endast genom att låta eleverna uttrycka och praktisera sin egen kultur, och använda sitt eget modersmål under hela utbildnings- och uppväxttiden, låter vi dem utvecklas till sanna EU-medborgare. Om eleverna i Europaskolorna inte först kan utveckla sin nationella identitet genom att använda sitt modersmål och sin kultur tror jag inte att de utvecklar en stark grund för sin europeiska identitet.

Tack för er uppmärksamhet. Jag önskar er lycka till i processen med att reformera Europaskolorna.

Kathy Sinnott, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Fru talman! För ett antal år sedan upptäckte man två problem med Europaskolorna. Det ena var att skolorna låg efter med att inkludera och integrera riktlinjer för barn med särskilda utbildningsbehov. Det andra var att när föräldrar ansökte om en plats i skolan för ett barn med särskilda behov, brukade skolorna svara att man egentligen inte kunde uppfylla behoven och att föräldrarna borde försöka hitta en annan skola. Det dög faktiskt inte.

I december 2007 avsatte parlamentet medel i sin budget för att "bidra till finansieringen av förstklassig utbildning för barn med särskilda undervisningsbehov och till att idén om utbildning för alla främjas i full skala. Reserven ska frigöras så snart det har lagts fram ett förslag om lansering av ett pilotprojekt om ett resurscentrum för särskilda undervisningsbehov, som förfogar över kvalificerad personal med relevant erfarenhet och lämpligt undervisningsmaterial". Jag kommer inte att redogöra för förhandlingarna eller de turer fram och tillbaka som har präglat detta pilotprojekt. Resultatet har blivit att pilotprojektet har utmynnat i ett antal halvtidstjänster i psykologi och några andra resurser, men det är inte vad jag skulle kalla ett pilotprojekt: verkliga, integrerade klasser i alla Europaskolorna.

Det är dags att vi uttrycker målet klart. Målet är integration, och målet är att integrera barnen på det sätt som är möjligt för dem. Det finns i dag 411 elever med särskilda utbildningsbehov i Europaskolorna i detta projekt. De utgör 2 procent, och ändå är andelen funktionshindrade i befolkningen 17 procent. Vi antar fortfarande

inte tillräckligt många barn med särskilda utbildningsbehov till skolorna, vi saknar fortfarande 15 procent. Jag kan inte tro att siffran för de som är berättigade att gå i Europaskolorna skiljer sig från vad som gäller för befolkningen i allmänhet.

Vi behöver absolut ett projekt och utvärdera situationen, men det kan vi göra i evigheter – vi har studerat denna situation i evigheter! Det är dags att vi kommer längre än till pilotprojekt. Det är dags att vidta verkliga åtgärder för dessa barn och se till att det blir standard i alla skolorna. Det är vi väldigt långt ifrån.

Det är den andra betydelsen av mångfald. Det handlar inte bara om språk och kultur: det handlar om människors behov och förmåga, och att kunna möta även dessa många olikheter.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Det råder inga tvivel om att försöken att utveckla Europaskolorna måste välkomnas, men vi får inte glömma att det strategiska målet på ett sätt är att göra EU till en vetenskaplig och social vägvisare, och till en modell för samlevnad.

I den meningen måste vi bygga vidare på EU:s kulturella rötter, t.ex. det som Romarriket gav oss inom lagstiftningen, Grekland inom filosofin och Tyskland inom musiken. De språk som ansetts vara döda, som t.ex. latin och grekiska, behöver nu väckas till liv igen – det finns det klara bevis för – eftersom detta är språk som de mest framstående företagen i USA, t.ex. General Motors, och universitetet i Yale anser vara fundamentala för hur entreprenörer, eller om ni så vill, familjeöverhuvuden agerar. Jag vill också säga att kristendomen och våra rötters kristna värden utgör grunden i en äkta Europaskola.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Övriga ledamöter har lagt fram ett antal krav på större framsteg i Europaskolorna, som fungerar som exempel för andra skolor i medlemsländerna.

Jag vill gärna ha svar på min fråga om hur mycket den lokala lagstiftningen påverkar Europaskolorna. Vi har märkt att det finns skillnader mellan skolorna i Nederländerna, Belgien, Tyskland och Luxemburg. Skillnaderna finns särskilt i vilka metoder man använder för barn med inlärningssvårigheter. Barnen har fått olika behandling beroende på om de bor i Bryssel eller i Luxemburg.

När vi talar om elever, varför ska de delas upp i kategorier? Varför måste de nogsamt välja gymnasiekurser innan de har haft några lektioner? Varför måste religion och klassiska språk läras ut efter hur många elever det finns i klassen? Varför får barnen inte lära sig sitt hemlands historia? Varför undervisas barnen inte på sitt nationella språk?

Låt oss övergå till personalen: ett meritbaserat urval i samtliga länder ger en jämn standard i lärarkåren. Kontrollerar ni urvalsprocessen i alla länder? Den administrativa personalen byts ut, men det finns personer som har varit huvudlärare i över 20 år. Varför sker inget urval av huvudlärare?

Flexibilitet ger bättre resultat, det har ni själva sagt. Myndigheterna i medlemsstaterna måste se till att de inte har skolor som bara är till för "elitinvandrare", utan skolor som kan stå som modell för andra skolor för invandrare.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Fru talman! Jag är här inte bara som parlamentsledamot, utan även som en person med egen erfarenhet från Europaskolorna eftersom jag är far till ett barn som gått i Europaskolan i Bryssel i tre år och som i fjol tog studentexamen. Från min familjs erfarenheter såväl som från egna tillfälliga observationer, till exempel vid föräldramöten vid denna skola som är en av de fyra Europaskolorna i Bryssel, anser jag mig förstå vad vi talar om i dag. Jag vill bara säga en sak: antalet Europaskolor ökar. När min son gick i skolan för tre år sedan fanns det tre skolor i Bryssel, och nu har en fjärde tillkommit. Maximalt antal elever i en klass i en Europaskola är 32 stycken.

Det är värt att notera att i många länder i Europa är det maximala antalet elever i en klass avsevärt mycket lägre än i Europaskolorna. Vårt intresse i frågan står klart: vi måste intressera oss för något som EU betalar för. Över hälften av Europaskolornas budget finansieras av EU-medel. Min slutsats blir: det är klokt att öppna upp dessa skolor, men det bör inte ske på bekostnad av undervisningens kvalitet eller medföra att det blir för många barn och ungdomar i skolorna.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Europaskolorna betraktas i Europa som elitinstitutioner som ger kvalitetsutbildning till unga människor. 1953 sa Jean Monnet att syftet med skolorna var att föra samman europeiska barn, oavsett nationalitet, och i dem ingjuta den europeiska andan och känslan av tillhörighet så att de i slutändan skulle skapa ett enat och blomstrande Europa. Reformprogrammet för dessa skolor måste ta hänsyn till följande viktiga punkter: Alla de 23 officiella språken inom EU måste finnas i skolorna, och

barnen måste ha möjlighet att tala sitt eget modersmål. Tyvärr finns det fortfarande vissa officiella EU-språk som inte talas i någon av Europaskolorna.

Vidare, ett av målen med Europaskolorna är att fostra till enighet inom grupperna, att föra barnen samman och underlätta utvecklingen av en anda av tolerans och kommunikation mellan dem. Därför anser jag att indelningen i tre kategorier inte är en lämplig åtgärd. De som faller under den sista kategorin, "övriga" som den kallas, får bara chansen att gå i dessa skolor om det finns lediga platser när barnen till EU-tjänstemännen har antagits. Sådan uppdelning är diskriminerande och jag föreslår att den tas bort ur stadgan för Europaskolorna.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Fru talman! Konceptet med Europaskolor blir allt populärare. Detta är ett resultat av globaliseringen som påverkar allt, även utbildningen. Vi måste av den anledningen ha en vägledande princip som vi försöker följa. Men här börjar problemen. Det är mycket svårt att hitta svaret på frågan "Hur ska skolan vara?" Ska den vara elitistisk eller universell, ska den påtvinga alla elever sin egen stil och läroplan, eller ska det vara en skola som rör sig i vissa riktningar men tar hänsyn till nationella och regionala traditioner? Ska det vara en skola där eleverna lär sig uppskatta och respektera sina egna traditioner, sin egen kultur, historia, religion och sitt språk, eller ska den lära ut öppenhet inför andra länders kultur genom flerspråkighet och en positiv inställning till hela världen? Det finns en punkt som i princip inte väcker några tvivel. Eftersom det finns en europeisk union borde alla betyg som utfärdas av alla skolor i medlemsstaterna godkännas i Europaskolorna.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Jag tror att Europaskolorna är framtidens skolor inom EU, eftersom de är anpassade till den ökade rörligheten och globaliseringsprocessen och följaktligen ger alla elever möjlighet att studera på sitt modersmål, vilket gynnar flerspråkighet.

Jag har studerat det här skolsystemet. Jag besökte den äldsta Europaskolan i Bryssel som öppnades för över 50 år sedan. Där träffade jag minst 40 rumänska elever som har möjlighet att studera på sitt modersmål. Det bör påpekas att Europaskolorna gynnar social integration eftersom elever från olika nationaliteter lär känna och stöttar varandra.

Jag vill betona hur effektivt studentexamen är organiserad: den gynnar goda prestationer och förbereder eleverna för deras framtida liv som europeiska medborgare. Jag anser att systemet med Europaskolor bör utvidgas till samtliga medlemsstater så att de ingår i en gemensam EU-politik på utbildningsområdet. Jag förespråkar också att vi inrättar och stöder regionala Europaskolor som ska arbeta enligt en av EU:s grundläggande principer – regionalpolitik i ett rörligt och kunskapsbaserat Europa.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) EU:s policy för reformen av traditionella skolor och utvecklingen av dem mot att få samma status som Europaskolorna, med delaktighet från lokala och nationella administrativa organisationer, kräver enligt min åsikt tre större reformer: systemreformer, däribland reform av läroplanen med utgångspunkt från kvalitet och effektivitet; kontinuerliga reformer för att utvärdera och utnyttja tidigare resultat och anpassa dem till Europaskolorna samt en tredje reform som bygger på samtliga samhällsaktörers ansvar för och drivkraft i frågan.

I det sista hänseendet anser jag att Europaskolorna bör fungera som exempel för en världsskola där det borde förekomma ett visst mått av inlärning efter skoldagen. Unga människor borde ha ett särskilt program mellan kl. 14.30 och 17.00 under både terminerna och sommaruppehållet.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Under de 50 år Europaskolorna har funnits har de visat sig ha hög kvalitet när det gäller hur framtida generationer utbildas. Jag anser dock att vi i dagens debatt borde inrikta oss på behovet av att anpassa Europaskolorna till dagens krav, där vi tar hänsyn till utvidgningen till EU-27 och fenomen som globalisering, migration och ökad yrkesmässig och geografisk rörlighet.

Jag vill lyfta fram två huvudfrågor. För det första måste vi i större utsträckning öppna Europaskolorna så att alla medborgare som behöver stöd kan integreras. För det andra anser jag att erkännandet av examina i alla EU-länder är en prioritering.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Det tar ungefär en tredjedels människoliv innan människan genom utbildning blivit redo för ett moget liv. Den andra saken jag vill kommentera är att byggandet av unionen – det som vi sysslar med just nu – också kräver lämplig utbildning. Det finns många tekniska aspekter – utrustning, examensbevis och så vidare. Men kommissionen måste i egenskap av verkställande organ driva frågan om utbildning baserad på flerspråkighet, på gemensamma principer och respekten för nationella

värden. Det här är mycket viktigt. Utbildning kräver uppenbarligen investering i pengar, men den som inte stöder en sådan investering måste också acceptera okunskap, vilket jag tror blir mycket dyrare för oss.

Europaskolan är därför ett beundransvärt projekt som jag stöder.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru talman! Europaskolorna finns på grund av det avtal som undertecknades 1957. Mycket har hänt i Europa de senaste 50 åren: en rad utvidgningar, fler institutioner och organ och mycket flexibla anställningskontrakt. Det råder därför inget tvivel om att systemet med Europaskolor också behöver ändras och reformeras.

Det finns ett antal viktiga områden som måste förändras. Den fråga som intresserar mig mest är urvalet av elever, det vill säga uppdelningen i kategorierna ett, två och tre. Å ena sidan försöker ju EU öka EU-medborgarnas rörlighet på arbetsmarknaden och undanröja hinder. Å andra sidan blockerar unionen tillträde till skolor för barn till potentiella anställda vid olika institutioner och företag från hela EU. Vi måste hitta en lösning till problemet med att vissa skolor är trångbodda. Åtgärder måste också vidtas för barn med särskilda behov.

Jag ber till sist att ni ser över möjligheten att inrätta Europaskolor i de nya medlemsstaterna.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Fru talman! Synen på utbildning i Europaskolorna och den läroplan som leder fram till en europeisk studentexamen borde fungera som modell för en flerspråkig och mångkulturell utbildning i alla medlemsstater. Det ökande antalet studentutbyten inom europeiska utbildningsinstitutioner och globaliseringen av världsekonomin betyder att det sanna värdet av en europeisk studentexamen skulle kunna vara ett motiv till att göra den mer utbredd. Den borde erkännas av högre utbildningsinstitutioner i medlemsstaterna och i tredjeländer. Detta låter sig tyvärr inte göras utan en avsevärt högre finansiering.

I dagsläget uppfattas Europaskolorna som elitskolor som ofta utesluter barn vars föräldrar inte är EU-tjänstemän. Att utesluta en större del av samhället från möjligheten att dra fördel av Europaskolor strider mot målet att öka EU-medborgarnas rörlighet på arbetsmarknaden. Medlemsstaterna försöker ofta själva skapa ett nytt utbildningsväsende som ska förbereda ungdomar bättre på utmaningarna med globalisering och flexibla arbetsmarknader, medan Europaskolorna och den europeiska studentexamen har funnits länge. Framför allt har dessa skolor haft utmärkta resultat, så vi borde efterlikna dem så mycket som möjligt.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag talar inte bara i egenskap av ledamot av parlamentet, utan också i egenskap av före detta rektor. Jag undrar om jag vid kommissionsledamot Siim Kallas nästa möte med ministerrådet kan be honom växla några ord med den brittiske utbildningsministern för att ta reda på om denne eventuellt kan lära sig något av den framgångsrika modellen med Europaskolor. Han borde kanske främst fundera på om han kan riva upp den brittiska regeringens katastrofala beslut att införa frivillig språkundervisning, det vill säga att stryka europeiska språk från den brittiska läroplanen.

Han skulle för det andra kunna påminna utbildningsministern om att Europa har varit delat i ett halvt sekel, men nu har varit enat i 20 år. Kanske han kan föreslå sina läroplansrådgivare att de påminner nästa generation om Central- och Östeuropas historia och kultur, som Storbritannien tidigare hade mycket stora intressen i och faktiskt försökte stödja.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi borde inte bara betona kritiken från olika sidor mot den nuvarande förvaltningsmodellen. Jag anser att vi alla har en skyldighet att efter den här debatten förstå vad som står på spel, det vill säga det exempel Europaskolorna kan bli på det europeiska utbildningsområdet. Eftersom vi vill klara utmaningarna på det europeiska utbildningsområdet och i det hänseendet är måna om att god praxis ska råda är det absurt och motsägelsefullt att vi håller fast vid en nivå och en förvaltningsmodell som inte förmår möta de utmaningar vi står inför. Som jag ser det ger dagens debatt kommissionen tillräckliga incitament för att inse att vi måste se över våra skolor från grunden.

Erna Hennicot-Schoepges, frågeställare. - (FR) Fru talman! Jag har ytterligare två frågor till kommissionsledamoten. Han gav oss en siffra, men det är dagens siffra. Herr kommissionsledamot! Kommer anslagen också att öka i nästa budgetram? Finns det ett finansieringssystem som kan garantera att de här skolorna kan fortsätta fungera? I dagsläget saknas det tydligen 40 engelsklärare på grund av de ekonomiska problemen för den brittiska regeringen. Kan jag fråga vilken lösning som kan bli aktuell under sådana förhållanden? För det andra vill skolorna själva bli mer självständiga. Är ni positiv till ökad självständighet eller föredrar ni att behålla dagens system som är omständligt och ofta dåligt anpassat till lokala förhållanden?

Siim Kallas, *kommissionens vice ordförande*. – (EN) Fru talman! Flera mycket allvarliga och viktiga punkter har tagits upp.

För det första tänkte jag påminna er om att systemet med Europaskolor är helt oberoende. Det bygger på 1958 års avtal, men 1953 års stadga. Skolorna har egen styrelse, egna stadgar och alla regler beslutas av en styrelse. Kommissionen har bara en röst i styrelsen.

Vad gäller utbildningens innehåll är det helt och hållet styrelsens ansvar. Och allt detta, inklusive proportionerna mellan olika språksektioner och läroplanen, ligger helt hos Europaskolornas styrelse. Kommissionen har alltså inte mycket att säga till om.

Vad gäller finansieringen är detta det andra jag skulle vilja ta upp som svar på en mycket viktig fråga. Världstaterna står för infrastrukturen. Så skolorna byggs av Belgien, Tyskland och Frankrike och så vidare. Det ger oss en helhetsbild av de begränsningar vi står inför när det gäller att utveckla infrastrukturen.

Utbildningens innehåll, då? I sin inledning nämnde ledamoten att utbildningskvaliteten är hög – och det är den. Detta är en av kommissionens främsta prioriteringar – att ge allt stöd så att den här kvaliteten kan fortsätta att vara hög. Att Europaskolorna ger eleverna en utbildning som är uppskattad överallt är verkligen en viktig referenspunkt för europeiska skolsystem. Så jag har ingen information om att elever med utbildning från en Europaskola skulle ha några svårigheter att komma in på universitet efter avslutad utbildning, om de så önskar.

Beträffande lärare räknas de som en del av infrastrukturen; det är alltså medlemsstaterna som ser till att det finns lärare. Engelskalärare skickas till exempel från Storbritannien. Belastningen för de stora språken är med andra ord mycket högre. Vi, kommissionen – eller snarare EU:s budget – står för driftskostnaderna. Det ger oss en kombination som innebär ett ganska omständligt system. En målsättning är därför att reformera systemet och skapa tydligare ansvarsfördelning och finansieringsansvar. Ni förstår också problemen i Belgien, där en av de fyra skolorna fortfarande är tillfällig, vilket också påpekats här i dag. Byggandet av den fjärde skolan har senarelagts och vi för just nu en intensiv diskussion med den belgiska regeringen om detta.

Beträffande Europaskolornas öppenhet är huvudproblemet den europeiska studentexamen och certifieringen av skolor som vill kunna ge en europeisk studentexamen. Vi stöder denna tanke, som praktiskt tagit har antagits av styrelsen. Det finns alltså en grundbestämmelse. Frågan är bara hur det ska bli en realitet i medlemsstaterna. Än en gång har medlemsstaterna ansvaret. Det löser i viss mån problemet med olika elever.

I dag möter jag alltså parlamentet och jag hör era kommentarer om att kategori III måste avskaffas. Men jag träffar också regelbundet personal – hundratals människor – och de har förstås tydliga krav, nämligen att det måste finnas garantier för deras barns utbildning.

Det finns alltså ett krav – vilket också betonas mycket starkt i avtalet, tjänsteföreskrifterna och förordningen – på att bereda platser i skolorna. Därefter uppstår förstås frågan vem som ska fördela övriga lediga platser – och i Bryssel? Det blir allt svårare. Det här är en komplicerad fråga för mig. När den här kommissionen nyss hade tillträtt insisterade vi på tydlighet, för vår personals vidkommande. Därför har styrelsen tillsatt den centrala inskrivningsnämnden för att besvara frågorna.

Så ser alltså helhetsbilden ut. Jag upprepar att kommissionens inställning är att vi måste skapa klarhet i finansieringsfrågorna och tydligt dela på bördan, ha tydliga ansvarsområden, tydliga krav. Då kan vi också hitta bättre lösningar till infrastrukturfrågorna, men vi kan inte gå med på någon form av försämring av utbildningskvaliteten.

I några specifika frågor nämnde ledamoten funktionshindrade elever. Ni sa att det finns många sådana, men jag känner inte till att någon har nekats hjälp när föräldrar har begärt specialbehandling: den har alltid kunnat lämnas. Så om ni har uppgifter om att det finns dolda elever med funktionshinder, var vänlig lämna dessa uppgifter så att vi kan ta itu med frågan.

Och så frågan om ledamöternas assistenter: Ni känner till att just nu omfattas inte ledamöternas assistenter av tjänsteföreskrifterna eftersom de har en form av specialanställning vid parlamentet. Ni känner också till att förhandlingar pågår om att lösa det här och ta fram tydligare bestämmelser. Då kan vi också avgöra vad vi ska göra i fråga om tillträde till Europaskolorna för assistenternas barn.

Det här är alltså ungefär de frågor som tagits upp. Alla frågor – om religionsutbildning, språk osv. – ligger förstås under styrelsens ansvar. Kommissionen har bara en röst i styrelsen. Styrelsen tar frågorna på stort

allvar. Den har fört långa diskussioner om dem och jag kan garantera att Europaskolornas generalsekreterare är mycket uppmärksam på de olika språkens behov och på olika religiösa frågor. Detta är alltså deras ansvar.

En sak till: Parlamentet får gärna uppmärksamma medlemsstaterna på frågan om en europeisk studentexamen, och alla ledamöter av Europaparlamentet som har egna kontakter i sina hemländer får gärna uppmuntra medlemsstaternas utbildningsministrar att driva på denna fråga, för det är upp till dem att göra det. Vi har bestämmelser om hur vi ska gå vidare med den europeiska studentexamen. Det är nu upp till de nationella ministerierna att hitta intresserade skolor. Jag vet att det finns många som är intresserade, men de nationella myndigheterna har i många länder inte visat tillräckligt stor entusiasm inför det här projektet, som kan bli ett steg framåt och som verkligen kan bli en positiv händelse för den europeiska studentexamen, så att vi kan få Europaskolor som inte bara ligger i Bryssel, utan finns överallt – i nya medlemsstater och gamla. Det här är en symbol för Europa. Studentexamen och europeisk utbildning är en beståndsdel i vår struktur.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Jag önskar alla en god europeisk språkdag i morgon!

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag samtycker till de olika lösningar som föreslagits för reformen av Europaskolorna. Jag har en privilegierad ställning som utvecklingsutskottets föredragande i ärendet gemenskapsprogrammet Erasmus, vilket gör att jag med eftertryck betonar behovet av en flerspråkig och flexibel modell för Europaskolorna, där undervisningen på modersmålet behålls (och ges av lärare med språket som modersmål), men som samtidigt är densamma för alla, oavsett klasstillhörighet.

Den europeiska studentexamen blir det första instrumentet. Därefter följer de möjligheter som Erasmus ger att garantera verklig rörlighet för eleverna, i Europa och senare i hela världen. Undervisningens viktiga roll för den sociala, kulturella och språkliga integreringen av nya studenter och för att nå utmärkta språkliga resultat måste stimuleras med stöd av intensivkurser (vilket från 2001 till i dag har lyfts fram genom Europeiska språkdagen, som firas den 26 september varje år).

Jag anser att samarbete mellan de nuvarande Europaskolorna och regionala grundskolor och gymnasier är en grundläggande förutsättning för att utveckla ett nytt system för Europaskolorna, men jag kan inte dölja min oro för framtiden för de italienska regionala skolorna, som till följd av den nya så kallade Gelminireformen mycket väl kan försvinna i vissa mindre och geografiskt missgynnade samhällen.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (EN) De processer som EU de senaste decennierna inlett och det ständigt föränderliga utbildningssystemet har inneburit att en ny syn på Europaskolornas roll och betydelse måste diskuteras. Den senaste EU-utvidgningen till 27 medlemsstater och tillhörande utökning av EU-personalen visar att en välreformerad Europaskola har blivit en högprioriterad fråga.

För att förbättra Europaskolornas framtida förväntningar måste vi närma oss de känsliga frågor som utmanar det nuvarande systemet och definiera problemen så att vi kan göra de förändringar som kan behövas. Det finns därför en stor efterfrågan på en ny och omfattande reform av Europaskolorna så att de blir mer konkurrenskraftiga och öppna på EU-nivå och så att hela syftet med dem formas på ett modernare sätt.

Genomförandet av principen om icke-diskriminering samtidigt som vi ger eleverna de grundläggande friheterna måste stå i centrum för det nya systemet så att det blir helt operativt och gynnar dem. Finansieringen av Europaskolorna måste ändå omvärderas i fråga om icke-särskiljande åtgärder för eleverna och avskaffad uppdelning i olika kategorier.

14. Inkomna dokument: se protokollet

15. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

16. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

17. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

18. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.05.)

BILAGA (skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 14 från Marian Harkin (H-0644/08)

Angående: Arbetstidsdirektivet

Efter att rådet för sysselsättning och sociala frågor den 9 juni 2008 enades om att göra en översyn av arbetstidsdirektivet och det franska ordförandeskapets nyliga åtaganden att samarbeta nära med Europaparlamentet för att anta den kompromiss man kommit fram till undrar jag vad rådet anser ska gälla för den längsta period en person får arbeta utan rast inom ramen för vårdarbete - håller rådet med om att det nuvarande direktivet inte beaktar de hinder som informella vårdare står inför när de försöker få ersättare att täcka helgen för att själva kunna få ledigt, eftersom det krävs två betalda vårdare för att täcka helgledigheten för en vårdare?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Det är en mycket teknisk fråga. Detta får dock inte överskugga den politiska aspekten av det problem som du tar upp. Det gäller arbetstiden för vårdare.

Man måste skilja mellan två fall:

För det första vårdare med anställningskontrakt: rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 september 2008 (efter rådets överenskommelse den 9 juni) har just överlämnats till parlamentet för andrabehandling. Där föreskrivs att den tid då en vårdare inte aktivt arbetar inte kan betraktas som arbetstid eller tas med vid beräkningen av vilotiden per dag eller vecka, såvida inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning, kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens partner.

När det gäller kompensationsledighet följer rådet den allmänna principen att arbetstagare ska beviljas kompensationsledighet om de inte kan ta ut normala viloperioder. Här är det medlemsstaterna som beslutar om efter vilken rimlig tidsperiod som arbetstagarna ska beviljas motsvarande kompensationsledighet.

För det andra "informella" vårdare, dvs. frivilliga personer som inte har anställningskontrakt och som inte får betalt. Deras situation omfattas inte av EU-rätten. Den politiska överenskommelse som rådet uppnådde den 9 juni 2008 ändrade inte EU-rätten. Det innebär att bestämmelserna om arbetstid och om kompensationsledighet inte är tillämpliga på sådana vårdare. Det franska ordförandeskapet kommer att samarbeta nära och konstruktivt med Europaparlamentet för att nå en uppgörelse så snart som möjligt om detta viktiga direktiv.

*
* *

Fråga nr 15 från Bernd Posselt (H-0647/08)

Angående: EU:s närvaro i Kosovo

Hur ser rådet på det aktuella läget i Kosovo, och vilka konkreta framsteg har EU:s ökade närvaro inneburit där?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Generellt sett är läget i Kosovo nu lugnt och stabilt. Under de sju månaderna sedan självständighetsförklaringen har de värsta scenarierna undvikits och efter en mycket svår inledningsperiod har situationen överlag utvecklats bättre än väntat.

I stor utsträckning har det hittills varit möjligt att undvika incidenter mellan olika folkgrupper, som skulle riskera att försämra det rådande politiska klimatet, även om vissa sammanstötningar har inträffat i Suvi Do, en region med albansk majoritet norr om floden Ibar, nära staden Mitrovica, samt nyligen, den 27 och 28 augusti, i Kosovska Mitrovica.

Mycket återstår dock att göra på plats på det politiska området. Kosovomyndigheterna, som har antagit en stor del av den lagstiftning som krävs enligt den övergripande regleringsplanen, måste öka sina ansträngningar för att infria sina åtaganden mot det internationella samfundet.

Läget i norr är fortsatt svårt. Ett antal allvarliga incidenter inträffade i augusti, men FN:s uppdrag i Kosovo (UNMIK) lyckades klara av dem och förhindra att situationen blev okontrollerbar.

Dessa incidenter visar dock att känslorna fortfarande är inflammerade i norra Kosovo och att det internationella samfundet måste bevaka läget noga och hålla kontakt med Belgrad och de serbiska makthavarna i Kosovo.

I norr är tillämpningen av rättsstatsprincipen fortfarande mycket bräcklig och utplaceringen av EU:s rättsstatsuppdrag i Kosovo kommer att förbättra läget betydligt på plats.

Med hänsyn till att de ekonomiska utsikterna är ganska mörka och att BNP per person fortfarande är den lägsta i Europa var den givarkonferens som kommissionen arrangerade i Bryssel den 11 juli 2008 av stor betydelse för stabiliteten i Kosovo. Resultatet av konferensen överträffade alla förväntningar och innebar löften från givarna om totalt 1,238 miljarder euro, varav 285 miljoner från medlemsstaterna och 508 miljoner från kommissionen.

*
* *

Fråga nr 16 från Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Angående: Nya provokationer från f.d. jugoslaviska republiken Makedonien mot Grekland

F.d. jugoslaviska republikens premiärminister Nikola Gruevski har skickat en skrivelse till Greklands premiärminister Kostas Karamanlis där han upprepar den oacceptabla ståndpunkten att det skulle finnas en makedonsk minoritet i Grekland. Denna skrivelse är en ny provokation. Den bekräftar att den imperialistiska kampen på Balkan även präglas av utpressning och uttalanden med underförstådda territoriella krav, t.ex. detta påstående att det skulle finnas en makedonsk minoritet i Grekland.

Tar rådet avstånd från Nikola Gruevskis åtgärd? Motsätter sig rådet gränsförändringar på Balkan och anser rådet att sådana uttalanden och ståndpunkter som framförts av Nikola Gruevski kan ha farliga konsekvenser för folken på Balkan?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Rådet har inte gjort något uttalande om en skrivelse från premiärminister Nikola Gruevski till premiärminister Kostas Karamanlis. I detta sammanhang framhåller rådet att det är viktigt att upprätthålla goda grannskapsförbindelser, inbegripet en förhandlingslösning om namnfrågan som är godtagbar för alla parter.

*
* *

Fråga nr 17 från Mairead McGuinness (H-0650/08)

Angående: Flexibiliteten inom ramen för euroområdet stabilitets- och tillväxtpakt

Anser rådet att de nuvarande finansiella bestämmelserna för euroområdet är tillräckligt flexibla för att regeringarna ska kunna sätta in åtgärder när ekonomin är i gungning och samtidigt tillräckligt strikta för att garantera hållbara statsfinanser?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Efter antagandet i juni 2005 av två förordningar om ändring av förebyggande och avskräckande bestämmelser i stabilitets- och tillväxtpaktens skatteregler samt en ny uppförandekod för dess genomförande förklarade rådet att det var nöjt med hur den reviderade paktens regler fungerar. Syftet med revisionerna, som föranleddes av ändringar i paktens regelverk, var att anpassa skattereglerna till EU-medlemsstaternas ekonomiska krav för att beakta deras olikartade situationer och svängningarna i ekonomin från en tid till en annan.

På den reviderade paktens första årsdag den 11 juli 2006 antog rådet slutsatser om hur skattereglerna fungerade. Rådet konstaterade följande: "Sammantaget kan det första årets erfarenhet av den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten bedömas som positiv."

Den 3 juni 2008 mottog rådet kommissionens meddelande EMU@10 – Framsteg och utmaningar efter 10 år av den ekonomiska och monetära unionen. Vid framläggandet av detta meddelande bekräftade kommissionen att den inte planerade att föreslå några ändringar av stabilitets- och tillväxtpaktens skatteregler.

Rådet kommer att diskutera detta meddelande vid sitt möte den 7 oktober i år.

Det bör konstateras att ekonomi- och finansministrarna samt centralbankscheferna vid sitt informella möte i Nice den 12–13 september stödde ordförandeskapets förslag att komma med en samordnad reaktion på det ekonomiska läget i Europa. Särskilt när det gäller budgetfrågor bör medlemsstaterna låta de automatiska stabilisatorerna göra sitt för att stödja den ekonomiska aktiviteten utan att för den skulle ge upp försöket att kontrollera utgifterna och iakttä underskottsgränsen på tre procent.

*
* *

Fråga nr 18 från Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)**Angående: Förslag till rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt**

I förslaget till rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt (KOM(2008)0078) finns det en bestämmelse om att punktskattebelagda varor inte ska anses ha släppts för konsumtion om de förstörs fullständigt eller vid oåterkalleliga förluster, även förluster som är ofrånkomliga med hänsyn till varornas beskaffenhet, vilket innebär att de befrias från punktskatt.

Anser rådet att det är rimligt att föreskriva att förstörelsen eller den oåterkalleliga förlusten måste ske till följd av oförutsägbara händelser eller force majeure, eller med hänsyn till varornas beskaffenhet? Avsaknaden av en objektiv specifikation kan leda till missbruk från de skattskyldigas sida.

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Bestämmelsen om förstörelse eller oåterkallelig förlust, inbegripet ofrånkomlig förlust med hänsyn till varornas beskaffenhet, av punktskattebelagda varor ingår i förslaget till direktiv om allmänna regler för punktskatt.

Det förslaget har vid flera tillfällen diskuterats av rådets organ men diskussionerna har ännu inte lett till något resultat. Inom parentes sagt konstaterar jag att Europaparlamentet inte heller har avgett något yttrande om saken.

*
* *

Fråga nr 19 från Paulo Casaca (H-0653/08)**Angående: Australien överväger rättsliga åtgärder mot Irans president**

Enligt nyhetsbyrån AFP den 14 maj ska Australiens premiärminister Kevin Rudd ha förklarat att Australien överväger att stämma Irans president inför Internationella domstolen för att ha uppmanat till våld mot staten Israel.

Irans president Mahmoud Ahmadinejad hade hotat att utplåna den judiska staten och den australiska regeringen rådgjorde med juridiska experter om möjligheten att inleda ett rättsligt förfarande mot Ahmadinejad vid Internationella domstolen i Haag, enligt premiärminister Kevin Rudd.

”Den iranske presidentens upprepade och uppseendeväckande antisemitiska uttalanden där han uttrycker en vilja att utplåna den moderna staten Israel från kartan är chockerande enligt alla måttstockar för internationella relationer”, uppgav han för Sky News.

Har rådet ännu analyserat möjligheten att stödja det australiska initiativet

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Rådet har vid ett otal tillfällen fördömt de iranska ledarnas antiisraeliska och antisemitiska uttalanden samt uttalanden där förintelsen förnekas, särskilt av Irans president. Rådet anser att sådana uttalanden är oacceptabla och skadliga och beklagar alla uppmaningar till våld och förintelse från vilken stat det än må vara.

Rådet har inte diskuterat ledamotens fråga om den australiska regeringens avsikter.

*
* *

Fråga nr 20 från Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)**Angående: Utvecklingen i Turkiet**

Den politiska krisen i Turkiet har kulminerat i att pensionerade arméofficerare har arresterats, anklagade för att försöka destabilisera Turkiet vid en tidpunkt när förfarandena pågår i landets högsta domstol för att förbjuda regeringspartiet och avsätta landets sittande president och premiärminister.

Vad anser rådet om utvecklingen i Turkiet? Anser rådet att utvecklingen kan komma att påverka medlemskapsförhandlingarna? I så fall, hur?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Vi följer utvecklingen av situationen i Turkiet mycket noga. Jag vill framhålla att EU:s allmänna ståndpunkt om respekten för de grundläggande demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna är helt klar. Som kandidatland måste Turkiet uppfylla de politiska Köpenhamnskriterierna, särskilt vad gäller stabilitet hos de institutioner som garanterar demokrati och respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna.

EU fäster stor vikt vid dessa frågor, som också ingår i den pågående reformprocessen i Turkiet. Eftersom rådet i sina slutsatser av den 10 december 2007 på nytt bekräftade att takten i förhandlingarna är beroende framförallt av de framsteg som Turkiet gör i att inleda och avsluta arbetet med riktmärken och villkor som föreskrivits i förhandlingarna, bland annat genomförandet av anslutningspartnerskapet. Enligt villkoren i partnerskapet måste Turkiet fortsätta reformprocessen och sträva efter att förbättra läget ytterligare i fråga om respekten för frihets-, demokrati- och rättsstatsprinciperna samt de grundläggande mänskliga rättigheterna och friheterna.

På EU:s vägnar beaktade ordförandeskapet beslutet och uppmanade alla inblandade att lösa sina meningsskiljaktigheter i en anda av dialog och kompromiss, under iakttagande av rättsstatsprincipen och

de grundläggande friheterna. Ordförandeskapet angav också i den förklaringen att EU, som är mycket uppmärksam på institutionernas demokratiska funktionssätt, kommer att fortsätta att noga följa läget i Turkiet.

Rådet välkomnar att den turkiska regeringen på nytt bekräftat redan gjorda åtaganden och uppgett att den avser att fortsätta reformprocessen och ta itu med rådande brister. Rådet hoppas att dessa åtaganden snabbt kan omsättas i effektiva, konkreta åtgärder. De sedan länge motsedda reformerna, särskilt inom nyckelområden som yttrande- och religionsfrihet, är frågor där Turkiet snarast måste göra framsteg. Så som rådet konstaterade i sina slutsatser av den 10 december 2007 krävs också betydande ytterligare insatser inom andra områden, exempelvis reform av rättsväsendet, bekämpandet av korruption, minoriteternas rättigheter och stärkandet av kulturella rättigheter, kvinnors, barns och fackföreningars rättigheter samt civil kontroll över militären. Dessa frågor diskuteras också regelbundet i de politiska samtalen med Turkiet, senast vid ministertrojkans möte i Bryssel den 15 september.

Med hänsyn till ovanstående kan rådet försäkra ledamoten om att EU kommer att fortsätta att nära följa läget i Turkiet och att rådet kommer att ta upp dessa frågor på alla nivåer där de är relevanta.

*
* *

Fråga nr 21 från Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Angående: Attacken mot indiska ambassaden i Kabul

Indien spelar en betydande roll i Afghanistan och är en oerhört viktig faktor för Afghanistans säkerhet och stabilitet. Indiens bidrag till återuppbyggnaden av Afghanistan har haft oerhörd betydelse för regionen. Den indiska regeringen har bidragit med över 750 miljoner dollar till Afghanistan sedan talibanernas fall 2002. Det finns också tusentals indiska medborgare i landet som arbetar med att använda dessa fonder till att förbättra det afghanska folkets liv genom grundläggande projekt för kapacitets- och institutionsuppbyggnad, till exempel återuppbyggnad och slutförande av vattenverket vid Salmafördämningen i Heratprovinsen.

Den 7 juli utsattes indiska ambassaden i Kabul för en attack. Vilka politiska åtgärder kommer EU att vidta mot bakgrund detta för att ge såväl den indiska som den afghanska regeringen sitt fulla stöd i arbetet med att bringa förövarna av denna ondsinta attack inför rätta?

I samband med den internationella konferens för Afghanistan som hölls i Paris i juni i år gav EU uttryck för ett mer omfattande åtagande att stärka de afghanska institutionerna och öka säkerheten i Afghanistan, förutom ett antal andra mycket viktiga åtaganden. Kan rådet ange hur det avser att fortsätta arbeta med den afghanska regeringen och andra parter som exempelvis Indien för att uppnå en situation där den grundläggande kapacitets- och institutionsuppbyggnad som redan pågår faktiskt får fäste?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Europeiska unionen fäster stor vikt vid sitt strategiska partnerskap med Indien. Vi inser hur stora framsteg som gjorts när vi ser tillbaka på de senaste åtta åren, sedan det första toppmötet mellan EU och Indien hölls i Lissabon.

– Förbindelserna mellan EU och Indien har mer eller mindre förändrats helt. Framför allt har vi gjort påtagliga framsteg sedan vår gemensamma handlingsplan antogs 2005, vilket bidrog till att bredda dialogen mellan EU och Indien till nya områden och öka kontakterna mellan experter.

– Dialogen mellan EU och Indien om säkerhet ger möjlighet till regelbundna samråd om säkerhetsfrågorna i världen och på regional nivå för att kunna förbättra den ömsesidiga förståelsen och identifiera tänkbara samarbetsområden. Samtalen om Afghanistan ingår i dessa samråd och är ett av de områden där EU betraktar Indien som en viktig deltagare.

– Så som angavs i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 bör vi "särskilt sträva efter att utveckla strategiska partnerskap med Japan, Kina, Kanada och Indien samt med alla dem som delar våra mål och värden och är beredda att agera för att stödja dem".

– I sitt gemensamma uttalande efter toppmötet 2007 mellan EU och Indien uttryckte de båda parterna sitt starka stöd för ett självständigt, demokratiskt och pluralistiskt Afghanistan. De bekräftade sitt oförminskade åtagande att inom ramen för Afghanistanöverenskommelsen hjälpa den afghanska regeringen att stabilisera och bygga upp landet.

– De välkomnade att Afghanistan anslöt sig till Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) som dess åttonde medlem vid det fjortonde toppmötet i Delhi i april 2007 och den andra regionala ekonomiska samarbetskonferensen i New Delhi i november 2006. De konstaterade att även om mycket har uppnåtts under de senaste åren återstår oerhörda problem för framtiden.

– Parterna uttryckte därför sin oro över säkerhetssituationen i Afghanistan på grund av ökande terrorism- och narkotikarelaterade aktiviteter och den fara som denna utveckling utgör för stabiliteten i Afghanistan och regionen. De upprepade att ett konsekvent och enat internationellt åtagande fortfarande var av yttersta vikt och kom överens om att fortsätta att samarbeta och samordna sina insatser för att ge större kraft åt den processen.

– Rådet är medvetet om det viktiga bidrag Indien ger till regional stabilitet i södra Asien och uppskattar landets konstruktiva och erkända roll i Afghanistan. Rådet är mycket uppmärksamt på alla signaler från Indien om att landet önskar stärka sina förbindelser med EU, inbegripet inom utrikes- och säkerhetspolitikens område. Så som EU har sagt vid upprepade tillfällen i sina kontakter med Indien är EU redo att inleda närmare förbindelser, exempelvis inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och om Afghanistan.

*
* *

Fråga nr 22 från Sarah Ludford (H-0662/08)

Angående: Grundläggande rättigheter

Kan rådet bekräfta att medlemsstaterna håller på att överväga att införa konsekvensbedömningar, särskilt med tanke på de grundläggande rättigheterna, innan förslag till lagar läggs fram?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Som ledamoten kanske känner till finns det i punkterna om konsekvensbedömning i det interinstitutionella avtalet om lagstiftning som antogs 2003⁽²⁾ ingen hänvisning till rättsakter som läggs fram på initiativ av medlemsstaterna i enlighet med avdelning VI i EU-fördraget.

Den gemensamma interinstitutionella metoden för konsekvensbedömningar från 2005 gäller endast konsekvensbedömningar som kommissionen utarbetar för sina egna förslag och förslag från Europaparlamentet och rådet när de anser det lämpligt och nödvändigt för lagstiftningsprocessen innan en materiell ändring av ett kommissionsförslag antas.

I sitt meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén i november 2006, "En strategisk översyn av programmet 'Bättre lagstiftning' i Europeiska unionen"⁽³⁾, angav kommissionen att den hoppades att institutionerna i samband med 2008 års översyn av den gemensamma metoden för konsekvensbedömningar kan enas om att genomföra konsekvensbedömningar av medlemsstaternas initiativ inom ramen för avdelning VI i EU-fördraget (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete).

I sitt meddelande från januari 2008 om den andra strategiska översynen av bättre lagstiftning i Europeiska unionen⁽⁴⁾ angav kommissionen att den vid översynen av den gemensamma metoden för konsekvensbedömningar förväntade sig ett åtagande om att genomföra konsekvensbedömningar av medlemsstaternas initiativ inom ramen för avdelning VI i EU-fördraget.

(2) EUT C 321, 31.12.2003.

(3) KOM(2006)0689 slutlig.

(4) KOM(2008)0032 slutlig.

När medlemsstaterna tar sådana initiativ är de för närvarande inte skyldiga att för rådet och andra institutioner lägga fram de konsekvensbedömningar de har gjort under planeringen av initiativen.

I den aktuella översynen av den gemensamma metoden för konsekvensbedömningar måste man överväga om konsekvensbedömningar av medlemsstaternas initiativ ska genomföras av den eller de berörda medlemsstaterna själva eller av institutionerna, och i så fall av vilken av dem.

Rådet framhåller att i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget ska unionens institutioner respektera de grundläggande rättigheterna, som garanteras av europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, när de utövar de befogenheter som fördragen ger dem, oavsett om dessa befogenheter utövas på initiativ av en medlemsstat.

*
* *

Fråga nr 23 från Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)

Angående: Standardisering av anslutningskontakter för olika mobiltillbehör

Under senare år, i samband med den stadigt ökande användningen av mobiltelefoner, har telefonernas standarder ständigt ändrats (till och med mellan modeller från ett och samma märke). Detta gör att kunderna helt i onödan tvingas lägga mer pengar på tillbehör.

Denna brist beror till största delen på avsaknaden av en enhetlig standard för anslutningskontakter för olika mobiltillbehör (laddare, headset, datakablar) som skulle gälla för alla olika mobilmärken. Monopoliseringen av tillbehören leder naturligtvis till att konkurrensen snedvrids, vilket i sin tur inverkar på kvalitén och trissar upp priserna.

En standardisering av tillbehörens anslutningskontakter (låt säga till USB-kontakter) skulle leda till minskade kostnader, underlätta mobila kommunikationstjänster samt öka konsumentskyddet, konkurrensen och efterfrågan på mobila tjänster. Dessutom skulle mängden avfall från elektrisk och elektronisk utrustning minska, såväl som energi-, material- och resursförbrukningen.

Vilka inledande åtgärder kommer att vidtas under det franska ordförandeskapet så att vi kan börja arbeta för en harmonisering av gemenskapsbestämmelserna inom detta område och övertyga alla intressenter om att denna åtgärd är i allmänhetens intresse?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Rådet har inte fått något förslag från kommissionen om den fråga som ledamoten tar upp. Rådet kan därför inte besvara frågan.

*
* *

Fråga nr 24 från Ryszard Czarnecki (H-0669/08)

Angående: Harmonisering av företagsbeskattning

Kommer rådet under det franska ordförandeskapet att vidta åtgärder för att harmonisera systemen för företagsbeskattning?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Som bekant fäster det franska ordförandeskapet stor vikt vid en välfungerande inre marknad. När det gäller beskattning kan rådet endast handla enhälligt på grundval av ett förslag från kommissionen. Rådet har hittills inte fått något förslag från kommissionen om harmonisering av företagsbeskattningen.

*
* *

Fråga nr 25 från Paul Rübig (H-0672/08)

Angående: Diskriminering av små och medelstora företag genom certifieringar

Ett mindre snickeriföretag i den österrikiska delstaten Niederösterreich har sedan flera tiotal år tillbaka varit känt för sin ytterst höga kvalitet. Till följd av en gemenskapsförordning kan företaget numera tillverka dörrar endast om det låter certifiera en modelltyp för dem. För närvarande gäller certifieringskravet endast ytterdörrar, men det kommer snart att gälla för innerdörrar med. Certifikatet kostar ca 10 000 EUR och hänför sig bara till en enda modelltyp. Om kunden köper utan detta certifikat har han anspråk på ersättning i händelse av bristfälligheter och enligt produktansvarslagen förfaller dessa anspråk först efter trettio år. Eftersom företaget genom sin branschorganisation tillverkar endast ett fåtal ytterdörrar och dessa vanligtvis tillverkas enligt individuella specifikationer för inmontering i samband med sanering av gamla fastigheter lönar det sig inte med sådan certifiering och företaget har inte råd med ett större antal typer (certifieringar). I och med att rättsakten ska börja gälla också för innerdörrar hotar situationen att bli liknande med avseende på dem. Följden av allt det här blir att små och medelstora företag – som lever just på specialtillverkningar och sin individuella karaktär – trängs undan från marknaden.

Varför finns det inte här några undantag eller lättnader för små och medelstora företag, som inte deltar i konkurrensen på europeisk nivå?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

För att besvara Paul Rübig's fråga måste det franska ordförandeskapet först förklara att enligt gällande gemenskapsregler, dvs. direktiv 89/106/EEG i dess ändrade lydelse⁽⁵⁾, måste byggprodukter överensstämja med harmoniserade europeiska standarder om sådana finns. Det innebär att tillverkaren måste utarbeta en prestandadeklaration innan en viss produkt släpps ut på marknaden, vilket säkerligen medför kostnader, men som också ger tillträde till den inre marknaden bestående av de tjugosju medlemsstaterna i EU och de tre EFTA-medlemsstater som är part i EES-avtalet.

Paul Rübig känner säkert till att parlamentet och rådet för närvarande överväger ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om harmoniserade villkor för utsläppande av byggprodukter på marknaden⁽⁶⁾. Den förordningen kommer att ersätta direktiv 89/106/EEG. I enlighet med artikel 4 i förslaget behöver lokala, regionala eller nationella myndigheter inte fastställa krav för en produkts väsentliga egenskaper även om det finns harmoniserade standarder. I så fall är tillverkaren, oavsett om det är ett litet, medelstort eller stort företag, inte skyldig att utarbeta en prestandadeklaration. De behöriga myndigheterna kan därför inte föreskriva villkor för utsläppande av en produkt på en viss marknad. Detta torde inte skapa några problem för gränsöverskridande handel, eftersom tillverkare som vill sälja i ett annat område där myndigheterna har fastställt villkor under alla omständigheter måste utarbeta en prestandadeklaration.

Det är således Europaparlamentets och rådets sak att välja att stödja det förslag som kommissionen lagt fram för att lösa problem av det slag som Paul Rübig beskriver eller att komma överens om ett annat system.

*
* *

(5) Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (EGT L 40, 11.2.1989, s. 12), som ändrats genom rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993 (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(6) Rådets dokument 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 – KOM(2008)0311 slutlig.

Fråga nr 26 från Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)**Angående: Frihandelsavtal mellan EU och Georgien**

Vid det besök som en delegation från Europaparlamentet gjorde i Georgien tidigare denna sommar enades man om ett ovanligt förslag om att påskynda ett frihandelsavtal mellan EU och Georgien således att det kan slutas före årets slut. I ljuset av den senaste händelseutvecklingen, håller rådet med om att ett sådant avtal bör ingås så snabbt som möjligt? Vad har rådet gjort för att åstadkomma detta under det franska ordförandeskapet?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

I sina meddelanden KOM(2006)0726 och KOM(2007)0774 beskriver Europeiska kommissionen tydligt de förutsättningar och grundprinciper som ligger bakom frihandelsavtalen med de stater som är partner i Europeiska grannskapspolitiken.

När det gäller Georgien ordnade kommissionen 2007 en oberoende undersökning av genomförbarheten och de ekonomiska konsekvenserna av frihandelsavtalet, vars resultat offentliggjordes i maj 2008. Slutsatserna från undersökningen var att ett sådant avtal skulle vara givande för Georgien endast om det blev ett komplett och heltäckande avtal. Eftersom Georgien redan drar fördel av det allmänna preferenssystemet (GSP+) som ger viktiga fördelar, skulle ett frihandelsavtal inte ge så mycket mervärde. Undersökningen visade också att Georgien för närvarande inte kan uppfylla de nödvändiga villkoren för ingående av ett fullständigt och heltäckande frihandelsavtal med hänsyn till dess begränsade kapacitet att genomföra de nödvändiga reformerna.

Det är uppenbart att efter händelserna i augusti behöver Georgien extra stöd från EU. EU är berett att reagera på situationen inte bara genom att hjälpa till i återuppbyggnaden av landet utan även genom att stärka sina förbindelser med Georgien inom området för ekonomiskt samarbete med andra. I sina slutsatser av den 1 september framförde Europeiska rådet EU:s åtagande om att etablera närmare förbindelser med Georgien "inbegripet viseringslättnader och ett eventuellt upprättande av ett fullständigt och heltäckande frihandelsområde så snart som villkoren är uppfyllda"⁽⁷⁾.

Rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) antog vid sitt möte den 15–16 september slutsatser om Georgien och välkomnade "kommissionens åtagande om att stärka förbindelserna mellan EU och Georgien, särskilt genom att påskynda förberedelsearbetet för viseringslättnader och om återtagande samt om frihandel"⁽⁸⁾.

Rådet kommer att fortsätta att arbeta mot det målet i syfte att utforska möjligheterna till framsteg mot ett fullständigt och heltäckande avtal med Georgien, särskilt när det gäller att fastställa om teknisk eller annat bistånd skulle kunna hjälpa Georgien att uppfylla de nödvändiga villkoren för ett sådant avtal.

*
* *

Fråga nr 27 från Pedro Guerreiro (H-0680/08)**Angående: Installering av delar av Förenta staternas antimissilsystem i Europa**

Inom ramen för den ökande upprustningen och militariseringen av de internationella förbindelserna, där Förenta staterna och dess Natoallierade tar täten, vill den amerikanska regeringen installera komponenter av sitt antimissilsystem i Europa. Detta innebär för övrigt ett brott mot gällande fördrag. Ett avtal med den polska regeringen har nyligen undertecknats för att genomföra detta mål. Den här typen av beslut leder till en ny militär upptrappning på den europeiska kontinenten - vad anser rådet således om planerna och avtalet?

(7) Europeiska rådets extra möte i Bryssel den 1 september 2008, ordförandeskapets slutsatser (dok. 12594/08).

(8) Rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) 15–16 september 2008, rådets slutsatser om Georgien (dok. 13030/08).

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

EU anser att spridningen av massförstörelsevapen och missiler utgör ett växande hot mot freden och den internationella säkerheten. Det finns anledning att fundera över hur vi bör reagera. EU ger ett helljärtat bidrag till detta i samband med genomförandet av EU:s strategi från 2003 mot vapenspridning.

När det gäller avtalen mellan Förenta staterna, Polen och Tjeckien genomförs genom dessa bilaterala avtal det amerikanska projektet att installera delar av en tredje missilförsvarsanläggning i Europa. Rådet har inte uttryckt någon ståndpunkt om saken. Jag vill endast påpeka att tvärt emot vad ledamoten hävdar strider de avtal som Förenta staterna undertecknat inte mot internationella avtal eller åtaganden.

*
* *

Fråga nr 28 från Olle Schmidt (H-0686/08)**Angående: Marocko och Västsahara**

President Sarkozy har i ett flertal uttalanden yttrat att han gärna ser att Marocko som land tilldelas särskild status, vilket skulle ge landet tillgång till vissa EU-organ och en mer privilegierad status än genom de associationsavtal som idag gäller. Presidenten har också meddelat att han anser att Marocko ska förbli ett av de länder som mottar mest bistånd från EU. Jag har tidigare kritiserat EU:s biståndspolitik för att vara allt för flat mot diktaturer, och den kritiken gäller även här. Västsahara har stått på FN:s lista av länder som ska avkoloniseras sedan 1966, men alla försök att ge de ockuperade västsaharierna möjlighet att själva bestämma över sitt öde genom en folkomröstning har saboterats av Marocko. Kungahusets makt över parlamentet är så stort att Marockos statskick i bästa fall kan liknas vid en skendemokrati.

Avser rådets ordförande kräva någon form av motprestation av Marocko för att det ska belönas med särskild status?

Har rådets ordförande för avsikt att diskutera Västsahara med Rabat under förhandlingarna?

Har rådets ordförande för avsikt att föra upp frågan om Västsahara med EU:s statschefer under det franska ordförandeskapet?

Kan rådets ordförande precisera vilken roll han ser för Marocko i den tilltänkta Medelhavsunionen?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Marocko har fattat ett strategiskt beslut om att inleda närmare förbindelser med EU. EU och Marocko har börjat bygga upp ett allt närmare partnerskap inom en rad områden. Partnerskapet ingår i den allmänna ramen av europeiska grannskaps- och associeringsavtal mellan EU och Marocko.

Partnerskapet med Marocko bygger redan på ett åtagande om vissa gemensamma värden. Relationerna mellan EU och Marocko grundas på respekt för demokratiska principer, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Vidare har Marocko godkänt att en underkommitté om de mänskliga rättigheterna upprättas i dess politiska dialog med EU. Dessa värden bekräftades i handlingsplanen EU-Marocko inom EU:s grannskapspolitik 2005. Marocko är dessutom en viktig partner i Barcelonaprocessen: Medelhavsunionen. Landet har också spelat en mycket positiv och konstruktiv roll från allra första början. Vi räknar med att Marocko ska stödja det initiativ, som inleddes under Paristoppmötet om Medelhavet den 13 juli, i fråga om definitionen av en institutionell struktur för partnerskapet och konkreta och påtagliga projekt i regional skala.

Problemen härvid, exempelvis läget i Västsahara och dess konsekvenser, står i förgrunden för alla möten som hålls inom ramen för den bilaterala politiska dialogen. Rådet stöder till fullo Manhassetförhandlingarna och den process som inleddes förra året genom säkerhetsrådets resolutioner nr 1754 och 1783. Rådet stöder

också helt den senaste resolutionen från säkerhetsrådet, 1813, som antogs enhälligt den 30 april 2008, och där parterna uppmanas att vara realistiska och visa en kompromissanda och att inleda verkliga förhandlingar.

Rådet anser att det är viktigt att förhandlingarna, under överinseende av FN:s generalsekreterare, kan uppnå en rättvis, varaktig och ömsesidigt godtagbar lösning i enlighet med FN:s resolutioner. Samtidigt anser rådet att parterna borde gå över till en mer konkret förhandlingsfas och visa återhållsamhet, pålitlighet, realism, beslutsamhet och kompromissanda.

*
* *

Fråga nr 29 från David Martin (H-0688/08)

Angående: Avtalet om ekonomiskt partnerskap med Cariforum-staterna - tillbakadragande av förordning

Kan rådet – med hänvisning till ett uttalande av förste sekreteraren för kommissionens kontor i Jamaica, vilket återgavs i tidningen Jamaica Gleaner den 29 augusti – bekräfta att den förordning som reglerar Cariforum-staternas prioriterade tillträde till EU-marknaden inte kommer att löpa ut, utan att det krävs ett beslut av rådet innan förordningen kan dras tillbaka?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Förordningen om marknadstillträde för AVS-länderna⁽⁹⁾ erbjuder möjligheter för marknadstillträde för de länder med vilka ett ekonomiskt partnerskapsavtal håller på att förhandlas fram eller har slutits. Om en AVS-stat beslutar att den inte vill förhandla om eller ingå ett avtal om ekonomiskt partnerskap inom en rimlig tid, eller om den säger upp ett partnerskapsavtal, kan rådet stryka den staten från förordningens förteckning över förmånsländer. Detta skulle i praktiken kräva att rådet antar en rättsakt på förslag från kommissionen.

*
* *

Fråga nr 30 från Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Angående: Mord på civila i Afghanistan

I internationell press kan vi läsa om hur det de senaste månaderna skett en daglig ökning av antalet fall där civila, i synnerhet små barn, dödats i militäroperationer som utförts gemensamt av Natos USA-ledda ockupationsstyrka för säkerhetsbistånd (Isaf) och afghanska regeringsstyrkor.

Från årsskiftet och fram till slutet av juni har enligt en FN-undersökning 698 civila mist livet, vilket är en fördubbling jämfört med samma period förra året.

Dessa mord på oskyldiga civila, som utförts av Isaf och dess allierade inhemska regeringsstyrkor och som utgör ett flagrant och skamlöst brott mot varje princip i internationell humanitär rätt, har naturligt nog väckt vrede och kraftiga reaktioner bland befolkningen i de drabbade områdena.

Tar rådet avstånd från dessa illdåd från Isafs sida? Tänker rådet i grunden ompröva sitt samtycke till Natos oacceptabla ockupation av landet?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1528/2007 av den 20 december 2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts (EUT L 348, 31.12.2007, s. 1).

Rådet har visserligen inte diskuterat saken men jag vill framhålla att Isaf är i Afghanistan på uppdrag av FN:s säkerhetsråd och på begäran av de afghanska myndigheterna för att hjälpa till med stabilitet och säkerhet tills afghanerna själva kan ta över ansvaret för sitt lands säkerhet. Natostyrkan är på plats för afghanernas säkerhet och frihet.

De flesta EU-länderna, 25 av 27 medlemsstater, har valt att delta i Isaf. Deras bidrag uppgår till nästan hälften av styrkan.

EU är en viktig aktör på alla områden i återuppbyggnaden i Afghanistan genom storskaligt bistånd till återuppbyggnaden och ett ESFP-uppdrag för reform av polisväsendet (Eupol Afghanistan). De europeiska länderna delar de mål som de länder som bidrar till Isaf antog vid Natos toppmöte i Bukarest i april i närvaro av president Hamid Karzai, FN:s generalsekreterare, generalsekreteraren för rådet och Europeiska kommissionens ordförande.

Vi måste göra allt för att se till att de åtgärder som vidtas av den internationella styrkan inte kräver oskyldiga offer bland civilbefolkningen, vilket skulle ifrågasätta rimligheten med den internationella insatsen.

Atlantpaktsländerna är medvetna om det och vi är övertygade om att de kommer att göra allt som står i deras makt för att undvika en upprepning av sådana tragedier.

*
* *

Fråga nr 32 från Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)

Angående: Inrättande av bilaterala språkorgan

På initiativ av Leonard Orban, ledamot av kommissionen med ansvar för flerspråkighet, bildades 2007 en arbetsgrupp bestående av intellektuella (författare, sakkunniga och filosofer) i syfte att fundera över hur den språkliga mångfalden kan användas för att stärka EU. I sina slutsatser betonade arbetsgruppen nödvändigheten av att stärka de bilaterala banden mellan språken, språk för språk. Man föreslog att man skulle knyta samma länderna två och två för att på så sätt knyta dem närmare varandra språkligt och kulturellt. De länder som på detta sätt knutits samman skulle ha till uppgift att inrätta bilaterala organ (sammanslutningar, stiftelser, institut och kommittéer) för att öka kunskapen om varandras länder, lägga fram förslag om språkutbildning, inrätta bilaterala utbytesprogram och samla universitet och högskolor, konstnärer, offentlig sektor, översättare, näringsliv och aktiva medborgare i bägge länder. Med hjälp av ett nätverk skulle man kunna förbättra förståelsen av varandra inom EU och öka uppskattningen av varje lands unika särdrag.

Ställer sig rådet bakom arbetsgruppens förslag? Om ja, hur avser rådet att bidra till genomförandet av detta initiativ?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Den grupp intellektuella som ledamoten hänvisar till i sin fråga inrättades 2007 för att ge Europeiska kommissionen råd om hur språk kan bidra till interkulturell dialog och ömsesidig förståelse. Den lade fram sin rapport, A Rewarding Challenge, vid den särskilda ministerkonferensen om flerspråkighet den 15 februari 2008. Det bör dock konstateras att även om rapporten gav ett nyttigt bidrag till diskussionerna vid konferensen drog ministrarna inte några formella slutsatser av själva rapporten eller av de särskilda initiativ som föreslogs i den.

Det bör dock tilläggas att rapporten från gruppen har varit till nytta på olika sätt sedan dess. Förutom att ha tjänat som underlag för ministerdiskussionerna vid konferensen, var den en av de faktorer som beaktades av det slovenska ordförandeskapet i början av året när det utarbetade rådets slutsatser om flerspråkighet, som antogs i maj 2008. Slutsatserna i rapporten ingick troligen också bland de synpunkter som kommissionen beaktade när den utarbetade sitt senaste meddelande om flerspråkighet i september 2008. Till sist använde det franska ordförandeskapet rapporten som underlag för konferensen i Paris den 26 september 2008 om det allmänna läget för flerspråkighet och i förberedelserna för rådets resolution om flerspråkighet, som förhoppningsvis kommer att antas i november 2008.

*
* *

Fråga nr 33 från Jana Hybášková (H-0697/08)

Angående: Förbud mot främjande av feminism i förslagsinfordran från det tjeckiska ministeriet för sysselsättning och sociala frågor angående finansiering från Europeiska socialfonden

I samband med ett operativt program med titeln "Mänskliga resurser och sysselsättning" har det tjeckiska ministeriet för sysselsättning och sociala frågor offentliggjort förslagsinfordran nr 26 för inlämning av förslag till projekt som kan beviljas bidrag inom stödområde 3.4. (lika möjligheter för män och kvinnor på arbetsmarknaden – kombinerad av arbetsliv och familjeliv). Infordran åtföljs av ett uttalande om att projekten inte får vara av politisk natur och att de inte får syfta till att främja något politiskt eller ideologiskt syfte, inbegripet ideologierna feminism eller "maskulinitet".

Strider inte ett sådant villkor mot reglerna om utnyttjande av resurser från Europeiska socialfonden? Har ett tjeckiskt organ behörighet att föreskriva ett sådant restriktivt villkor i sina förbindelser med ESF? Om så är fallet, är inte villkoret alltför strikt formulerat? Står det inte i strid med proportionalitetsprincipen, eller är det inte rentav alltför diskriminerande?

Feminism är ingen radikal ideologi utan snarare en legitim social princip. Rörelser och ideella organisationer som omfattar ett feministiskt synsätt hör samtidigt till de största främjarna och genomförarna av projekt som bidrar till att skapa lika möjligheter för män och kvinnor. Frågeställaren befarar att detta strikt formulerade villkor kan fungera som en förevändning för att automatiskt utesluta dem som sökande.

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

Rådet delar ledamotens engagemang för behovet att främja lika möjligheter i EU.

I enlighet med subsidiaritetsprincipen tillhör genomförandet av strukturfondsprogrammen medlemsstaternas behörighet.

Det är dock kommissionen som granskar att reglerna för strukturfonderna tillämpas korrekt. Det är därför kommissionens ansvar att se till att medlemsstaterna följer gällande gemenskapslagstiftning.

I fråga om den särskilda aspekt som ledamoten tar upp i sin fråga föreslår därför rådet att ledamoten vänder sig till kommissionen.

*
* *

Fråga nr 34 från Proinsias De Rossa (H-0700/08)

Angående: Mänskliga rättigheter i Tunisien

I april 2008 attackerade 30 poliser Radhia Nasraoui, människorättsaktivist och ordförande i Tunisiska föreningen mot tortyr, i ett av en rad försök från polisens sida att hindra hennes arbete för mänskliga rättigheter i Tunisien. Under nära ett decennium har Radhia Nasraoui utsatts för trakasserier från polisens sida, övervakning och fysiska angrepp. Människorättsorganisationer såsom Frontline, Amnesty International och Human Rights Watch har uttryckt sin oro över säkerheten för advokater såsom Radhia Nasraoui, Tunisien kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt landets rättssystem.

Vilka åtgärder har rådsordförandeskapet vidtagit till följd av de tunisiska myndigheternas fortsatta våld mot Radhia Nasraoui, vilket strider mot associationsavtalet mellan EU och Tunisien, främst när det gäller artikel 2, enligt vilken båda parter ska ta hänsyn till människorättsliga och demokratiska principer? Anser rådet att Tunisien gör tillräckliga framsteg vad gäller den utlovade reformen?

Svar

Detta svar, som har upprättats av ordförandeskapet och inte är bindande för rådet eller medlemsstaterna, lämnades inte muntligt under frågestunden till rådet vid Europaparlamentets sammanträde i september 2008 i Bryssel.

EU framhåller alltid för sin tunisiska partner vid varje tillfälle att respekten för demokratiska värden, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen är en väsentlig del av våra förbindelser.

I det sammanhanget uppmanar unionen regelbundet de tunisiska myndigheterna att låta förkämparna för de mänskliga rättigheterna arbeta fritt och obehindrat.

Vid det första mötet med underkommittén för de mänskliga rättigheterna och demokrati i november 2007 inleddes en dialog om dessa frågor med tunisierna. Den kommer att fortsätta vid underkommitténs andra möte i oktober. EU hoppas att dialogen kommer att tillåta att framsteg görs i främjandet av de mänskliga rättigheterna, som förblir ett centralt mål i vår utrikespolitik.

I det sammanhanget fäster EU särskild vikt vid alla insatser för att främja en verkligt pluralistisk demokrati där alla i det civila tunisiska samhället kan bli fullt delaktiga i det offentliga livet och förstärka rättsstatsprincipen.

Rådet kommer att fortsätta att följa läget i Tunisien mycket nära, särskilt med tanke på nästa möte med associeringsrådet EU–Tunisien som hålls i november 2008.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 42 från Stavros Arnaoutakis (H-0646/08)

Angående: Åtgärder för att minska elförbrukningen i elektriska apparater i väntläge

Med anledning av kommissionens förslag för att minska elförbrukningen i elektriska apparater i väntläge (t.ex. hushållsapparater, tv-apparater, kontorsutrustning, datorer, osv.), kan kommissionen ange närmare hur mycket energi som årligen förbrukas idag av apparater som står i väntläge, hur mycket de bidrar till utsläppen av växthusgaser och hur denna förbrukning kan minska på ett effektivt sätt? Kommer kommissionen att ge anslag till lokala informationskampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet och engagemang i denna fråga?

Svar

Det uppskattas att cirka 50 TWh (terawattimmar) el, vilket ungefär motsvarar Portugals elförbrukning, för närvarande förbrukas varje år i EU-27 av elektrisk och elektronisk hushålls- och kontorsutrustning i vänt- och frånläge. Det motsvarar i sin tur ett utsläpp på 20 Mt koldioxid per år.

Den förberedande utredningen om tekniska, miljömässiga och ekonomiska aspekter⁽¹⁰⁾ av ekodesignåtgärder för vänte- och frånläge visade att det finns tekniska lösningar som kan leda till en betydande minskning av energiförbrukningen. Samtidigt kommer det att minska kostnaderna för konsumenten/brukaren när både inköps- och driftskostnader räknas in. Förslaget till förordning om vänte- och frånläge (genomförande av "Ekodesigndirektivet" 2005/32/EG) godkändes av medlemsstaterna den 7 juli 2008. I förordningen fastställs högsta tillåtna energiförbrukningsnivåer, vilket förväntas spara nästan 75 procent av elförbrukningen för vänte- och frånläge 2020 i gemenskapen. Det kommer således att minska koldioxidutsläppen med ungefär 14 Mt koldioxid per år.

I den föreslagna förordningen föreskrivs högsta tillåtna energiförbrukningsnivåer för vänte- och frånläge, som träder i kraft i två etapper. Nivåerna i den andra etappen ligger i närheten av vad som kan uppnås med bästa teknik. Därför skulle ytterligare aktiviteter såsom informationskampanjer om vänte- och frånläge ge begränsade ytterligare energibesparingar och inga sådana aktiviteter planeras heller för närvarande.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Tillgänglig på www.ecostandby.org

Fråga nr 43 från Sarah Ludford (H-0663/08)**Angående: Kärnavfallshantering**

Av eurobarometern, som tas fram av EU-kommissionen, framgår att en säker lösning för uttjänt bränsle och radioaktivt avfall från kärnkraftsverk uppfattas som en viktig fråga bland EU-medborgarna.

Kan kommissionen försäkra att det mandat som gavs EU:s högnivågrupp för kärnsäkerhet och avfallshantering i juli 2007 för att harmonisera säkerhetsnormerna i EU inte var en ursäkt för att sänka de normer som redan finns?

Vad är kommissionens reaktion på den rapport från det brittiska parlamentets utskott för offentliga finanser som visade att kostnaderna för avveckling av kärnkraftverk är gigantiska och stiger snabbt?

Svar

Högnivågruppen om kärnsäkerhet och avfallshantering (HLG) har till uppgift att identifiera säkerhetsfrågor som bör prioriteras och rekommendera åtgärder på EU-nivå. Dess uppdrag är att bistå EU-institutionerna i att successivt utveckla en gemensam förståelse och till sist ytterligare EU-regler inom områdena säkerhet för kärntekniska anläggningar och säker hantering av förbrukat bränsle och radioaktivt avfall.

I detta sammanhang framhåller kommissionen att främjandet av högsta tänkbara säkerhetsstandard och säker hantering av radioaktivt avfall utgör de viktigaste prioriteringarna för användning och utveckling av kärnenergi inom hela EU.

I avsaknad av bindande rättsinstrument om förvaltningen av finansiella resurser som är öronmärkta för avveckling och omhändertagande av avfall utvärderar kommissionen medlemsstaternas metoder mot bakgrund av kommissionens rekommendation om förvaltning av finansiella resurser för avveckling av kärntekniska anläggningar, använt kärnbränsle och radioaktivt avfall⁽¹¹⁾. Kommissionen arbetar vidare på rekommendationen med stöd av expertgruppen för avvecklingsfinansiering för att få till stånd en gemensam uppfattning som gör det möjligt att ta itu med det berörda området och göra framsteg mot en full överensstämmelse med rekommendationen. Resultaten kommer att läggas fram i kommissionens tredje rapport till parlamentet och rådet.

Storbritannien understryker i sin rapport att kostnaderna för avveckling av kärnkraftverk utan tvivel är betydande och att behandling och lagring av kärnavfall bidrar till en stor del av dem. Ett lämpligt långsiktigt ramverk för behandling och lagring av avfall är det enda som kan förbättra kostnadsläget på lång sikt och bidra till att minska kostnaderna. De nuvarande beräkningarna verkar vara överskattade på grund av osäkerheten och riskerna till följd att det saknas stabila och långsiktiga nationella bestämmelser. Med tiden och med ökande teknisk erfarenhet av avveckling av kärnkraftverk kan man vänta sig att de verkliga avvecklingskostnaderna kommer att sjunka.

Kommissionen samtalar för närvarande med medlemsstaterna för att fastställa de bästa metoderna för finansiell planering av avvecklingen av kärnkraftverk för att uppmuntra alla medlemsstater att planera så att de får tillgång till de medel som krävs när det är dags att avveckla ett kärnkraftverk.

*
* *

Fråga nr 44 från Yiannakis Matsis (H-0677/08)**Angående: Oljan som strategisk vara i det globala samhället**

Framstående EU-företrädare medger nu att de låga oljeprisernas tid definitivt är förbi. Höga oljepriser skapar ekonomiska och andra problem, och därför undrar jag: Studerar EU denna fråga eller tänker man studera den och verka för att göra olja och oljeprodukter till strategiska varor, vilket innebär att oljepriset inte bestäms av börserna utan på andra sätt? Har EU tittat på hur oljepriset skulle kunna bestämmas internationellt?

(11) Kommissionens rekommendation av den 24 oktober 2006 om förvaltning av finansiella resurser för avveckling av kärntekniska anläggningar och för omhändertagande av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, EUT L 330, 28.11.2006.

Svar

Kommissionen betraktar olja som en strategisk resurs och följer alla politiken för att trygga tillförlitliga leveranser till ett överkomligt pris av olja och petroleumprodukter till europeiska konsumenter. Förutom åtgärder för att öka insynen på de europeiska oljemarknaderna och förbättra dessa marknadens funktion följer kommissionen också mycket noggrant genomförandet av rådets direktiv 2006/67/EG⁽¹²⁾ om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter för användning vid avbrott i tillförseln.

Priserna på olja och petroleumprodukter fastställs under handeln på en global marknad på grundval av olika faktorer. Ostörda leveranser och välfungerande marknader kan underbyggas genom regleringsåtgärder men den offentliga sektorn, och i synnerhet kommissionen, kan inte ersätta marknadsmekanismerna. Kommissionen kan dock genomföra politiska åtgärder i syfte att indirekt påverka oljepriserna. Kommissionen utnyttjar denna möjlighet och tar oavbrutet initiativ, exempelvis genom att stödja alternativa bränslen, främja energieffektivitet etc.

Av allt att döma är det tillgång och efterfrågan som huvudsakligen har drivit upp oljepriset och som är förbestämda att hålla priserna uppe i framtiden. Spekulationens tänkbara roll har satts under granskning. Än så länge är bevisen högst osäkra. Fortsatt analys behövs uppenbart för att få en bättre förståelse av vilken roll spekulation kan spela som pådrivande faktor för prishöjningar. Under alla omständigheter är det välkommet med ökad insyn på oljemarknaden såväl i fråga om kontrakt och finansiella instrument som om grundprinciperna.

*
* *

Fråga nr 45 från Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Angående: Borgmästaravtal

Den 29 februari 2008 trädde EU:s så kallade borgmästaravtal i kraft. Avtalet ingick i kommissionens handlingsplan för ökad energieffektivitet och syftet är att förverkliga handlingsplanen på lokal och regional nivå. De städer som anslutit sig till avtalet har bestämt sig för att överträffa målet om att sänka koldioxidutsläppen med 20 procent och åstadkomma ännu bättre resultat i kampen mot klimatförändringarna. Alla städer som har undertecknat borgmästaravtalet har förbundit sig att varje år sammanställa och offentliggöra en rapport om hur arbetet med att förverkliga handlingsplanen går.

Mot bakgrund av att året närmar sig sitt slut vore det intressant att veta hur städerna lyckas genomföra de åtaganden som de tagit på sig. Vilka är de största problem som de har stött på hittills? Vilka resultat kommer att kunna uppnås?

Svar

Den 29 januari 2008 inledde kommissionen ett offentligt samråd för att fastställa EU:s borgmästarförsamling, som ingår i kommissionens handlingsplan för energieffektivitet. I den slutliga versionen, som antogs i somras, åtar sig de städer som anslutit sig till borgmästarförsamlingen att gå längre än EU:s mål vad gäller minskning av koldioxidutsläppen inför 2020. De ska inom ett år efter anslutningen lägga fram en handlingsplan för hållbar energi, där de beskriver hur de tänker uppnå dessa mål. De har också åtagit sig att avge rapporter vartannat år och godkänt att deras deltagande i församlingen avslutas om de inte uppfyller kraven.

Den första gruppen av städer ska lämna in sina handlingsplaner för hållbar energi först i början av 2009, så därför har inga planer mottagits ännu. All mottagen information, samt information om bästa metoder, problem och möjligheter, kommer att göras tillgänglig på borgmästarförsamlingens webbplats⁽¹³⁾.

Det stora intresset hittills för borgmästarförsamlingen är dock en första framgång för initiativet.

*
* *

(12) EUT L 217, 8.8.2006, s. 8–15 – tidigare direktiv 68/414/EEG.

(13) http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm

Fråga nr 51 från Manolis Mavrommatis (H-0676/08)**Angående: Skydd av upphovsrätten och telekompaketet**

I slutet av september ska parlamentet rösta om telekompaketet (A6-0318/08). I direktivets artiklar (såväl i det förslag som kommissionen presenterat som i den text som ledamöterna ska rösta om) finns det endast ett fåtal hänvisningar till skyddet av upphovsrätten och kampen mot piratkopiering på nätet, eftersom ett flertal personer hävdar att det rör sig om ett direktiv riktat till konsumenter. Även om upphovsrätten inte är skyddad kommer det också framöver att finnas "konstnärliga produkter" som riktar sig till konsumenter. Anser kommissionen att ett möjligt sätt att begränsa piratkopieringen skulle vara att Internetleverantören klart och tydligt måste informera de abonnenter som vid upprepade tillfällen kränkt upphovsrätten så att dessa upphör med de illegala aktiviteterna? Vilka effektiva åtgärder föreslår kommissionen för att stoppa den allt vanligare illegala nedladdningen?

Svar

I kommissionens förslag från november 2007 om telekompaketet⁽¹⁴⁾ finns inslag som markerar vikten av immateriella rättigheter för informationssamhället.

Enligt förslaget förstärks operatörernas skyldigheter. De föreslås bli skyldiga att informera sina kunder – både när ett avtal ingås och regelbundet därefter – om att de enligt lag är skyldiga att respektera upphovsrätten och även om de vanligaste formerna av överträdelse. Dessutom betonas det i en ny artikel i tillståndsdirektivet att operatörerna är skyldiga att följa befintlig EU-lagstiftning inom upphovsrättsområdet och skydd av immateriella rättigheter, så som dessa bestämmelser har införlivats i nationell lagstiftning och tolkats av de behöriga rättsliga myndigheterna.

Kommissionen välkomnar de ändringar som Malcolm Harbour föreslår i sitt slutbetänkande, som i stort sett stöder syftena med kommissionens förslag och strävar efter att klargöra att det ligger i det allmänna intresse att tillhandahålla av information till medborgarna om deras skyldighet att respektera upphovsrätten, särskilt i fråga om de vanligaste formerna av överträdelse, och att det allmänna intresset skulle gagnas av att de offentliga myndigheterna deltog mer i processen. Ändringarna kommer sannolikt också att dämpa den privata sektorns farhågor om tänkbara konsekvenser i fråga om ansvar.

Vidare antog kommissionen den 3 januari 2008 ett meddelande om kreativt innehåll på Internet⁽¹⁵⁾. Där diskuteras de mest överhängande av de aktuella problemen som kan angripas på EU-nivå för att förbättra konkurrenskraften för europeiska producenter och distributörer av Internetinnehåll. I meddelandet uppmärksammas fyra övergripande huvudfrågor:

- Tillgången till kreativt innehåll.
- Gränsöverskridande licenser för kreativt innehåll.
- Samverkansförmåga och öppenhet hos DRM-systemen.
- Lagliga tjänster och piratkopiering.

Meddelandet inledde ett offentligt samråd som förberedelse för antagandet av en rekommendation om kreativt innehåll på Internet under det första kvartalet 2009, som kommer att inriktas på tre frågor: driftskompatibilitet och öppenhet hos DRM-systemen, bekämpandet av privatkopiering samt främjandet av lagliga erbjudanden. Vi har fått över 700 skriftliga bidrag som har gjorts tillgängliga på vår webbplats⁽¹⁶⁾.

Det är viktigt att öka de lagliga erbjudandena om innehåll på Internet och förbättra samarbetet mellan Internetleverantörer, telekomoperatörer och innehållsleverantörer för att få bukt med piratkopieringen på Internet.

Förutom den ovannämnda planerade rekommendationen har ett diskussions- och samarbetsforum för Internetinnehåll inrättats. Det är avsett för innehållsspecifika eller branschövergripande förhandlingar om frågor som gäller distribution av kreativt innehåll på Internet.

⁽¹⁴⁾ KOM(2007)0697, KOM(2007)0698, KOM(2007)0699, 13.11.2007.

⁽¹⁵⁾ KOM(2007)0836, 3.1.2008.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm

Tre möten med forumet har redan ägt rum om följande ämnen: nya företagsmodeller (17 april 2008), lagliga erbjudanden och privatkopiering (26 juni 2008), upphovsrättsförvaltning på Internet (18 juli 2008). Ytterligare ett möte kommer att äga rum i oktober, även denna gång om lagliga erbjudanden och piratkopiering.

*
* *

Fråga nr 52 från Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Angående: Internet Governance Forum

Internet Governance Forum, som efter det första mötet i Athen 2006 äger rum varje år, är en utmärkt möjlighet att diskutera frågor som är avgörande för Internet, t.ex. deltagande och tillgång, nätets viktiga resurser, innehållets mångfald, öppenhet och avskaffande av olika begränsningar samt nätets säkerhet – Internet rör ju alla medborgare och alla världens länder.

Kommissionen deltog vid forumets andra möte i Rio de Janeiro för ett år sen och ett tredje möte kommer att hållas i Indien de närmaste månaderna. Vilka frågor kommer att tas upp vid forumets nästa möte? Hur sammanfattar kommissionen det arbete som genomförts hittills? Vilken roll EU har i processen?

Svar

När det gäller ledamotens fråga om vilka ämnen som kommer att tas upp vid nästa Internet Governance Forum, som äger rum den 3–6 december i Hyderabad i Indien, vill kommissionen framhålla att dagordningen för mötet just håller på att fastställas – en samrådsrunda genomfördes i Genève den 16 september. Det övergripande ämnet för mötet väntas för närvarande bli "Internet för alla". Bland annat planeras följande huvudteman för årets möte:

- Utvidgning till nästa miljard.
- Främjande av cybersäkerhet och förtroende.
- Hantering av viktiga Internetresurser.
- Lägessummering och den fortsatta utvecklingen.
- Nya frågor.

Grunden för respektive tema under huvudsessionen ska läggas av arbetsgrupper som framförallt ska inrikta sig på följande:

- Åtkomst och flerspråkighet.
- Håller vi på att förlora kampen mot IT-brottslighet? Främjande av säkerhet, skydd av den personliga integriteten och öppenhet,
- Övergången från IPv4 till IPv6, åtgärder för Internetstyre – globalt och nationellt eller regionalt.
- Morgondagens Internet: innovation och utveckling av Internet.

Dessutom kan det förväntas att en rad andra frågor kommer att tas upp i arbetsgrupperna, forum för bästa metoder och möten i tillfälliga konstellationer.

Europeiska kommissionen anser att verksamheten inom Internet Governance Forum har visat att forumet ger ett mycket bra tillfälle till öppna meningsutbyten mellan alla som berörs av förvaltningen av Internet. Kommissionen har deltagit i alla forummöten och i det förberedande arbetet. Anförandena under huvudsessioner och i arbetsgrupperna har inte minst gett möjlighet att presentera de bästa metoderna inom EU och dela med oss av den europeiska inställningen till grundläggande värden. I detta sammanhang bör det framhållas att Europaparlamentets aktiva och starka engagemang, som noterats inte bara av kommissionen utan av många som medverkar i processen, har varit mycket uppskattat. Det har inspirerat andra parlament att sända representanter till mötet. Kommissionen ser fram mot en fortsättning på detta utmärkta samarbete.

*
* *

Fråga nr 56 från Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)**Angående: Åtgärder för att främja flerspråkighet och klassiska språk**

I vilken utsträckning omfattar den planerade europeiska mätaren för språkkunskaper i de mest talade europeiska språken även kulturella och språkliga delar från de klassiska språken (grekiska och latin) som återspeglas i de språk som talas i Europa idag?

Kommer grekiska och latin att vara med bland de första och andra språk som talas av elever i EU? Avser kommissionen att främja att gränsöverskridande erkännande av examina i klassiska språk som ett sätt att främja europeiska ideal på internationell nivå?

Svar

Enligt kommissionens meddelande om en europeisk indikator för språkkunskaper av den 1 augusti 2005 ska elever genomgå prov i de huvudsakliga första eller andra främmande språken i utbildningssystemen. Kommissionen förslog av praktiska skäl att kunskaperna i främmande språk i en första omgång skulle testas på de fem språk som är de viktigaste undervisningsspråken i unionen som helhet (dvs. engelska, franska, tyska, spanska och italienska).

Alternativet att ordna språkfärdighetstest i latin och gammalgrekiska har inte övervägts eftersom den europeiska indikatorn för språkkunskaper är tänkt att utarbetas enbart för EU:s officiella språk. Det innebär att endast levande språk berörs av projektet.

Eftersom kultur- och språkinslag från de klassiska språken (gammalgrekiska och latin) ligger i grunden för de språk som talas i dag i Europa, kan sådana inslag naturligtvis komma att avspeglas i proven. Avsikten med projektet Europeisk indikator för språkkunskaper är dock inte att särskilt betona dessa inslag.

Urvalet av de olika främmande språk som lärs ut inom utbildningsväsendet i de olika EU-länderna bestäms inte på EU-nivå utan tillhör medlemsstaternas behörighetsområde. På gemenskapsrättens nuvarande utvecklingsstadium tillhör även erkännandet av examensbevis för akademiska studier medlemsstaternas behörighet, förutsatt att de inte diskriminerar direkt eller indirekt på grundval av nationalitet.

*
* *

Fråga nr 57 från Bernd Posselt (H-0648/08)**Angående: Tyska språket**

Hur ser kommissionen på tyskan a) som arbetsspråk b) som EU:s officiella språk? Hur ser den på den tyska förbundsdagens senaste förseelse i denna fråga?

Svar

Kommissionen stöder helt flerspråkighet och språklig mångfald med de vägledande principerna om icke-diskriminering, effektivt stöd för bättre lagstiftning och EU:s demokratiska utformning samt om att upprätthålla en snabb beslutsprocess.

Enligt artikel 1 i rådets förordning nr 1/1958⁽¹⁷⁾, där de officiella språken och arbetsspråken för unionens institutioner räknas upp, ska alla EU:s officiella språk behandlas lika när det gäller offentliggörande av lagstiftning och andra allmänt tillämpliga handlingar. Detta innebär att kommissionens förordningar och direktiv, samt alla lagförslag och meddelanden som formellt har godkänts av kommissionen och översänts till institutionerna översätts till unionens samtliga officiella språk, inbegripet tyska.

Vidare bör det noteras att tyska tillsammans med engelska och franska är ett av de tre språk som kommissionen oftast använder i sina interna beslut.

Kommissionen beaktar fortlöpande alla synpunkter som medlemsstaterna framför när det gäller översättning och frågor om flerspråkighet i vidare mening.

⁽¹⁷⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen, EGT L 7, 6.10.1958. Förordningen ändrades senast genom förordning (EG) nr 1791/2006, EUT L 363, 20.12.2006.

*
* *

Fråga nr 58 från Robert Evans (H-0651/08)

Angående: Flerspråkighet i Europeiska företag

Kommissionen har sagt att ”investeringar i språkkunskaper och förmågan att hantera mångfald kommer att vara avgörande för att det europeiska samhället fullt ut ska kunna utnyttja globaliseringen”.

Vad för samtal har kommissionen fört med det europeiska näringslivet för att garantera att större europeiska företag förbereder sina anställda att kommunicera med de framväxande marknaderna i till exempel Latinamerika och Kina?

Svar

Näringslivsforumet för flerspråkighet, som inrättades 2007 för att utreda hur språkfärdigheter kan inverka på handel och arbetstillfällen i EU, lämnade sin rapport till den kommissionsledamot som ansvarar för flerspråkighet den 11 juli 2008⁽¹⁸⁾. Rapporten ger en klar överblick över vad som behöver göras för att hjälpa företag att få tillträde till nya marknader och nya affärsmöjligheter i den globaliserade världen. Den bygger på forskningsrapporter, fallstudier, intervjuer och personliga erfarenheter hos medlemmarna i forumet, vars ordförande var Étienne Davignon, den belgiske statssekreteraren och tidigare vice ordföranden för Europeiska kommissionen. En av de huvudpunkter som framgår av rapporten är att ”Europa löper risk att förlora sin konkurrenskraft när tillväxtekonomier, framför allt i Asien och Latinamerika, snabbt tillägnar sig gedigna språkfärdigheter tillsammans med andra kompetenser som är nödvändiga för att konkurrera framgångsrikt”.

Rapporten bekräftar kommissionens inställning att en stärkt konkurrenskraft inte bara förutsätter förbättrade språkfärdigheter med engelska som ett av de huvudspråk som används för internationell handel utan också kompetens i andra språk för att kunna rikta sig till lokala marknader på rätt sätt.

Rapporten är särskilt viktig för att öka små företags insikt om vikten av att erkänna mervärdet av språkfärdigheter och utveckla företagsinterna språkstrategier för att få ut mer av EU:s inre marknad och uppnå bättre rörlighet hos den europeiska arbetskraften.

Slutsatserna och rekommendationerna i rapporten gav ett bidrag till det nya strategiska meddelandet om flerspråkighet som antogs den 18 september. För att se till att rapportens resultat sprids och främja genomförandet av dess rekommendationer kommer kommissionen att inrätta ett permanent forum för utbyte av bästa metoder för företag, samla in relevant information från näringslivet, arbetsmarknadens parter, fackföreningar, handelskammare, handelsfrämjande organisationer, skolor och utbildningsmyndigheter.

*
* *

Fråga nr 59 från Michl Ebner (H-0683/08)

Angående: Genomförande av målet ”1+2” i EU:s språkpolitik

Flerspråkigheten i EU är en viktig del av den europeiska mångfalden. Att man lär sig nya språk innebär inte endast en konkurrensfördel, utan en kulturell rikedom.

EU:s språkpolitik har uppställt en så kallad ”1+2”-strategi som mål. Enligt den borde varje unionsmedborgare utöver sitt modersmål lära sig ytterligare två gemenskapspråk.

I teorin bör detta program välkomnas, men i praxis förekommer allvarliga brister vid genomförandet. Vissa regioner, där språkinläringen är särskilt viktig på grund av deras geografiska läge, utesluter fortsättningsvis undervisning i grannlandets språk ur sina läroplaner. Denna försummelse får inte enbart konsekvenser för medborgarnas konkurrenskraft på en globaliserad marknad, utan medför även hinder på lång sikt för arbetstagarnas fria rörlighet i den berörda regionen till följd av bristfälliga språkkunskaper.

Hur ämnar kommissionen kontrollera att målen om flerspråkighet i vitboken från 1996 har genomförts? Vilka EU-resurser står till de nationella myndigheternas förfogande då de ska omstrukturera sin utbildningspolitik, särskilt i gränsområden?

(18) För mer information, se http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm

Svar

Kommissionen delar ledamotens åsikt om flerspråkighetens kulturella betydelse i Europa och om fördelarna med att främja språkstudier i grannländer, särskilt i gränsområden.

Kommissionen stöder starkt målet "modersmål plus två", vilket som ledamoten påpekar först stakades ut i 1995 års vitbok och sedan antogs av medlemsstaterna vid Europeiska rådets möte i Barcelona 2002. Sedan dess har målet blivit kärnan i EU:s politik för flerspråkighet och har utvecklats vidare i efterföljande meddelanden från kommissionen⁽¹⁹⁾.

Samtidigt som kommissionen respekterar subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas behörighet inom detta område har kommissionen samlat in information och uppgifter om målet. Bevis på detta är antagandet av rapporten om genomförandet av handlingsplanen Främjande av språkinläring och språklig mångfald⁽²⁰⁾, det regelbundna offentliggörandet av nyckeltal om språkundervisning och utarbetandet av indikatorn för språkkunskaper.

Kommissionen stöder flerspråkighetspolitiken i en rad EU-program och initiativ. Vidare åtföljs kommissionens nya meddelande om flerspråkighet, som antogs den 18 september 2008, av en förteckning över alla kommissionens program och initiativ till stöd för flerspråkighet. För att svara mer direkt på frågan om flerspråkighet i gränsområden vill kommissionen nämna följande:

1. Programmet för livslångt lärande 2007–2013, i vilket "Comenius Regio" som initierats av parlamentet och som särskilt kommer att främja samarbetet mellan skolor i gränsområden.
2. Interregprogrammet: ett av målen för Italiens och Österrikes gränsöverskridande samarbetsprogram är att förbättra kommunikationen för att skapa en stabil grund för handel och för att minska de kvarvarande hinder som uppkommer av skilda system på flera olika områden, bland annat språkliga.
3. Programmet Medborgare för Europa, som stöder vänortssamverkan och kunskaper om städernas respektive språk och kulturer.

*
* *

Fråga nr 60 från Anna Záborská (H-0702/08)

Angående: Tillämpning av flerspråkigheten och slovakiskans ställning

Vad gör kommissionen politiskt och ekonomiskt för att i praktiken tillämpa artiklarna 21, 290 och 314 i fördraget och rådets förordning nr 1 (EEG) av den 15 april 1958⁽²¹⁾, särskilt när det gäller att avsätta tillräckliga resurser för att anställa tolkar och översättare?

Vad anser kommissionen om att använda tyska som huvudsakligt arbetspråk, bland annat som reläspråk för många språk i de nya medlemsstaterna?

Hur ser kommissionen på slovakiskans ställning som officiellt EU-språk? Är kommissionen nöjd med slovakiskans ställning mot bakgrund av den planering och utbildning av EU-anställda som genomförts efter det att slovakiskan blev officiellt språk? Vilka åtgärder återstår för att servicen på slovakiska ska nå en tillfredsställande nivå inom institutionerna?

⁽¹⁹⁾ KOM(2003)0449 Främjande av språkinläring och språklig mångfald: Handlingsplan 2004–2006.

KOM(2005)0596 En ny ramstrategi för flerspråkighet.

KOM(2005)0356 Europeisk indikator för språkkunskaper.

KOM(2007)0184 Ramarna för den europeiska undersökningen om språkkunskaper.

⁽²⁰⁾ KOM(2007)0554 Rapport om genomförandet av handlingsplanen "Främjande av språkinläring och språklig mångfald".

⁽²¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

Svar

För det första uppfyller kommissionen helt sina förpliktelser enligt förordning nr 1⁽²²⁾. Detta innebär dels att kommissionens förordningar och direktiv, samt alla lagförslag och meddelanden som formellt har godkänts av kommissionen och översänts till institutionerna översätts till unionens samtliga officiella språk, inbegripet tyska och slovakiska, dels att medborgarnas skrivelser besvaras på det språk de önskar. Utöver sina förpliktelser enligt förordning nr 1 och i överensstämmelse med principerna om kulturell mångfald och flerspråkighet är kommissionen fast att besluten göra allt för att behandla medborgare, kulturer och språk lika och med vederbörlig omsorg och respekt. Kommissionen är också angelägen om effektiv och ändamålsenlig kommunikation med allmänheten, på central och lokal nivå och via Internet.

Eftersom kommissionen först och främst måste uppfylla sina lagstadgade översättningskyldigheter, är det nödvändigt att ständigt försöka hitta rätt balans mellan att dels göra relevant och aktuell information tillgänglig för EU:s intressenter på så många språk som möjligt, dels sörja för ett snabbt och kostnadseffektivt beslutsfattande och skydda EU:s skattebetalare mot en oproportionerlig börda. Utnyttjandet av översättningsresurser avspeglas i kommissionens översättningsstrategi, som fortlöpande uppdaterats sedan 2004 och som gör det möjligt att anpassa efterfrågan och resurser på ett smidigt och effektivt sätt.⁽²³⁾

Vidare bör det noteras att tyska tillsammans med engelska och franska är ett av de tre språk som kommissionen oftast använder i sina interna beslut.

I fråga om slovakiska har utbildning erbjudits sedan 2003. Standardutbildning i slovakiska har erbjudits på samma villkor som för alla officiella språk. Anställda kan delta i utbildningsverksamhet som arrangeras internt av kommissionen och i extern utbildning som arrangeras i Slovakien. Kommissionens generaldirektorat för översättning tog 2007 initiativ för att engagera företrädare för slovakiska ministerier, universitet, akademier och EU-institutionerna för att förbättra den institutionella användningen av det slovakiska språket och dess terminologiska konsekvens. Kommissionens generaldirektorat för tolkning fortsätter att stödja utbildningsinstitut i Slovakien när det gäller utbildning av konferenstolkare. Uttagningsprov ordnas också regelbundet för att öka gruppen av tolkar som arbetar till och från slovakiska.

Kommissionen uppfyller sina skyldigheter vad gäller det slovakiska språket och de tjänster som erbjuds är av hög kvalitet, och kommissionen främjar aktivt det slovakiska språket. Mycket få klagomål har faktiskt mottagits om kvaliteten på texterna.

*
* *

Fråga nr 63 från Eoin Ryan (H-0620/08)

Angående: Alla mediers och journalisters roll och rättigheter

I egenskap av f.d. journalist har kommissionsledamoten med ansvar för informationssamhälle och medier i bland talat om alla mediers och journalisters roll och rättigheter. Kan Europeiska kommissionen intyga att den kommer att rikta sig till alla nationella dagstidningar för att nå ut med EU:s framtida informationskampanjer och andra kampanjer?

Svar

Medierna är en av de viktigaste kommunikationskanalerna för information om EU:s verksamhet. Kommissionen genomför därför informationskampanjer i medierna för att öka allmänhetens kännedom om viktiga EU-initiativ och vänder sig till bredast tänkbara mottagarkrets.

Det är varje tidnings, tv- och radiostations sak att besluta om de vill delta i de informationskampanjer som kommissionen bedriver. I fråga om eventuella bilagor eller reklam som produceras finns det strikta regler om offentlig upphandling för alla berörda belopp, vilket svarar för att alla kommersiella överenskommelser sker på ett rättvist och öppet sätt. Kommissionen kan därför inte garantera att alla dagstidningar kommer att beröras av varje informationskampanj som kommissionen startar.

(22) Rådets förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen, EGT 17, 6.10.1958. Förordningen ändrades senast genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006).

(23) Aktuell version: SEK(2006)1489 slutlig. Tidigare versioner: SEK(2005)0984/3 och SEK(2004)0638/6.

*
* *

Fråga nr 64 från Willy Meyer Pleite (H-0627/08)

Angående: Mexico - övervakningsmekanism för mänskliga rättigheter

Efter det att preferensavtalet mellan EU och Mexiko undertecknats, där en människorättsklausul ingår, har det kommit många anmälningar från viktiga internationella organisationer om allvarliga kränkningar av dessa grundläggande rättigheter från den mexikanska statens sida.

Europaparlamentet har riktat uppmaningar till den mexikanska regeringen med anledning av massakern i Acteal och nyligen om problemet med kvinnomord.

Har EU någon mekanism för att utvärdera mänskliga rättigheter i Mexiko? Är det civila samhället involverat i denna mekanism? Avser kommissionen att vidta någon åtgärd för att återropa människorättsklausulen till följd av människorättsituationen i Mexiko?

Svar

Kommissionen och EU:s medlemsstater följer noga läget för de mänskliga rättigheterna i Mexiko, liksom i alla andra länder. Delegationen i Mexiko utarbetar regelbundet faktablad, träffar människorättsaktivister, genomför besök ute på fältet och för en fortlöpande dialog med organisationer i det lokala civilsamhället.

Kommissionen för en öppen och positiv dialog med de mexikanska myndigheterna om frågan, har täta möten med statssekreteraren för de mänskliga rättigheterna och multilaterala frågor vid det mexikanska utrikesministeriet och med den mexikanska ambassaden i Bryssel. Frågan kommer att diskuteras igen vid det möte som Gemensamma kommittén EU–Mexiko håller i oktober 2008.

När det gäller samarbete förvaltar delegationen ett lokalt bidragsprogram som stöder projekt för de mänskliga rättigheterna som bedrivs av organisationer i det mexikanska civilsamhället. Dessutom har ett nytt projekt för de mänskliga rättigheterna startats tillsammans med den mexikanska regeringen inom ramen för landsstrategidokumentet 2007–13, vilket kommer att komplettera de fyrtionio projekt som redan fått stöd genom det europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter sedan 2002.

Slutligen anser kommissionen att det i och med det nya politiska sammanhang som uppstår genom inrättandet av det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko kommer att finnas möjlighet att ta upp alla känsliga frågor, däribland de mänskliga rättigheterna, på både multilateral och bilateral nivå med våra mexikanska partner.

*
* *

Fråga nr 65 från Eva Lichtenberger (H-0628/08)

Angående: Prodesis-projektet i Chiapas

Europeiska kommissionen och Chiapas delstatsregering, med deltagande ad honorem av den nationella regeringen, undertecknade i december 2003 ett projekt för integrerad och hållbar social utveckling i Chiapas, Mexiko, ALA/B7-310/2003/5756, (Prodesis).

Varför valde man ett hårt konfliktdrabbat område utan vare sig samråd med eller samtycke från lokalbefolkningen?

Har EU mot bakgrund av den omfattande kritiken för avsikt att införa samrådsmekanismer? Hur avser EU i sådana fall att säkerställa att de rådfrågade organisationerna är representativa och oberoende av finansiering från EU eller Mexikos regering?

Vilka mekanismer avser EU att använda för att se till att dess projekt genomförs i enlighet med bestämmelserna i FN:s förklaring om ursprungsbefolkningar avseende skyldigheten att erhålla lokalbefolkningens fria och välgrundade samtycke till alla projekt som genomförs på deras territorium?

Svar

1. Projektområdet för Prodesis valdes ut i full vetskap om i hur extremt hög grad invånarna, företrädesvis ursprungsbefolkning, är marginaliserade. I varje etapp under projektcykeln, och även nu när Prodesis håller

på att avslutas, har kommissionen klart för sig det svåra politiska och sociala läget på platsen. Detta avspeglas både i Prodesis öppenhet för lokala partnerinstitutioner och det starka åtagandet om redovisningsskyldighet gentemot de slutliga mottagarna och samhällsgrupperna.

2. Under genomförbarhetsstudien och utformningsuppdraget förekom en rad kontakter och samråd med lokala mottagare och samhällsgrupper, liksom med nationella och regionala organisationer i civilsamhället.

Under projektets start och genomförande var varje planeringsuppgift och produktiv verksamhet som finansieras av projektet beroende av förhandsgodkännande och frivilligt samtycke från lokalsamhällena och gräsrotsorganisationerna.

3. Från institutionell synpunkt har tonvikten lagts på medverkan från civilsamhället och styrning inom projektets rådgivande nämnd, i vars oberoende "civil society college" ingick ungefär 30 regionala och icke statliga aktörer.

*
* *

Fråga nr 67 från Colm Burke (H-0634/08)

Angående: Höghastighetsleder till sjöss

Att utveckla höghastighetsleder till sjöss är en av de frågor som prioriteras i det transeuropeiska nätverket. Dessa höghastighetsleder innebär stora möjligheter till att minska kostnader, koldioxidutsläpp och trafikstockningar på motorvägarna på land för konsumenter, transportörer och myndigheter.

Skulle kommissionen därför kunna redogöra för vad för stöd som kan fås för nya höghastighetsleder till sjöss? I hur stor utsträckning får medlemsstaterna stöda dessa projekt?

Svar

Höghastighetsleder till sjöss kan stödjas genom olika EU-instrument och på nationell nivå.

På EU-nivå stöds finansiering av infrastruktur och anläggningar genom bidragssystemet inom transeuropeiska transportnätet. Den högsta tillåtna stödnivån är 20 procent för de delar av projekt som är lokaliserade enbart inom en medlemsstat och 30 procent för gränsöverskridande delar av projekten. Det stöd som planeras för det prioriterade projektet nr 21 – Höghastighetsleder till sjöss – fastställdes i det fleråriga arbetsprogrammet⁽²⁴⁾ 2007 och uppgår till 310 miljoner euro för programperioden 2007–2013, som fördelas genom inbjudan att inkomma med projektförslag som offentliggörs varje år från 2008 till 2013.

Transportverksamhet får stöd inom ramen för Marco Polo II-programmet⁽²⁵⁾ och höghastighetsleder till sjöss ingår som en av de fem verksamheter som är berättigade till stöd. Det totalt tillgängliga beloppet för programperioden 2007–2013 är 450 miljoner euro (för samtliga verksamheter). Den högsta tillåtna stödnivån är 35 procent under upp till fem år.

Sammanhållningsfonden⁽²⁶⁾ och regionala utvecklingsfonder⁽²⁷⁾ ger också möjlighet att finansiera höghastighetsleder till sjöss, om medlemsstaterna har tagit med sådana åtgärder i sina programplaneringsdokument. Den högsta tillåtna stödnivån är 85 procent.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslut om fastställande av det fleråriga arbetsprogrammet för bidrag inom det transeuropeiska transportnätet för perioden 2007–2013, C(2007) 3512 (se s. 14 och 16 i bilagan).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1692/2006 av den 24 oktober 2006 om inrättande av det andra Marco Polo-programmet om beviljande av ekonomiskt gemenskapsstöd till förbättring av godstransportsystemets miljöprestanda (Marco Polo II) och om upphävande av förordning (EG) nr 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1084/2006 av den 11 juli 2006 om inrättande av Sammanhållningsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1164/94.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999.

Europeiska investeringsbanken kan ge stöd till höghastighetsleder till sjöss antingen genom finansiering genom skuldförbindelser med förmånsgarantier eller genom instrument för lånegarantier för projekt inom transeuropeiska transportnätet⁽²⁸⁾.

Om gemenskapens tillgängliga medel skulle vara otillräckliga, kan medlemsstaterna dessutom komplettera gemenskapsfinansieringen med statligt stöd för att ge projekt som valts ut inom Marco Polo II och transeuropeiska transportnätet den högsta nivån av offentligt stöd. I rättsäkerhetens intresse avser kommissionen att förklara just denna aspekt i ett meddelande som kommissionen kommer att anta under hösten 2008.

Slutligen kan medlemsstaten också på nationell nivå ge nationellt stöd till närsjöfart och höghastighetsleder till havs i enlighet med gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till sjötransport. Den högsta tillåtna stödnivån är 30 procent under tre år. Innan projekten genomförs måste nationella stödordningar godkännas av kommissionen i enlighet med artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

*
* *

Fråga nr 68 från Alain Hutchinson (H-0643/08)

Angående: Reform av den statliga televisionssektorn i Frankrike

Frankrikes president Nicolas Sarkozy har inlett en stor reform av den statliga televisionssektorn i Frankrike. Denna reform går ut på att all kommersiell reklam ska avskaffas. Både arbetstagarna inom denna sektor och allmänheten motsätter sig starkt detta då de är rädda för att den statliga televisionen snabbt kommer att läggas ned eftersom den utan reklamintäkter inte kommer att kunna konkurrera med de privata kanalerna. Det finns många som tror att Frankrike har beslutat att ta död på den statliga televisionen för att privilegiera den privata sektorn, som skulle ha mycket att vinna på denna reform.

Skulle kommissionen kunna ange om denna reform stämmer överens med gemenskapslagstiftningen och vad man anser om detta ärende?

Svar

Tillämpningen av gemenskapsreglerna om statligt stöd inom området finansiering av tv i allmänhetens tjänst bygger främst på kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst.⁽²⁹⁾

I meddelandet beskrivs de grundläggande principer som fastställts i det protokoll om systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna som är fogat till Amsterdampfördraget, dvs. medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och tv-organisationerna för att de ska utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset.

Rättsligt sett är valet av medel att finansiera tv i allmänhetens tjänst enligt subsidiaritetsprincipen helt och hållet medlemsstaternas. Kommissionen ska dock enligt artikel 86.2 i fördraget kontrollera att avvikelsen från den sedvanliga tillämpningen av konkurrensreglerna för tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte påverkar konkurrensen på den gemensamma marknaden på ett oproportionerligt sätt. I synnerhet måste det statliga stödet vara proportionerligt till det allmänna intressets syfte, dvs. det får inte överstiga nettokostnaderna för uppdraget att verka i allmänhetens tjänst, med beaktande av andra direkta eller indirekta intäkter som härrör från uppdraget.

När det gäller den pågående reformen av den offentliga tv-sektorn i Frankrike, har kommissionen hittills inte fått någon formell anmälan från de franska myndigheterna. Det är därför alldeles för tidigt för kommissionen att kommentera saken.

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet.

⁽²⁹⁾ Kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst, EGT C 320, 15.11.2001, s. 5.

*
* *

Fråga nr 69 från Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)

Angående: Samfinansierade projekt om informationssamhället och Siemens

Resultatet av de undersökningar som genomförts av de rättsliga myndigheterna i Grekland och Tyskland rörande Siemens-affären har hittills visat att företaget har mutat politiska partier och personer i ansvarig ställning med hemliga medel för att få konkurrensfördelar och tilldelas uppdrag och upphandlingskontrakt från staten och statliga företag. Siemens har tillsammans med andra företag genomfört projekt om informationssamhället som samfinansierats med gemenskapsmedel.

Vilka projekt har Siemens genomfört inom ramen för programmet om informationssamhället? Vilka belopp rörde det sig om vid dessa projekt? Avser kommissionen att undersöka om Europeiska gemenskapens förfaranden för företag och projektgenomförande har följts?

Svar

Genomförandet av projekt som samfinansieras av strukturfonderna inom ramen för det operativa programmet "Informationssamhället" 2000–2006 i Grekland är medlemsstatens ansvar, så som anges i artikel 8.3 i rådets förordning (EG) nr 1260/99 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽³⁰⁾ i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Medlemsstaterna är inte skyldiga att informera kommissionen om varje projekt som samfinansieras genom strukturfonderna, såvida det inte är ett större projekt i den mening som avses i artiklarna 25–26 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999.

I kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna, föreskrivs att de nationella myndigheterna ska kontrollera förvaltningen av de projekt som de har tillsyn över. I samma förordning föreskrivs också att system och projekt ska granskas av nationella revisorer.

För ytterligare information om ämnet hänvisar kommissionen ledamoten till dess svar på frågorna E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 och E-4374/08.

*
* *

Fråga nr 70 från Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)

Angående: Attacken mot indiska ambassaden i Kabul

Indien spelar en betydande roll i Afghanistan och är en oerhört viktig faktor för Afghanistans säkerhet och stabilitet. Indiens bidrag till återuppbyggnaden av Afghanistan har haft oerhörd betydelse för regionen. Den indiska regeringen har bidragit med över 750 miljoner dollar till Afghanistan sedan talibanernas fall 2002. Det finns också tusentals indiska medborgare i landet som arbetar med att använda dessa fonder till att förbättra det afghanska folkets liv genom grundläggande projekt för kapacitets- och institutionsuppbyggnad, till exempel återuppbyggnad och slutförande av vattenverket vid Salmafördämningen i Heratprovinsen.

Den 7 juli utsattes indiska ambassaden i Kabul för en attack. Vilka politiska åtgärder kommer EU att vidta mot bakgrund detta för att ge såväl den indiska som den afghanska regeringen sitt fulla stöd i arbetet med att bringa förövarna av denna ondsinta attack inför rätta?

I samband med den internationella konferens för Afghanistan som hölls i Paris i juni i år gav EU uttryck för ett mer omfattande åtagande att stärka de afghanska institutionerna och öka säkerheten i Afghanistan, förutom ett antal andra mycket viktiga åtaganden. Kan kommissionen ange hur den avser att fortsätta arbeta med den afghanska regeringen och andra parter som exempelvis Indien för att uppnå en situation där den grundläggande kapacitets- och institutionsuppbyggnad som redan pågår faktiskt får fäste?

⁽³⁰⁾ EGT L 161, 26.6.1999.

Svar

Kommissionen fördömde i starka ordalag det förfärliga bområdet mot den indiska ambassaden i Kabul den 7 juli 2008, som vållade många dödsfall i den afghanska civilbefolkningen, bland indiska diplomater och anställda samt skadade en mängd andra. I sitt anförande i parlamentet den 8 juli 2008, dagen efter bombningen, fördömde kommissionen starkt angreppet och framförde sina kondoleanser till de omkomna och skadades familjer.

Som EU:s ordförandeskap sa i sitt uttalande vid tidpunkten är angrepp som riktas direkt mot en stats diplomatiska representation oacceptabla. EU försäkrade de indiska myndigheterna om sin solidaritet och upprepade för de afghanska myndigheterna sin vilja att stödja kampen mot terrorism. Alla som ligger bakom detta upprörande terrordåd bör ställas inför rätta.

Kommissionen gör betydande ansträngningar för att förstärka sina förbindelser med Indien. Kommissionens budget för Indien under perioden 2007–2013 uppgår till 260 miljoner euro, som går till stöd för hälso- och utbildningsprogram samt genomförandet av den gemensamma handlingsplanen. Efter översynen av EU:s och Indiens gemensamma handlingsplan har kommissionen förslagit ett förstärkt samarbete i kampen mot terrorism och vapenspridning.

Stöd till Afghanistan är prioriterat och kommer att förbli så i framtiden. Gemenskapen har bidragit med 1,2 miljarder euro sedan 2002. Vid Pariskonferensen den 12 juni 2008 då det internationella samfundet träffades för att bekräfta sitt åtagande för Afghanistan, erinrades om att kommissionen har gjort ett långsiktigt åtagande. Säkerhetsrådet har gjort det svårare för det internationella samfundet och den afghanska regeringen att göra de framsteg som är så behövliga på plats. Gemenskapen är dock fast besluten att göra sitt för att stödja de nyckelinstitutioner som krävs för att säkra rättsstatsprincipen. Vid Romkonferensen om rättsstatsprincipen i Afghanistan 2007 tillkännagav kommissionen att gemenskapen utlovade upp till 200 miljoner euro i stöd för rättsstatsprincipen fram till 2010. Detta kommer att stödja polisen och rättsväsendet. Kommissionen arbetar med de viktigaste rättsinstitutionerna i Kabul och har satt igång ett projekt i syfte att göra dem öppna, professionella och legitima. Framsteg görs på vissa områden och givarsamordningen inom denna sektor har förbättrats betydligt sedan Rom. Kommissionen fortsätter också sitt stöd till polisen, särskilt genom stöd till förvaltningsfonden för lag och ordning i Afghanistan (Lotfa). Med tiden bör detta bidra till att stärka den viktiga institutionella kapaciteten i Afghanistan.

*
* *

Fråga nr 71 från Frank Vanhecke (H-0658/08)**Angående: Pressfriheten i Turkiet**

Sedan den 13 april 2008 sitter Haci Bogatekin, utgivare av tidningen "Gerger Firat" i fängelse för att han i januari 2008 hade skrivit att den växande islamska fundamentalismen utgör ett större hot mot Turkiet än PKK. I artikeln kritiserade han också starkt armén för att bekämpa PKK i området, samtidigt som inflytandet från Fethullah Gülen's islamska gemenskap, som har nära samröre med AKP, ökar allt starkare i området. Då advokat Sadullah Ovacikli förhörde honom om detta, sa journalisten att Ovacikli hade goda kontakter med Fethullah Gülen. Den 25 juni 2008 dömdes Bogatekin till 18 månader fängelse. Det finns också risk för att han döms för att ha brutit mot paragraf 301 i den turkiska lagen för en annan artikel som han publicerat.

Anser kommissionen att denna dom är ett brott mot pressfriheten och yttrandefriheten? Om så är fallet, vad tänker kommissionen göra och vad kommer följderna att bli för de pågående förhandlingarna?

Svar

Kommissionen följer nära det fall som ledamoten hänvisar till. Det illustrerar att det fortfarande finns brister i Turkiet när det gäller att garantera yttrandefriheten i enlighet med europeiska normer.

I april i år antog det turkiska parlamentet ändringar av artikel 301 i den turkiska strafflagen, som upprepade gånger har använts för att åtala och döma skribenter och journalister. Avsikten med dessa ändringar är att stärka skyddet av yttrandefriheten i Turkiet. Kommissionen, som ansvarar för utvidgningen, har dock ofta upprepat att det som till sist räknas är ett verkligt genomförande och synbara förbättringar i praktiken.

Dessutom behöver man ta itu med andra lagbestämmelser än artikel 301, som också förhindrar yttrandefriheten, för att se till att grundlösa åtal mot personer som framför fredliga åsikter upphör.

Kommissionen kommer att fortsätta att nära övervaka läget vad gäller yttrandefrihet. Våra iakttagelser kommer att redovisas i årsrapporten om Turkiets framsteg, som enligt planerna ska antas den 5 november.

*
* *

Fråga nr 72 från Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Angående: Öppnande av den tyska arbetsmarknaden

I svaret på min fråga angående öppnande av den tyska arbetsmarknaden för medborgare från de nya medlemsstaterna (H-0340/08⁽³¹⁾) betonade kommissionen att det endast är i händelse av allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller risk för sådana störningar som ytterligare begränsningar för tillträdet till den tyska arbetsmarknaden (efter den 30 april 2009) får tillämpas under en period på ytterligare två år. Kommissionen måste informeras om dessa före utgången av femårsperioden. Den 16 juli 2008 beslutade den tyska regeringen att Tyskland inte kommer att öppna sin arbetsmarknad för arbetstagare från de nya medlemsstaterna före 2011, och detta trots att situationen på den tyska arbetsmarknaden hela tiden förbättras. Arbetslösheten i juni i år var 7,5 procent och den lägsta på många år. Har den tyska regeringen gett kommissionen några detaljerade belegg för allvarliga störningar på arbetsmarknaden, och är kommissionen i så fall beredd att acceptera dessa?

Svar

Kommissionen känner till att den tyska regeringen beslutat att förlänga begränsningarna för EU-8-arbetstagares tillträde till dess arbetsmarknad fram till 2011. Detta kombineras med ett beslut om att ge tillträde till den tyska arbetsmarknaden för universitetsutbildade från EU-8-medlemsstaterna, Bulgarien och Rumänien från och med den 1 januari 2009.

Hittills har den tyska regeringen dock inte till kommissionen anmält sitt beslut om att förlänga begränsningarna och enligt villkoren i anslutningsfördraget behöver den inte göra detta förrän vid den andra etappens utgång den 30 april 2009.

Kommissionen väntar sig dock att varje medlemsstat som anmäler en allvarlig störning på arbetsmarknaden eller risk för detta att tillhandahålla en fullständig motivering och övertygande data och argument. I anslutningsfördraget definieras dock inte hur allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller risk för sådana störningar ska beläggas. Detta innebär att det är medlemsstaternas sak att lägga fram kriterier och argument som de anser påvisar sådana störningar. Kommissionen kommer omsorgsfullt att utvärdera de argument som de berörda medlemsstaterna lägger fram i sin anmälan. Eftersom störningar på arbetsmarknaden är landsspecifika, och det allmänna ekonomiska läget och utvecklingen på arbetsmarknaden varierar från en medlemsstat till en annan, kan kommissionen inte ge några indikationer om detta innan den har tagit emot någon anmälan.

*
* *

Fråga nr 73 från Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Angående: Omstrukturering av polska varv

Den polska regeringen hade fram till 10 juli 2008 på sig att komplettera omstruktureringsprogrammet för de polska varven i Gdynia och Szczecin, men några sådana dokument kom inte in. Kommissionen har förkastat de hittillsvarande omstrukturerings- och privatiseringsplanerna för varven i Gdynia och Szczecin med hänvisning till att de inte uppfyller villkoren, vilka är långsiktig lönsamhet, minskning av produktionskapaciteten, betydande kapitalinsatser från investerare och inget mer stöd från statsbudgeten. Såvida kommissionen inte förlänger tidsfristen för inlämnade av dessa dokument kommer detta att betyda konkurs för varven. Dessutom har det på en Internetsida uppgivits att företrädare för kommissionen har givit rådet till möjliga investerare i Szczecin-varvet att vänta med sitt köp tills konkursen är ett faktum.

Vilken är kommissionens ståndpunkt i denna fråga?

⁽³¹⁾ Skriftligt svar av den 20.5.2008.

Svar

Kommissionen beaktade det långt framskridna stadiet i privatiseringen av varven i Gdynia och Szczecin och beslöt att skjuta upp antagandet av de slutliga besluten om statligt stöd till de båda varven till oktober 2008⁽³²⁾. Beslutet byggde på den polska regeringens åtagande att senast den 12 september 2008 färdigställa omstruktureringsplanerna för de båda varven i enlighet med EG:s regler om statligt stöd. Planerna måste garantera att företagen, efter en långtgående omstrukturering, återfår sin långsiktiga lönsamt och förmåga att konkurrera på marknaden av egen kraft utan statligt stöd. Omstruktureringen bör i hög grad finansieras av företagen själva eller av investerare och åtföljas av en betydande minskning av produktionskapaciteten.

Nya omstruktureringsplaner ingavs av de polska myndigheterna den 12 september 2008. Kommissionen utvärderar dessa nya planer noga för att fastställa om de i betydande grad förbättrar läget och tillåter att statligt stöd betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden, med beaktande av gemenskapens riktlinjer om statligt stöd för att undsätta och omstrukturera företag i svårigheter⁽³³⁾.

Den 20 juni 2008 träffade kommissionens avdelningar de polska myndigheterna, som åtföljdes av det norska företaget Ulstein, som hade uttryckt ett preliminärt intresse av att förvärva varvet i Szczecin. Mötet arrangerades på begäran av de polska myndigheterna och dess syfte var att tillåta potentiella investerare att lägga fram sin strategi för omstrukturering av varvet. Kommissionen kan försäkra ledamoten om att ingen av kommissionens anställda har gett investeraren rådet att invänta en konkurs.

*
* *

Fråga nr 74 från James Nicholson (H-0661/08)

Angående: **Insatsstyrkan för Nordirland**

Den 15 april 2008 offentliggjorde insatsstyrkan för Nordirland en rapport där man behandlade frågor om "regionens tillgång och delaktighet i gemenskapsåtgärder och gemenskapsprogram".

Kan kommissionen ange om någon av rekommendationerna i rapporten har antagits, eller om rapporten på något sätt har bidragit positivt och påverkat EU:s anslag till Nordirland?

Svar

Syftet med rapporten från arbetsgruppen för Nordirland, som antogs av kommissionen i april 2008⁽³⁴⁾, är att stödja ansträngningarna i regionen för att skapa konkurrenskraft och hållbar sysselsättning. När det gäller uppnåendet av dessa mål framhålls i rapporten den möjlighet som ges av de sex nya investeringsprogrammen för perioden 2007–2013, som får ett EU-bidrag på totalt 1,1 miljard euro. I detta ingår en tredje generation av programmet för fred och försoning, som är unikt för regionen.

Dessutom ges i rapporten ett antal råd för regionen att följa inom olika europeiska politikområden. En del av dessa har redan tagits upp tidigare, innan rapporten offentliggjordes eller kort därefter. På vissa områden har detta lett till att Nordirland konkurrerat framgångsrikt om finansieringsstöd från EU:s budget (se avsnitt 4 i rapporten), medan det i andra fall har höjt medvetenheten i Nordirland om de möjligheter som uppkommer genom EU:s nya program och politiska initiativ.

Myndigheterna i Nordirland har sagt att de systematiskt tänker följa de övriga råden, bland annat vad gäller nya möjligheter som har uppkommit sedan rapporten offentliggjordes, genom att utarbeta en ny handlingsplan. Kommissionen vet att förslaget till handlingsplanen just håller på att färdigställas. Kommissionen har sagt att arbetsgruppen kommer att samarbeta nära med regionen i genomförandet av planen.

I arbetsgruppens rapport drar kommissionen den allmänna slutsatsen att Nordirland "åstadkommit mycket" när det gäller att medverka i och dra nytta av EU:s olika politiska åtgärder. Med hänsyn till den nya politiska

(32) Se pressmeddelandet IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

(33) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, EUT C 244, 01.10.2004, s. 2.

(34) KOM(2008)0186 och SEK(2008)0447/2.

situationen i regionen och med hjälp av arbetsgruppen finns det goda skäl att tro att de tidigare resultaten kommer att förbättras under den fleråriga budgetramen 2007–2013.

*
* *

Fråga nr 75 från Paulo Casaca (H-0664/08)

Angående: Stöd från gemenskapsbudgeten till förhållande av barnamördaren Samir Kuntar

Enligt dagens (24 juli) förstasida på Hizbollah-organisationen Khiam Rehabilitation Centres webbplats har Samir Kuntar, en person som organisationen några dagar tidigare beskrev som "Libanons son och hjälte", besökt stödskommittén för libanesiska fångar och Khiam Rehabilitation Centre - som tydligen har lokaler på samma ställe. Denna verksamhet har en EU-logo och texten: "Som en del av EU:s instrument för demokrati och mänskliga rättigheter - ett projekt finansierat av Europeiska unionen och Khiam Rehabilitation Centre".

Efter en omfattande brevväxling och efter att ha riktat direkta frågor till kommissionen har jag nu klara bevis för att det största projektet i Libanon som finansieras av kommissionen inom ramen för detta instrument inte alls främjar utan snarare undertrycker demokrati och mänskliga rättigheter genom att glorifiera terrorism och fanatism. Dessa bevis har dock inte alls fått kommissionen att ändra sig.

Anser kommissionen att det är legitimt att europeiska skattebetalares pengar går till förhållande av den mest vidriga formen av rasism och fanatism, nämligen förhållande av mord på barn som sker endast pga. att barnet är judiskt?

Svar

I fråga om projektet Khiam Rehabilitation Centre (KRC), som finansieras av kommissionen, övervakas det noga av delegationen, och som den ansvariga kommissionsledamoten för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken sa i sitt brev av den 5 juni 2008 till ledamoten är kommissionen nöjd med resultaten av projektet, som är inriktat på ett mycket viktigt ämne, nämligen att ge medicinskt, socialt och ekonomiskt stöd till tortyroffer. Denna användning av EU-skattebetalarnas pengar ligger helt i linje med målet för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter som parlamentet har godkänt. Fullständiga uppgifter om projektet har lämnats till ledamoten, inte bara kommissionens svar på enkäten från utskottet för budgetkontroll i samband med frågan om ansvarsfrihet för 2006, utan även en omfattande skriftväxling med kommissionsledamoten med ansvar för administrativa frågor, revision och bedrägeribekämpning och kommissionsledamoten med ansvar för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken, och hon har försett ledamoten med projektens preliminära rapport om verksamhets- och ekonomifrågor av den 29 april 2008.

Kommissionen fördömer alla former av rasism men förknippar inte sin finansiering av projektet med en förväntan om att de berörda icke-statliga organisationerna systematiskt ska uttrycka åsikter som överensstämmer med EU:s utrikespolitik. EU stöder i själva verket åsiktsmångfald och yttrandefrihet, så länge som grundläggande demokratiska principer inte kränks. I detta fall avspeglar det material som finns på KRC:s webbplats den allmänna tonen i den libanesiska pressens bevakning av frisläppandet av fångar och byggde faktiskt huvudsakligen på tidningsrapporter.

*
* *

Fråga nr 76 från Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Angående: Standardisering av anslutningskontakter för olika mobiltillbehör

Under senare år, i samband med den stadigt ökande användningen av mobiltelefoner, har telefonernas standarder ständigt ändrats (till och med mellan modeller från ett och samma märke). Detta gör att kunderna helt i onödan tvingas lägga mer pengar på tillbehör.

Denna brist beror till största delen på avsaknaden av en enhetlig standard för anslutningskontakter för olika mobiltillbehör (laddare, headset, datakablar) som skulle gälla för alla olika mobilmärken. Monopoliseringen av tillbehören leder naturligtvis till att konkurrensen snedvrids, vilket i sin tur inverkar på kvalitén och trissar upp priserna.

En standardisering av tillbehörens anslutningskontakter (låt säga till USB-kontakter) skulle leda till minskade kostnader, underlätta mobila kommunikationstjänster samt öka konsumentskyddet, konkurrensen och

efterfrågan på mobila tjänster. Dessutom skulle mängden avfall från elektrisk och elektronisk utrustning minska, såväl som energi-, material- och resursförbrukningen.

Vilka inledande åtgärder planerar kommissionen att vidta så att vi kan börja arbeta för en harmonisering av gemenskapsbestämmelserna inom detta område och övertyga alla intressenter om att denna åtgärd är i allmänhetens intresse?

Svar

Kommissionen vill hänvisa ledamoten till sitt svar på de skriftliga frågorna E-0934/08 från Gyula Hegyi och P-3953/08 från Toine Manders.

*
* *

Fråga nr 77 från Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Angående: Förbindelserna mellan Georgien och Ryssland

Förbindelserna mellan Georgien och Ryssland blir allt mer spända. Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att normalisera läget i södra Kaukasien och för att bromsa Rysslands strävanden efter herravälde i denna region?

Svar

Kommissionen medverkar till fullo i de pågående EU-ansträngningarna för att hantera de humanitära och socioekonomiska konsekvenserna av konflikten nyligen mellan Georgien och Ryssland och även för att stabilisera säkerhetsläget inom ramen för sin institutionella behörighet.

Kommissionsledamoten med ansvar för de yttre förbindelserna underrättade i en skrivelse av den 11 september 2008 till ordförandena för parlamentets utskott för budget och utrikesfrågor och till EU:s utrikesministrar om kommissionens avsikt att snabbt uppbringa ett finansieringspaket på upp till 500 miljoner euro för perioden 2008–2010 för att bidra till Georgiens ekonomiska återuppbyggnad. EU:s medlemsstater har uppmanats att ge ett motsvarande bidrag.

I enlighet med Europeiska rådets slutsatser har kommissionen inlett förberedelserna för att arrangera en internationell givarkonferens som ska hållas i Bryssel i oktober.

Ett annat viktigt sätt att stödja Georgien är genom att påskynda processen för dess ekonomiska integration med EU inom ramen för handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken.

Här har kommissionen för avsikt att så långt möjligt påskynda förberedelsearbetet för att inleda förhandlingar med Georgien om avtalet om viseringslätnader och återtagande och om ett fullständigt och heltäckande frihandelsavtal, så snart de tillämpliga villkoren är uppfyllda.

Samtidigt planerar kommissionen att ytterligare uppmuntra och stödja Georgien i den fortsatta reformprocessen inom områden som demokrati, rättsstatsprincipen, styre och pressfrihet. Kommissionen anser att främjandet av politisk pluralism och mer effektiv demokratisk kontroll ligger i Georgiens intresse på längre sikt.

Vad gäller Ryssland fördömde kommissionens ordförande den 26 augusti – samma dag som president Dmitrij Medvedev utfärdade ett dekret om erkännande av Sydossetien och Abchazien – i ett uttalande denna handling. Den 1 september fördömde Europeiska rådet erkännandet enhälligt och i bestämda ordalag. EU:s förhållningssätt i kölvattnet av krisen i Georgien angavs i Europeiska rådets slutsatser från den 1 september. Vad gäller kommissionen har förhandlingarna om det nya avtal som ska ersätta partnerskaps- och samarbetsavtalet skjutits upp i väntan på att de ryska styrkorna ska dras tillbaka till de positioner som hölls före den 7 augusti. Kommissionen bidrar också till den djupgående granskningen av förbindelserna mellan EU och Ryssland, för att göra det möjligt för rådet att dra slutsatser med hänsyn till utvecklingen i tid för nästa toppmöte med Ryssland, som planeras äga rum i mitten av november.

*
* *

Fråga nr 78 från Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)**Angående: De europeiska konsumentcentrens effektivitet och resultat**

I Europa finns det sammanlagt 29 europeiska konsumentcentrum vilka är representerade i EU:s alla medlemsstater, såväl som i Norge och Island. Deras syfte är att erbjuda konsumenter ett brett utbud av tjänster. Det finns dock endast knapphändiga uppgifter om denna verksamhets effektivitet och resultat.

Vem kontrollerar och analyserar verksamhetsresultaten för nätverket av europeiska konsumentcentrum? Skulle kommissionen kunna tillhandahålla resultat från en förvaltningsrevision eller någon liknande form av undersökning av detta nätverk, samt uppge vilka konsumentcentrum som hade bäst resultat? Var kan man hitta en förteckning över tjänster och beskrivningar av bästa praxis inom konsumentcentrens verksamhet?

Svar

Kommissionen ägnar särskild uppmärksamhet åt utvärderingen av verksamheter som innefattar finansiering. När nätverket av europeiska konsumentcentrum inrättades 2005 genom sammanslagningen av två skilda nätverk beaktade kommissionen rekommendationerna från en oberoende extern verksamhetsanalys.

Innan ett bidragsavtal ingås om driften av ett europeiskt konsumentcentrum utvärderar och godkänner kommissionen ansökningar med detaljerade verksamhets- och finansieringsplaner för dessa centrum. Innan en slutbetalning görs utvärderar kommissionen alla aspekter av genomförandet av enskilda arbetsprogram, klassificerar varje centrumens prestationer och delger centrumen och de medfinansierande medlemsstaterna resultaten av utvärderingen. År 2006, den senaste finansieringsperiod för vilken kommissionen har slutfört en utvärdering, ansågs åtta konsumentcentrum vara utmärkta (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL och SE), ett ansågs oacceptabelt (MT), fyra ansågs vara under genomsnitt (CY, PT, NL och UK) och övriga 14 ansågs vara genomsnittliga (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI och ES). För 2007 har endast en preliminär utvärdering slutförts eftersom finansieringsperioden avslutas först under 2008.

Nyligen införde kommissionen också en prestationsbaserad utvärdering av centrumen, som kommer att påverka de slutliga betalningar som görs till dem. Kommissionen utför rutinmässigt verksamhetsrevisioner av centrumen.

Kommissionen följer upp centrumens arbete också genom användning av ett IT-baserat hjälpmedel som gör det möjligt för konsumentcentrumen att samarbeta med varandra och registrera alla kontakter med konsumenterna. År 2007 registrerades över 55 000 sådana kontakter mellan nätverket och konsumenter.

Sedan bildandet har nätverket för europeiska konsumentcentrum slutfört endast två ansökningsperioder, den tredje kommer att slutföras under 2008. Kommissionen planerar att genomföra en revision av nätverket när tillräcklig erfarenhet har blivit tillgänglig. Årsrapporten från nätverket ger en översiktsskild av verksamheterna, tjänsterna och bästa metoder som offentliggörs på EU-webbplatsen⁽³⁵⁾.

*
* *

Fråga nr 79 från Ewa Tomaszewska (H-0673/08)**Angående: Sänkning av momsen på produkter för små barn**

Problemet med de sjunkande befolkningstalen i EU-länderna har uppmärksamats vid ett flertal tillfällen i Europaparlamentet, såväl under överläggningarna i kammaren som vid utskottssammanträdena. Man har övervägt olika sätt att stötta familjer som bestämmer sig för att skaffa fler barn. En av frågorna som tagits upp i dessa diskussioner har varit behovet att sänka momsen på produkter för små barn, som till exempel barnmat, hygienprodukter, kläder och andra varor.

Kan kommissionen svara på om den har tagit dessa förslag under övervägande och hur den tänker lösa problemet?

Svar

Kommissionen är väl medveten om behovet att stödja familjer som bestämmer sig för att skaffa fler barn.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf

I fråga om mervärdesskatt (moms) föreskrivs redan i gemenskapens gällande momslagstiftning⁽³⁶⁾ en möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad momssats för livsmedel (dock inte alkoholhaltiga drycker), läkemedel samt bilbarnstolar.

Efter offentliggörandet den 5 juli 2007 av kommissionens meddelande om andra mervärdesskattessatser än standardsatserna för mervärdesskatt⁽³⁷⁾ inleddes en bred politisk diskussion i rådet, parlamentet och med andra berörda om en allmän översyn av strukturen för och omfattningen av reducerade momssatser. Denna politiska diskussion, inbegripet effektiviteten av och kostnaden för reducerade momssatser för att främja särskilda politiska mål, som att stödja barnfamiljer, har ännu inte slutförts.

Utan att föregripa diskussionen lade kommissionen den 7 juli 2008 fram ett förslag⁽³⁸⁾ om ändring av lagstiftningen för att lösa vissa överhängande problem. I förslaget ingår möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad momssats för barnblöjor. Förslaget diskuteras för närvarande i rådet där ett enhälligt beslut krävs för att förslaget ska antas.

Förslaget från den 7 juli 2008 ska ses som det första steget i översynen av den gällande lagstiftningen om momssatser. En generell granskning av både strukturen och omfattningen av momssatser kommer att ske i ett senare steg när resultatet av den pågående diskussionen i rådet, parlamentet och med andra berörda om den fortsatta vägen är känd.

Bidrag från det offentliga samrådet om frågan granskas också för närvarande av kommissionen och kommer att ge underlag till ytterligare diskussion.

Inom denna ram kommer frågan om en utsträckning av de reducerade satserna till produkter speciellt för yngre barn att granskas.

*
* *

Fråga nr 80 från Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Angående: Frihandelsavtal mellan EU och Georgien

Vid det besök som en delegation från Europaparlamentet gjorde i Georgien tidigare denna sommar enades man om ett ovanligt förslag om att påskynda ett frihandelsavtal mellan EU och Georgien. I ljuset av den senaste händelseutvecklingen, håller kommissionen med om att ett sådant avtal bör ingås så snabbt som möjligt? Vad har kommissionen gjort för att åstadkomma detta?

Svar

EU:s politik när det gäller frihandelsavtal med de länder som berörs av den europeiska grannskapspolitiken, till exempel Georgien, har beskrivits i kommissionens två meddelanden om den europeiska grannskapspolitiken från 2006 och 2007.⁽³⁹⁾ I dessa meddelanden, som stöddes av EU:s medlemsstater, betonas att EU:s syfte är att stödja de politiska reformerna och den ekonomiska utvecklingen i de länder som berörs av den europeiska grannskapspolitiken genom att stärka deras ekonomiska och regleringsmässiga band med EU. I meddelandena erkänner man att s.k. djupgående och omfattande frihandelsavtal med dessa länder kan spela en viktig roll i den ekonomiska integrationsprocessen. "Djupgående och omfattande" frihandelsavtal är frihandelsavtal som ger största möjliga avreglering inte bara när det gäller handeln med varor, utan också handeln med tjänster och investeringar, samt en omfattande konvergens i fråga om regelverket (t.ex. tekniska normer och standarder, åtgärder på det sanitära och fytosanitära området, skydd av immateriella rättigheter, konkurrensfrågor, tullar osv.).

EU:s långsiktiga mål är att sluta djupgående och omfattande frihandelsavtal med alla grannskapsländer. Samtidigt förutsätter, vilket tydligt framgår av kommissionens meddelanden, alla förhandlingar om frihandelsavtal med ett partnerland att man först gör en grundlig ekonomisk analys och får bevis på att partnerlandet kan förhandla fram, genomföra och upprätthålla en så långtgående överenskommelse som skulle innebära en grundläggande avreglering av handeln med EU. Partnerlandets genomförande av

⁽³⁶⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EGT L 347.

⁽³⁷⁾ KOM(2007)0380 slutlig.

⁽³⁸⁾ KOM(2008)0428 slutlig.

⁽³⁹⁾ KOM(2006)726 och KOM(2007)774.

handelsbestämmelserna i dess handlingsplan för den europeiska grannskapspolitiken bör betraktas som en förutsättning för ett framtida djupgående och omfattande frihandelsavtal.

I Georgiens fall har kommissionen inlett en oberoende undersökning om genomförbarheten hos och de ekonomiska effekterna av ett eventuellt framtida frihandelsavtal mellan EU och Georgien i juli 2007. Undersökningen slutfördes i maj 2008. Slutsatsen var att Georgien skulle kunna dra betydande ekonomiska fördelar av ett djupgående och omfattande frihandelsavtal med EU, medan ett vanligt frihandelsavtal (som är begränsat till att endast det fåtal återstående tullavgifterna för den bilaterala handeln med varor avskaffas), inte skulle ha något ekonomiskt värde. I undersökningen drogs också slutsatsen att Georgien ännu inte har möjlighet att stödja den typ av reformer som är nödvändiga för att genomföra, eller ens förhandla fram, ett djupgående och omfattande frihandelsavtal. I synnerhet har Georgien hittills endast gjort mycket begränsade framsteg när det gäller genomförandet av de handelsrelaterade reglerande bestämmelserna i landets handlingsplan för den europeiska grannskapspolitiken, och kommer att behöva öka sina ansträngningar betydligt på denna punkt innan eventuella förhandlingar om ett frihandelsavtal kan inledas.

I detta läge drog kommissionen slutsatsen att tiden inte var mogen för att börja förbereda förhandlingsdirektiv för förhandlingar om ett frihandelsavtal med Georgien. Mot bakgrund av de senaste händelserna har kommissionen än en gång bekräftat för Georgien sin målsättning att sluta ett bilateralt djupgående och omfattande frihandelsavtal samt att öka sitt stöd till Georgien, även genom förbättrat tekniskt bistånd, för att göra det möjligt för Georgien att inleda förhandlingar om ett sådant avtal så snart som möjligt. Det bör noteras att Georgien som partnerland har tillgång till instrument som TAIEX (Byrån för tekniskt stöd och informationsutbyte) och partnersamverkan, vilka har visat sig vara användbara och relevanta när det gäller att hantera den avgörande frågan om regleringskonvergens för nya EU-medlemsstater.

I slutsatserna från det extra europeiska toppmötet om den nuvarande krisen mellan Georgien och Ryssland som hölls den 1 september 2008 står det att EU också beslutar ”att stärka sina förbindelser med Georgien bland annat genom viseringslättnader och ett eventuellt upprättande av ett fullständigt och fördjupat frihandelsområde så snart förutsättningarna för ett sådant finns.”

I enlighet med dessa slutsatser har kommissionen för avsikt att ytterligare öka sitt stöd för Georgiens ansträngningar att genomföra de reformer som krävs för att man så snart som möjligt ska kunna sluta ett djupgående och omfattande frihandelsavtal. Kommissionen kommer att fortsätta sin informella dialog med de georgiska myndigheterna om ett framtida frihandelsavtal och ytterligare utveckla sitt stöd till dem när det gäller genomförandet av de handelsrelaterade bestämmelserna i Georgiens handlingsplan för den europeiska grannskapspolitiken. Kommissionen kommer särskilt att sträva efter att tillsammans med de georgiska myndigheterna upprätta ytterligare konkreta tekniska biståndsprojekt för att så snart som möjligt ta itu med Georgiens mest brådskande behov.

*

* *

Fråga nr 81 från Bogusław Sonik (H-0678/08)

Angående: Tullar på livsmedel som importerar från Georgien till EU, framför allt på vin

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1810/2004⁽⁴⁰⁾ av den 7 september 2004 ska en enhetlig tulltaxa gälla för livsmedel som importerar till Europeiska unionen, bland dem också viner. Förordningen gäller också för import från Georgien. Detta land, där det råder en situation som väcker oro inom hela det internationella samfundet, har emellertid drabbats av avsevärda ekonomiska skador, som ännu under ett flertal år framöver kommer att begränsa dess utvecklingsmöjligheter. Mot bakgrund av denna händelseutveckling frågar jag kommissionen om det inte skulle gå att sänka eller helt avskaffa tullarna på livsmedelsexporten från Georgien till EU, framför allt på de georgiska viner som exporteras.

Svar

EU och Georgien är båda medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO), och i enlighet med dess regler tillämpar de principerna om mest gynnad nation (MGN) när det gäller tullavgifter på varor. Denna MGN-behandling bekräftades än en gång i partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Georgien. Dessutom åtnjuter Georgien generösa autonoma tullförmåner enligt den särskilda stimulansordningen för

⁽⁴⁰⁾ EUT L 327, 30.10.2004, s. 1.

hållbar utveckling och gott styre (GSP+) som har inrättats inom ramen för EU:s allmänna preferenssystem (GSP).

Enligt WTO:s regler (närmare bestämt principen om icke-diskriminering) har EU ingen möjlighet att sänka eller avskaffa tullarna på vissa produkter från ett visst tredjeland, till exempel livsmedel som importerats från Georgien.

De flesta jordbruksprodukter och livsmedel som EU importerar från Georgien – hasselnötter, mineralvatten, spritdrycker, olika frukter och grönsaker – omfattas emellertid av GSP+. Därför kan obegränsade mängder av dessa varor från Georgien föras in på EU-marknaden utan några tullavgifter.

I det specifika fallet med vin är EU:s MGN-importtullar, som också gäller för georgiska viner, generellt sett mycket låga (motsvarande endast runt 5 procent av värdet), och de utgör inte heller något verkligt hinder för import av georgiska viner till EU. De största hindren är i själva verket inte tullarna, särskilt med tanke på att georgiska viner ännu inte är särskilt välkända på EU-marknaden och att EU:s konsumenter ännu inte har insett deras kvalitet. I syfte att hjälpa Georgien att få bukt med dessa problem inledde EU och Georgien i juli 2007 förhandlingar om ett bilateralt avtal om skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel. Förhandlingarna har genomförts smidigt och skulle kunna avslutas inom en snar framtid. Inom ramen för sitt handelsrelaterade tekniska bistånd erbjuder EU dessutom Georgien en möjlighet att fastställa gemensamma specifika projekt som syftar till att öka de georgiska vinproducenternas marknadsandel och förbättra deras strategier för distribution och säljfrämjande åtgärder.

*
* *

Fråga nr 82 från Pedro Guerreiro (H-0681/08)

Angående: Kompensationssystem för merkostnader i samband med avsättning av vissa fiskeriprodukter från de yttersta randområdena

I EU:s budget för 2008, som rådet och parlamentet antagit, ökas åtagande- och betalningsbemyndigandena till ett kompensationssystem för merkostnader i samband med avsättning av vissa fiskeriprodukter från bl.a. Azorerna, Madeira, Kanarieöarna och de franska departementen Guyana och Réunion med 2 miljoner euro, i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 26 april 2007.

Kommissionen har hävdats att det inte är möjligt att genomföra ökningen eftersom den överskrider det belopp som fastställs i rådets förordning (EG) nr 791/⁽⁴¹⁾ av den 21 maj 2007.

Varför har kommissionen inte beslutat att anpassa förordningen till det nya belopp som rådet och Europaparlamentet fastställt?

Svar

Rådets förordning (EG) nr 791/2007, om införande av ett kompensationssystem för de extra kostnader som uppstår i samband med saluföringen av vissa fiskeriprodukter från de yttersta randområdena, gäller från 2007 till 2013. Detta är således det andra tillämpningsåret för detta kompensationssystem. Den korta tid som kompensationssystemet hittills har tillämpats räcker inte för att göra en korrekt bedömning av systemet. Dessutom har kommissionen ännu inte fått in alla rapporter om genomförandet av kompensationssystemet som har utarbetats av de berörda medlemsstaterna. Enligt artikel 8.1 i förordningen ska rapporterna lämnas in till kommissionen senast den 30 juni varje år. Med tanke på ovanstående anser kommissionen att det är för tidigt att föreslå en ändring av förordning nr 791/2007 endast ett år efter att den har antagits.

När det gäller utgifterna inom ramen för förordningen har kommissionen för avsikt att ändra sitt beslut K(2008)1858 av den 19 maj 2008 för att täcka de utestående kompensationerna för perioden 2003–2006 enligt förordning nr 2328/2003 samt det totala kompensationsbeloppet för 2007 och 2008 enligt förordning nr 791/2007. De belopp som anges i det ändrade beslutet uppgår till sammanlagt 36 828 013 euro för de utestående kompensationerna för perioden 2003–2006 (6 834 477 euro), det totala kompensationsbeloppet för 2007 (14 996 768 euro) och det totala kompensationsbeloppet för 2008 (14 996 768 euro). Det totala beloppet kommer att belasta budgetpost 11.020301 under förutsättning att en överföring av de nödvändiga anslagen görs till denna budgetpost.

(41) EUT L 176, 6.7.2007, s. 1.

*
* *

Fråga nr 83 från Konstantinos Droutsas (H-0682/08)

Angående: Ekologisk katastrof i Koroneiasjön i Grekland

Koroneiasjön i Thessaloniki län, som är en av de viktigaste vattenbiotoperna i Grekland och som skyddas genom de internationella avtalen Ramsar och Natura 2000, har förvandlats till ett farligt träsk helt utan fisk där tusentals fåglar dör. Detta vittnar om de olika regeringarnas och lokalförvaltningens passivitet inför nödvändigheten att rädda sjön. Enligt utlåtanden och studier av experter är orsaken till detta miljöbrott, med återverkningar på ekosystemet och det socioekonomiska livet i området, att avfall från närliggande fabriker och kommunalt avfall under flera decennier förorenat sjön, på grund av ett icke fungerande biologiskt reningsverk, och att man inte bytt bevattningsmetod för odlingarna. Frånvaron av konkreta politiska åtgärder för hantering och skydd av vattenresurserna har lett fram till dagens situation.

Tänker kommissionen ingripa för att rädda Koroneiasjön och för att undersöka vad de miljontals euro som förmodas ha gått till sjöns överlevnad egentligen har använts till?

Svar

Kommissionen har redan inlett en undersökning på eget initiativ för att kontrollera att kraven i gemenskapens miljölagstiftning uppfylls när det gäller skyddet och bevarandet av Koroneiasjön. Kommissionen har särskilt ifrågasatt huruvida de grekiska myndigheterna respekterar sina förpliktelser enligt direktiv 92/43/EEG⁽⁴²⁾ om bevarande av naturliga livsmiljöer samt vilda djur och växter, och 2006/11/EG⁽⁴³⁾ om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö. Kommissionen granskar den information som lämnats av de grekiska myndigheterna och kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att gemenskapslagstiftningen tillämpas korrekt.

När det gäller konkreta åtgärder för att rädda sjön godkände kommissionen ett projektförslag som lades fram av de grekiska myndigheterna om bistånd inom ramen för sammanhållningsfondens insatser, avdelningen för miljö (CCI:2005 GR 16 C PE 006 av den 19 december 2005). Projektet, "Restaurering av Koroneiasjön i Thessaloniki", studerades noggrant av behöriga myndigheter, bland annat miljöministeriet, samtidigt som en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) utfördes i enlighet med kraven i direktiv 85/337/EEG. Projektet, med en total kostnad på 26,91 miljoner euro och gemenskapsstöd på 20,18 miljoner euro, omfattade arbeten för att skapa och utforma en våtmark, för förbättring av sjöns hydrologiska egenskaper samt för att skapa bassänger för särskild bearbetning av det förbehandlade flytande avfallet från områdets industrianläggningar. På grund av vissa tekniska och administrativa svårigheter följde dock inte projektet den fastställda tidsplanen, och inga betydande framsteg har rapporterats av de grekiska myndigheterna. Därför har kommissionen inte gjort några utbetalningar ännu (24 september 2008). Det senast tillåtna datumet för stödberättigande utgifter är den 31 december 2008.

*
* *

Fråga nr 84 från Ivo Belet (H-0685/08)

Angående: Fältförsök med genmanipulerade popplar

Popplar används alltmer som källa till hållbar energi. Med hjälp av genmanipulering kan man få ut mera etanol från veden i förädlade popplar. Denna bioetanol används för produktion av andra generationens biobränslen.

Den vetenskapliga forskningen kring genmanipulerade popplar föregår således med exempel för gemenskapens innovationspolitik. Ur denna synvinkel betraktat passar den in i den bredare Lissabonstrategin.

För att det ska gå att ytterligare finslipa och optimera tekniken med dessa genmanipulerade popplar måste det utföras fältförsök med sådana träd. Dessa fältförsök råkar emellertid ibland ut för skarp kritik eftersom man bland annat fruktar att träden ska sprida sig, med negativa konsekvenser som följd. Ändå har man ställt sig förhållandevis positivt till fältförsöken, bland annat från Belgiens biosäkerhetsråds sida.

(42) EGT L 206, 22.7.1992.

(43) EUT L 64, 4.3.2006, s. 52.

Hur ser kommissionen på att det genomförs sådana fältförsök och på tekniken för utvinning av etanol ur genetiskt berikade popplar?

Svar

Fältförsök med genetiskt modifierade organismer, även genetiskt modifierade träd, utförs i enlighet med bestämmelserna i del B (artiklarna 6–11) i direktiv 2001/18/EG⁽⁴⁴⁾. Syftet med fältförsöken är att ge viktig information om den genetiskt modifierade organismens prestanda och egenskaper i miljön jämfört med konventionella växtsorter. När tillstånd söks enligt del B i direktiv 2001/18/EG måste detaljerad information ges om den genetiskt modifierade organismen och försöket, samt i synnerhet de miljömässiga risker som har identifierats och åtgärder för att hantera dessa risker. Den berörda myndigheten bedömer ansökan, och om tillstånd ges för utsättning kan också ytterligare åtgärder för riskhantering anges. Enligt artikel 6.9 i direktiv 2001/18 är medlemsstaterna skyldiga att se till att inget material som härstammar från genetiskt modifierade organismer enligt del B släpps ut på marknaden.

Tjugo avsiktliga utsättningar av genetiskt modifierade popplar har godkänts av nationella behöriga myndigheter i Europa mellan 1991 och 2008. Fyra av dessa försök har ägt rum inom EU sedan 2002, när direktiv 2001/18/EG trädde i kraft. Ett försök pågår för närvarande i Frankrike i syfte att utvärdera dess egenskaper för produktion av bioenergi. Syftet med detta försök är också att samla in uppgifter om biologisk mångfald. Vi har förstått att ett slutligt beslut ännu inte har fattats när det gäller det senaste förslaget att genomföra ett fältförsök med en genetiskt modifierad poppel.

Kommissionen har inte fått någon annan information om kritik eller potentiella problem när det gäller spridningen av genetiskt modifierade träd utanför de anvisade försöksområdena.

I princip skulle etanol som utvinns ur virkesbaserad biomassa kunna bidra till EU-målen för att minska klimatförändringarna. Det krävs ytterligare forskning för att förbättra effektiviteten i produktionen av sådana "andra generationens" biobränslen. Biotekniken erbjuder ett sätt att bidra till denna process, under förutsättning att de produkter som skapas inte är skadliga för miljön och folkhälsan. Fältförsök är en nödvändig förutsättning för ett eventuellt framtida godkännande av sådana produkter för kommersiell odling.

*
* *

Fråga nr 85 från Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Angående: Situationen för europeiska äppleproducenter och kvalitetskriterier för koncentrat

Vilka särskilda intressen eftersträvar Europeiska unionen när man hellre beaktar importörers intressen än de egna äppleproducenternas intressen, med tanke på att Förenta staterna skyddar sina egna producenter med en antidumpningstull på 51,74 procent, i enlighet med de statliga dekreten 65 FR 35606 och 70 FR 22694, som begränsar tillträdet till USA för äpplejuicekoncentrat från Kina? Anser kommissionen att det är acceptabelt att europeiska bearbetare förbättrar koncentrerad äpplejuice med låg syrahalt som importerats till EU (till exempel från Kina) på konstgjord väg (genom att använda citronjuice), i stället för att som tidigare använda polska, ungerska, österrikiska, italienska, rumänska, spanska och portugisiska äpplen med en hög naturlig syrahalt, i enlighet med rådets direktiv 2001/112/EG⁽⁴⁵⁾?

Svar

Förenta staternas antidumpningstull är en tillfällig åtgärd mot illojal handel och inte en del av en allmän politik för att ge företräde åt inhemska producenter.

Även om den avgift som i USA gäller för hela Kina är 51,74 procent (antidumpningstull) gäller denna avgift endast ett fåtal kinesiska företag. Dessutom bestred ett antal kinesiska exportörer USA:s åtgärder inför domstol, vilket ledde till att avgifterna sänktes eller togs bort helt i början av 2004, vilket i sin tur gjorde att USA blev tvungna att betala tillbaka de deponerade tullavgifterna med ränta. I praktiken förs kinesisk äppeljuice in i USA tullfritt (USA:s tull för mest gynnad nation (MGN)) medan Europeiska unionen tillämpar

(44) EGT L 106, 17.4.2001, s. 1–39.

(45) EGT L 10, 12.1.2002, s. 58

en tullavgift på 25,5 procent (enligt allmänna preferenssystemet)⁽⁴⁶⁾ för den huvudsakliga kategorin av kinesisk äppeljuice inom EU (koncentrerad äppeljuice).

Den nuvarande situationen med låga priser verkar bero på sjunkande efterfrågan eftersom det inte fanns något överutbud 2007/08 (liten import och låg EU-produktion). Därför kan inte en antidumpningstull eller någon annat verktyg för handelsbegränsning rättfärdigas i ekonomiska termer. Användningen av citronjuice för att reglera syrasmaken i framför allt koncentrerad fruktjuice är tillåten enligt direktiv 2001/112/EG.

*
* *

Fråga nr 86 från David Martin (H-0689/08)

Angående: Det ekonomiska partnerskapsavtalet med Cariforumstaterna - upphävande av förordning

Kan kommissionen – med hänvisning till det uttalande från förstesekreteraren vid kommissionens representationskontor i Jamaica som återgavs i Jamaica Gleaner den 29 augusti – bekräfta att den förordning som reglerar Cariforumstaternas förmånstillträde till EU:s marknad inte kommer att löpa ut, utan att ett beslut skulle krävas från rådets sida för att förordningen i fråga skulle kunna upphävas?

Svar

Kommission kan bekräfta att det inte finns något datum då rådets förordning 1528/2007⁽⁴⁷⁾ upphör att gälla, och att den endast upphävas genom ett rådsbeslut.

*
* *

Fråga nr 87 från Johan Van Hecke (H-0690/08)

Angående: Sänkningar av EU:s tullar för bananer

Bananproducenterna i länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-länderna) är oroliga för de latinamerikanska odlarnas försök att få till stånd sänkta importtullar till Europeiska unionen för sin frukt. Ecuador, som är världens största bananexportör, vill återuppta samtalen med EU i oktober. Det bananavtal som ska diskuteras skulle innebära en sänkning av EU:s importtullar från 176 EUR (140 GBP) per ton bananer till 114 EUR 2016.

Bananproducenterna i AVS-länderna fruktar att de kommer att tvingas bort från EU-marknaden om EU:s tullar sänks. Latinamerikanska bananer är inte bara billigare, de gynnas dessutom av statliga subventioner. Även om AVS-länderna endast producerar 0,9 miljoner ton av de 17 miljoner ton bananer som säljs på världsmarknaden är lokala ekonomier beroende av bananexporten för inkomster och arbetstillfällen.

Tar kommissionen AVS-ländernas fruktan på allvar, och kommer den att beaktas under samtalen med Ecuador och andra framtida samtal om banantullar?

Svar

EU:s importsystem för bananer har varit en komplicerad fråga i många år. De olika turerna innefattar rättsprocesser i Världshandelsorganisationen (WTO) samt gemenskapens förhandlingar om associeringsavtal med latinamerikanska länder, avtal om ekonomiskt partnerskap med länder i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-länder), utvecklingsagendan från Doha och inte minst intressena hos EU:s medlemsstater.

Misslyckandet vid WTO:s ministermöte i Genève i juli 2008 innebar att vi gick i miste om en möjlighet att nå en lösning på de långvariga konflikterna om bananer. Inom ramen för dessa diskussioner som leddes av WTO:s generaldirektör förhandlade kommissionen i syfte att nå en balanserad lösning där hänsyn skulle tas till intressen och önskemål från alla berörda parter, även AVS-länderna.

⁽⁴⁶⁾ Enligt GSP+ tillämpar kommissionen en allmän minskning med 3,5 procentenheter från den värderelaterade tullavgiften för mest gynnad nation (den särskilda tullavgiften förblir oförändrad). Kina omfattas av ett sådant system. Det innebär att Kina kan exportera koncentrerad äppeljuice (den kategori av äppeljuice som det handlas mest med) med en värdetull på 25,5 procent.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 348, 31.12.2007

Kommissionen är fullt medveten om hur viktiga bananerna är för de bananexporterande AVS-länderna liksom för vissa latinamerikanska länder. Den kommer att fortsätta att samarbeta nära med alla berörda länder i denna fråga.

*
* *

Fråga nr 88 från Athanasios Pafilis (H-0695/08)

Angående: Olaglig arrestering av den spanska frihetskämpen Remedios Garcia Albert

Remedios Garcia Albert, känd för sitt engagemang i olika solidaritetsrörelser med folken i Latinamerika, greps i Spanien i juli, anklagad för "samarbete med en beväpnad liga", det vill säga med FARC-EP. Sedan frisläpptes hon tillfälligt på vissa restriktiva villkor. Gripan och anklagelserna baserar sig på den europeiska "antiterroristlagstiftningen" och vad man åberopar är uppgifter som förmodas komma från den dator som tillhört Raul Reyes, ledare för FARC-EP och mördad av den colombianska armén. Det hela är en komplott mot den spanska frihetskämpen, en komplott vars mål är att kasta smuts och brottsmisstankar över folkliga rörelser och internationella solidaritetssträvanden samt sätta skräck i folk.

Fördömer kommissionen den häxjakt som man tillgripit mot personer och organisationer i namn av "bekämpningen av terrorism" i Europa? Har kommissionen för avsikt att erkänna FARC-EP som krigförande part, stryka organisationen från "svarta listan" över terroristorganisationer och avskaffa denna lista?

Svar

I enlighet med den gemensamma ståndpunkten 2001/931/GUSP och rådets förordning (EG) nr 2580/2001 har rådet upptagit Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC eller Colombias revolutionära väpnade styrkor) i EU:s förteckning över terrororganisationer i juni 2002, och detta beslut har bekräftats vid ett flertal tillfällen, senast den 15 juli 2008. Den person som nämns i frågan finns inte upptagen på denna förteckning.

Enligt förordningen ska de grupper, enheter och individer som finns med i förteckningen få sina penningmedel och ekonomiska resurser frysta. Enligt förordningen är det också förbjudet för alla under EU-jurisdiktion att ställa penningmedel eller ekonomiska resurser, direkt eller indirekt, till förfogande för, eller göra dem tillgängliga till förmån för, sådana personer, grupper eller enheter. Om det finns tillräckliga bevis för att detta förbud har trotsats bör de nationella myndigheterna vidta lämpliga rättsliga åtgärder.

EU:s terrorlista offentliggörs i EUT. Rådet meddelar grunden för sitt beslut till den grupp, enhet eller individ som tas upp i förteckningen, utan att offentliggöra den. Enligt artikel 2.3 i förordning 2580/2001 är det upp till rådet att revidera sitt beslut om FARC om det skulle ske en betydande förändring av omständigheterna.

Det är allmänt känt att FARC har ägnat sig åt kriminell verksamhet, t.ex. har de tagit gisslan, vilket är ett brott som omfattas av EU:s definition av en "terrorhandling" – runt 700 av dessa är fortfarande i FARC:s våld, även efter den nyligen genomförda frigivningen av Ingrid Betancourt och 14 andra fångar. De har också begått kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt, till exempel rekrytering av minderåriga och utplacering av landminor. Denna verksamhet fortsätter och kan under inga omständigheter betraktas som en acceptabel politisk verksamhet för en rörelse eller ett parti i opposition.

*
* *

Fråga nr 89 från Jana Hybášková (H-0698/08)

Angående: Förbud mot främjande av feminism i förslagsinfordran från det tjeckiska ministeriet för sysselsättning och sociala frågor angående finansiering från Europeiska socialfonden

I samband med ett operativt program med titeln "Mänskliga resurser och sysselsättning" har det tjeckiska ministeriet för sysselsättning och sociala frågor offentliggjort förslagsinfordran nr 26 för inlämning av förslag till projekt som kan beviljas bidrag inom stödområde 3.4. (lika möjligheter för män och kvinnor på arbetsmarknaden – kombinerad av arbetsliv och familjeliv). Införandet åtföljs av ett uttalande om att projekten inte får vara av politisk natur och att de inte får syfta till att främja något politiskt eller ideologiskt syfte, inbegripet ideologierna feminism eller "maskulinitet".

Strider inte ett sådant villkor mot reglerna om utnyttjande av resurser från Europeiska socialfonden? Har ett tjeckiskt organ behörighet att föreskriva ett sådant restriktivt villkor i sina förbindelser med ESF? Om så är

fallet, är inte villkoret alltför strikt formulerat? Står det inte i strid med proportionalitetsprincipen, eller är det inte rentav alltför diskriminerande?

Feminism är ingen radikal ideologi utan snarare en legitim social princip. Rörelser och ideella organisationer som omfattar ett feministiskt synsätt hör samtidigt till de största främjarna och genomförarna av projekt som bidrar till att skapa lika möjligheter för män och kvinnor. Frågeställaren befarar att detta strikt formulerade villkor kan fungera som en förevändning för att automatiskt utesluta dem som sökande.

Svar

Förslagsinfordringar i Tjeckien och de närmare villkor som gäller för dessa behandlas av den berörda förvaltningsmyndigheten (i detta fall det tjeckiska ministeriet för sysselsättning och sociala frågor). Kommissionen är inte på något sätt inblandad i processen, urvalsförfarandet är helt och hållet medlemsstaternas ansvar.

Att den förslagsinfordran som ledamoten hänvisar till åtföljs av ett uttalande om att de projekt som läggs fram inte får främja ideologierna feminism eller "maskulinitet" står inte i strid med programplaneringsdokumentet eller den gällande lagstiftningen om Europeiska socialfonden (ESF). Faktum är att alla sådana uttalanden är överflödiga eftersom ett främjande av feminism eller maskulinitet som sådant (hur de än definieras) inte hör till de verksamheter som berättigar till stöd från ESF enligt definitionen i ESF-förordningen⁽⁴⁸⁾.

Villkoret i förslagsinfordran får tillämpas på den typ av projekt som läggs fram och den verksamhet projektet gäller, men inte på den organisation som ska genomföra projektet. En organisation med feministisk inriktning kan lägga fram ett projekt inom ramen för förslagsinfordran och kan inte uteslutas enbart på grund av sin feministiska inriktning.

*
* *

Fråga nr 90 från Georgios Toussas (H-0699/08)

Angående: Liberaliseringen av cabotage - enorma vinstökningar för redarna

Kusttrafikföretagens redare utnyttjar också i år den arbetstagarfientliga förordningen (EEG) nr 3577/92⁽⁴⁹⁾ om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) för att, då turistsäsongen närmar sig sitt slut, ta fartyg ur drift och avskeda hundratals personer inom sjöfartspersonalen, vilket ytterligare förvärrar problemen för arbetstagarna och öborna. Efter det att redarna under de senaste åtta åren har gjort enorma vinster på mer än 225 miljoner euro till följd av de svindlande höjningarna av biljettpriser för passagerare och fraktavgifter för varor, och tack vare den "guldgruva" i form av statliga bidrag som de har utnyttjat med hänvisning till att de trafikerar olönsamma sjöfartsrutter, tar de alltså nu fartyg ur drift och försätter tusentals öbor, särskilt i de yttersta randregionerna, i isolering. Samtidigt kräver redarna med en aldrig tidigare skådad oförsämndhet och med stöd av icke statliga organisationer under deras kontroll ytterligare statliga bidrag.

Anser inte kommissionen att detta strider mot förordning (EEG) nr 3577/92? Vilka åtgärder föreslås för att garantera permanenta och stabila arbetstillfällen för sjöfartspersonalen och för att se till att de krav som ställs av samtliga öar angående sjötransporter tillgodoses året runt med hjälp av säkra och moderna fartyg och till förmånliga priser?

Svar

Cabotageförordningen⁽⁵⁰⁾ har inneburit en liberalisering av de nationella sjötransporterna samtidigt som behoven av kollektivtrafik till och från öar respekteras, och valet om och i vilken utsträckning offentliga tjänster ska tillhandahållas överläts till medlemsstaterna. Enligt gemenskapsrättens principer och bestämmelser om ersättning för offentliga tjänster får inte ersättningen överstiga det som är nödvändigt för att täcka kostnaderna för offentliga tjänster om man tar hänsyn till operatörens utgifter och en skälig vinst.

(48) Förordning (EG) nr 1081/2006.

(49) EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

(50) Rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), EGT L 364, 12.12.1992.

Mot denna bakgrund ser inte kommissionen något samband mellan de metoder som redarna enligt ledamoten använder sig av och cabotageförordningen. Metoderna i fråga skulle – om de kan bekräftas – innebära ett brott mot snarare än ett genomförande av förordningen, som kommissionen inte planerar att upphäva.

Med tanke på den stora koncentrationen av europeiska sjömän i sjötransporttjänsterna inom gemenskapen och det därmed förknippade behovet av att främja sysselsättningen och förhindra eventuella brister på detta område har kommissionen inlett en omfattande studie för att ytterligare undersöka denna sektor⁽⁵¹⁾. Syftet med denna studie är att presentera både de ekonomiska och de sociala aspekterna av denna sektor. Den kommer att utgöra grunden för att överväga om det är lämpligt att vidta eventuella framtida åtgärder för att främja sysselsättningen inom detta område.

Som har nämnts ovan är det enligt cabotageförordningen upp till de nationella myndigheterna att besluta om omfattningen och kvaliteten på de offentliga tjänsterna.

*
* *

Fråga nr 91 från Proinsias De Rossa (H-0701/08)

Angående: Extraordinära överlämnanden

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att genomföra alla de rekommendationer som Europaparlamentet riktar till kommissionen i sin resolution av den 14 februari 2007 om CIA:s användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (P6_TA(2007)0032) och framför allt punkt 193 där kommissionen uppmanas att ”utifrån ett människorättsperspektiv genomföra en utvärdering av all antiterroristlagstiftning i medlemsstaterna liksom av de formella och informella arrangemang som ingåtts mellan medlemsstater och underrättelsetjänster i tredjeland, att se över lagstiftning som enligt internationella eller europeiska människorättsorgan kan leda till brott mot de mänskliga rättigheterna samt att framlägga förslag om åtgärder för att förhindra att omständigheter av det slag som det tillfälliga utskottet har haft att anledning att undersöka inte upprepas”?

Svar

Kommissionen fäster stor vikt vid resolutionen av den 14 februari 2007 om CIA:s användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar (P6_TA(2007)0032) och dess rekommendationer.

Kommissionen har vidtagit ett antal åtgärder till följd av parlamentets resolution. I synnerhet har kommissionen, vilket framgår av dess svar på den skriftliga frågan P-2601/08, skickat skrivelser till de polska och rumänska myndigheterna för att påminna om skyldigheten att genomföra effektiva undersökningar gällande påståendena om förekomsten av hemliga interneringsinrättningar i dessa länder. Den 5 augusti 2008 informerade de polska myndigheterna kommissionen om att en brottsutredning hade inletts. Den 24 juni 2008 överlämnade de rumänska myndigheterna rapporten från den rumänska senatens undersökningskommitté. Kommissionen står i kontakt med de rumänska myndigheterna för att erhålla ytterligare förtydliganden och förklaringar.

När det gäller flygtrafik antog kommissionen i januari 2008 meddelandet ”En dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget”, där gränsen mellan ”civila luftfartyg” och ”statsluftfartyg” klagades genom en direkt hänvisning till parlamentets resolution av den 14 februari 2007. När det gäller kontrollen av flygtrafiken kommer dessutom kommissionens genomförandebestämmelser för det gemensamma europeiska luftrummet om gemensamma krav för färdplaner att träda i kraft den 1 januari 2009. De kommer att utgöra ytterligare ett redskap för att övervaka luftfartygens verkliga rörelser i det europeiska luftrummet, och tillhandahålla lösningar för situationer där luftfartyg som kommer in i det europeiska luftrummet saknar färdplaner.

När det gäller den specifika frågan om utvärdering av antiterroristlagstiftningen som ställdes av ledamoten genomför kommissionen för närvarande en allmän utvärdering av situationen i medlemsstaterna i fråga om ”straffrätt, förvaltnings- respektive processrätt och grundläggande rättigheter i samband med kampen mot

⁽⁵¹⁾ Studien förväntas bli slutförd innan årets slut.

terrorism” och skickade i detta syfte ett frågeformulär till alla medlemsstater den 18 december 2007⁽⁵²⁾. Svar från alla medlemsstater har erhållits och håller nu på att analyseras.

*

* *

(52) Frågeformuläret är tillgängligt på webbplatsen för generaldirektoratet för rättvisa, frihet och säkerhet:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm